

Kako se nategujemo?

Sprejemanje zdaj tega, zdaj onega zakona, vmes pa nategovanja s pogledom uprtim v nebo... Tokrat je pod drobnogledom zakon o lastninskem preoblikovanju. O njem govori Igor Umek, vodja komisije za pripravo zakona, v članku **Boljši gospodarji smo kot uspavana država** na strani 4. Posebno igrico nategovanja živcev pa se gredo v treh celjskih krajevnih skupnostih, kjer že tri leta čakajo na kabelski televizijski sistem. So v ozadju mafijski posli? **Televizijska zgodba o jari kači** je na strani 9. kdo bo koga, je tudi življenjsko vprašanje Aškerčeve ulice. Bo porušena zaradi magistrale in osebnih interesov? **Bo Aškerčeva padla?** – na strani 3.

an 7
Mrad oplavljenih dravil

an 10
Kakšno bo letos vino?

an 32
odo teharski udodelci raznovani?

an 18
Despotstvo v Merxu?

Kupončki, kupončki

Najemnik ali lastnik, to je vprašanje, ki ga lahko rešite s pomočjo kupona s strani 5, na kateri boste izvedeli tudi vse o stanovanjskem zakonu. Se zanimате za zdravilna zelišča? Oglejte si kupon na strani 24.

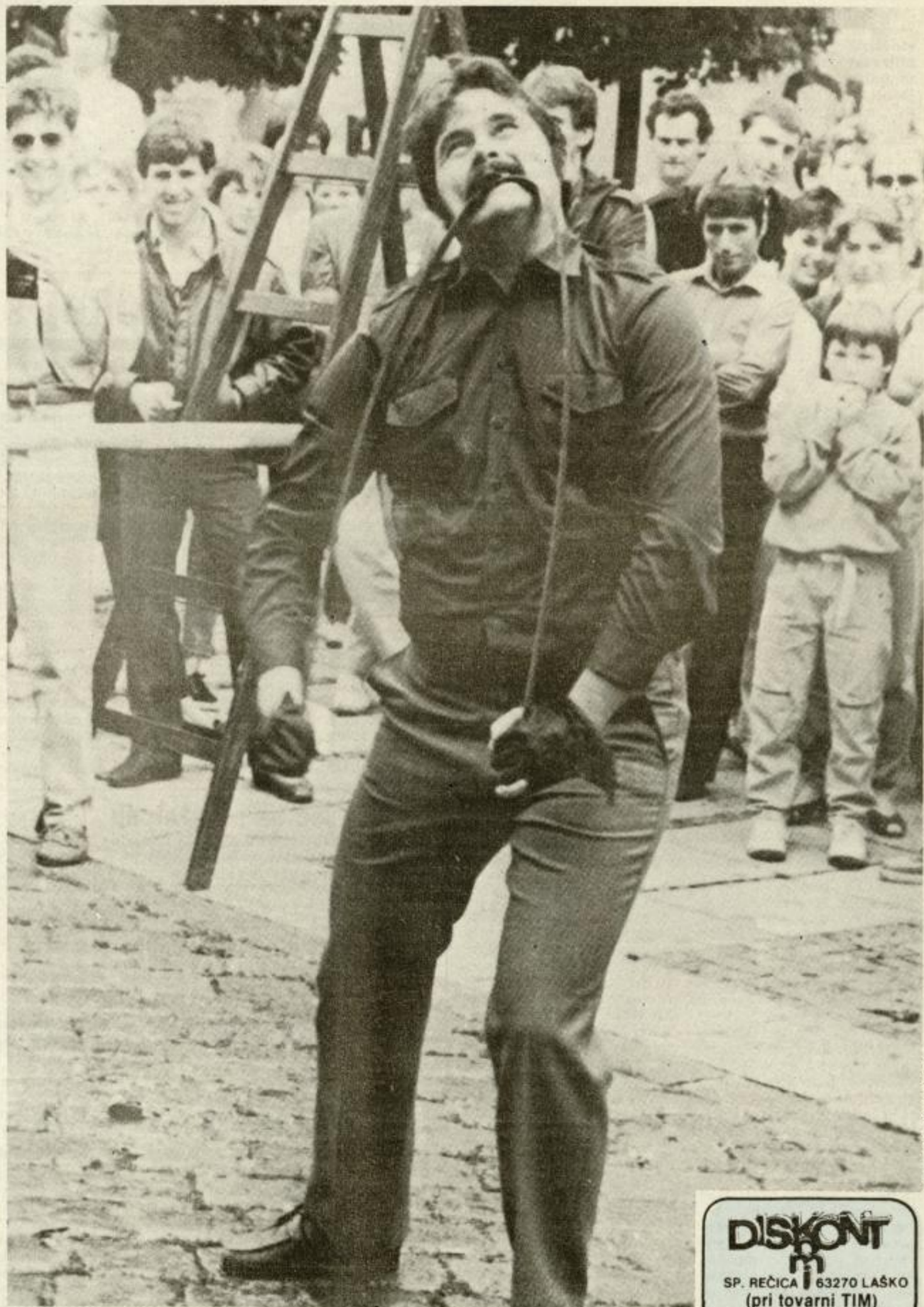

Foto Edo Einspieler

Ne zlomite jim kril!

Z otroci so bile v zakloniščih Dubrovnika. Počutile so se kot podgane, pa so zbežale v svetlobo. Zgodba treh dubrovniških mater je na strani 16.

DISKONT

SP. REČICA 63270 LAŠKO
(pri tovarni TIM)
tel. (063) 731-046

- olje Zvezda 59,90 tolarjev
- prašek 3 kg do 90 stopinj od 189,90 tolarjev dalje
- zaboj Piva 445,00 tolarjev

Za nakup se priporočamo tudi v pred kratkem odprti prodajalni ZLATOROG pri Pivovarni Laško.

Celje brez olivno-zelenih uniform

JA je brez pretresov predala še zadnje objekte na Celjskem in odšla

Od sobote dalje na Celjskem ni več pripadnikov jugoslovanske vojske, vsi vojaški objekti so v rokah milice in teritorialne obrambe.

Zadnje dejanje umika JA s celjskega območja je bilo sklenjeno v soboto dopoldne, ko so teritorialci od komisije mariborskega korpusa prevzeli železniški transport. Sklepno dejanje se je začelo že v petek, ko je popoldne ob 15. uri na celjski vojašnici Jože Menih-Rajko zavihrala slovenska zastava, ob polnoči pa je bil v sloven-

Pokrajinski štab je v teh mesecih od vojakov jugoslovanske vojske prevzel 28 objektov, med njimi 15 obmejnih stražarnic, dve vojašnici v Celju in Dravogradu, nekaj vojaških skladišč...

skih rokah tudi Vojaško medicinski rehabilitacijski center v Rimskih Toplicah. Področje Pokrajinskega štaba teritorialne obrambe za Zahodno Štajersko je bilo tako prvo v Sloveniji, od koder so

odšli prav vsi vojaki in kjer je popolnoma končana izmenjava sredstev in opreme.

»Vsakodnevnih dogovorov in pogajanj je bilo ogromno,« pripoveduje Viki Kranjc, poveljnik celjskega Pokrajinskega štaba TO. »Predvsem so bili pomembni dogovori na republiški ravni, v Celju pa smo se nato pogajali organizacijsko-tehnični izpeljavi posameznih nalog. Pogajanja so bila vmes tudi prekinjena, vendar lahko rečem, da v Celju nismo imeli hujših problemov, da so vojaki ravnali dokaj korektno.«

Ob zapuščanju vojaških objektov so si teritorialci in civilna zaščita z vojsko izmenjali tudi orožje in opremo. Na Celjskem je bila večina orožja in opreme že prej v rokah TO, zadnje orožje pa so teritorialci od vojakov dobili pred tremi tedni, ko so predali skladišče Bežigrad. Nadaljnja usoda vseh vojaških objektov še ni povsem določena, posebna komisija jih pregleduje in določa namembnost, vsekakor pa bo

potrebno te objekte redno vzdrževati in adaptirati.

»Globalna usmeritev za prihodnost je, da bo vojska, tu mislim slovenska, odšla iz mest. Vendar to zaenkrat v Celju še ne bo mogoče, zato bomo leto ali dve celjsko vojašnico uporabljali za potrebe usposabljanja pripadnikov teritorialne obrambe. Po vsej verjetnosti bo vojašnica kasneje na razpolago občini, ki bo teritorialcem omogočila nov učni center izven mesta,« načrtuje Viki Kranjc.

V teh dneh vojaki JA še niso odšli iz vseh slovenskih pokrajin, na republiški ravni pa se dogovarjajo še o zadnjih podrobnostih. Eno izmed vprašanj, ki jih je potrebno še razčistiti, je vprašanje vojaških stanovanj. V Celju so doslej s primopredajo teritorialci prevzeli deset takšnih stanovanj. V njih naj bi našli svoj dom pripadniki TO in organi notranje zaščite, ki delajo na mejnih območjih, nekatera stanovanja pa bodo tudi na prodaj.

URŠKA SELIŠNIK
Foto: EDO EINSPIELER

Poleg objektov, ki so jih v zadnjih dneh predali jugoslovanski vojaki, je poslej v rokah slovenske TO tudi njihova oprema in orožje.

Kästner Öhler v Celju?

Če bo šlo vse po načrtih, bodo ob Askerčevi v Celju prihodnje leto čeli graditi poslovni objekt, v katerem avstrijski partner Kästner Öhler odprl dve trgovini.

Trenutno se dogovori o dveh trgovinah, ki ponujajo športno opremo ter otroške izdelke. Omenjeni so prvi razgovori, dokaj vzpodbudni, pa na celjskem izvršnem mestu, potrebno podporo so dobili tudi v republiki. Kästner Öhler želi tudi v Avstriji pa naj bi tudi nas zažvela kataloška daja. Uresničevanje dogovorov bo odvisno od miru in stabilnosti v Sloveniji. Kästner Öhler naj bi v Celju nastopil delničar oziroma direktor pri izgradnji prostora, medtem ko bo garantski objekt financiral mesto. Denar za to namenjen zbrati tudi s pomočjo kirmin. V kratkem naj v mestu uvedli parkirni sistem, povsod bo treba čevati parkirno, z njo poslovno garažnega objekta pa naj bi končali mladi leta 93.

V pokoj s 63 leti

Skupščina skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja je na svoji zadnji seji obravnavala predlog zakona, po katerem bi se spremenili pogoji za odhod v pokoj. Že prihodnje leto naj bi starostno mejo za upokojitev premaknili na 60 let in pol in jo potem vsako leto zviševali za šest mesecev od leta 1997, ko naj bi se moški upokojili z dopolnjenimi 63 leti starosti.

Ta meja bi veljala ne glede na izpolnjeno pokojninsko dobo. Če bi kdo že izpolnil 40-letno delovno dobo, bi moral po novem zakonu delati še naprej, dokler ne bi dosegel starostne meje. Za vsako dodatno leto delovne dobe pa bi mu za določen odstotek povečali pokojnino.

Za ženske naj bi veljalo

isto načelo, s tem, da še ni jasno, ali bodo potrebno delovno dobo za upokojitev izenačili z moškimi.

Z. S.

Določili so skupni program

Poslanci šmarske skupščine so se odločili za podaljšanje krajevnega samoprispevka v tej manj razviti občini, ki vsebuje tudi skupni program s 15 odstotnim deležem. Dosedanji samoprispevek se letos izteka in tako bi v prihodnje po moralno zavezujočem sklepu - če bo odločitev za nadaljevanje samoprispevka izglasovana še na referendumu - 15 odstotkov zbranega denarja namenili za sofinanciranje prizidka k osnovnim šolama v Lesičnem in Kozjem, za vrtec v Podčetrtku, posodobitev osnovne šole v Rogatcu in za širitve občinske knjižnice v Šmarju. Veliko večino, 85 odstotkov denarja, pa bodo namenili za potrebe krajanov v krajevnih skupnostih.

BJ

Priznanje Rebeušku

Na skupščini zveze ekonomistov Slovenije v Portorožu pred nekaj dnevi podelili listino o častnem članstvu mladiku Rebeušku, dolgoletnemu članu društva ekonomistov Celje. Častno članstvo so mu podelili za zasluge pri razvoju ekonomske teorije in prakse.

Nasmešek zaradi novih prostorov

Ob izdatni pomoči občine Celje in nekaterih sponzorjev, se je 8. pokrajinski štab za TO Celje preselil v sedanjo Ingradovo zgradbo na Maistrovi ulici 5. General Maister, ki je ulici posodil ime, bi bil verjetno kar zadovoljen, da bo v »njegovi« ulici poslej štab slovenske vojske za zahodno Štajersko pokrajino, od tod pa bodo povezave še s petimi območnimi štabi v Slovenji Gradcu, Velenju, Slovenskih Konjicah, Trbovljah in v Žalcu. V novi zgradbi so vsi pogoji za normalno delo, ki bo v prihodnje še vedno v znamenju reorganizacije TO Slovenije in v določanju obrambnega koncepta republike Slovenije.

UM, Foto: E. E.

SAO Radeče?

Ali bodo Radeče samostojna občina, ki ne bo več delovala pod okriljem laške? O tem v Radečah razpravljajo že več let, sedaj, ko naj bi nova ustava spodbujala nastajanje manjših občin, pa se zdi, da bi se lahko želje tudi udejanile. Radečani namreč menijo, da je občinsko središče v Laškem preveč oddaljeno, obenem pa je v kraju in okolici potrebno postoriti še veliko, da bi Radeče postale takšne, kakršne si zamisljajo krajanji in predstavniki krajevnih skupnosti. Menijo, da so tudi gospodarsko dovolj močni, da bi lahko delno finančno oskrbovali novo nastalo občino, obenem pa v primeru osamosvojitve del sredstev pričakujejo tudi od pristojnih republiških organov. In kaj o samostojni občini Radeče menijo krajanji?

Terzo Terzić, sofer avtobusa iz Zidanega Mosta: »Upam, da bo do osamosvojitve prišlo. Radeče pokrivajo pet krajevnih skupnosti: Svibno, Zidani Most, Vrholvo, Jagunjenica in Radeče, zato je nujno, da postanejo občina. V tem okolju živim že trideset let, zato sem zainteresiran za osamosvojitve. Kar se občinskih funkci-

onarjev tiče, so v Laškem pazili, da so bili kadrovske zasedeni nekako pol-pol glede na krajevnih skupnosti; tudi naš konec je bil zastopan, zato se nismo počutili ogrožene. Pri razvoju samega kraja pa moram reči, da se Radečani lahko zahvalijo Papirnici, ker je samo ta skrbel in vlagala v razvoj kraja. Interes vseh nas je, da Radeče zaživijo kot občinsko mesto.

Boris Vahter, upokojeni živinozdravnik iz Radeč: »Nikoli si nismo želeli, da bi prišli pod Hrastnik ali pod Laško, niti pod Sevnico. Vse te možnosti smo svojčas imeli pa smo bili bolj ali manj prisiljeni v to kombinacijo, zato smo sedaj pod Laškimi proti svoji volji. Vedno se pravi: »Laško ima to in ono, Radeče pa ne,« in to je resnica. Marsikaj smo morali v minulih letih izsiliti, da so potem pri nas naredili. To je tisto, kar bi bilo pri osamosvojitvi Radeč dobro, namreč da bi denar, ki ga sami ustvarimo, tudi sami porabili. In če bomo imeli malo, bomo za to krivi sami, zato se bomo bolj potrudili, da bomo zbirali sredstva za vse, kar potrebujemo.«

NATAŠA GERKEŠ

Petina več na položnicah

Od prvega novembra dalje bodo stanarine v velenjski občini višje za petino, za 30 odstotkov pa se bodo povečale najemnine poslovnih prostorov, so se odločili člani občinskega izvršnega sveta na zadnjem zasedanju.

Kljub novi podražitvi so stanarine v velenjski občini še vedno med najnižjimi v republiki. Po podražitvi bo za dvosobno stanovanje s 65 kvadratnimi metri potrebno odšteti tisoč 282 tolarjev. Novi podražitvi ni nasprotovala niti območna organizacija Zveze svobodnih sindikatov, saj menijo, da je potrebno ohranjati realno vrednost stanovanjskega fonda v občini. V velenjskem izvršnem svetu so poskrbeli tudi za socialni del, saj bodo iz občinskega proračuna namenili za subvencioniranje stanarin 6 milijonov tolarjev. Doslej je subvencije iz proračuna prejemale 711 socialno ogroženih občanov.

U.S.

V Nazarjah so krivi, da ni dovolj dela!

V soštanjskem delu podjetja Elkoj obtožujejo matično podjetje v Nazarjah, da jim zaradi nerazjasnjene statusnega položaja zmanjkuje dela. V Nazarjah pravijo, da jim ga ne morejo zagotavljati, ker so tuji zaradi vojne pri nas pri sklepanju poslov previdnejši. Soštanjčani pa menijo, da bi imeli dela dovolj, če bi le lahko s tuji sami navezovali stike. Bojijo se tudi, da se bo uresničila grožnja, ki so jo slišali ob stavki, da bodo namreč vsi delavci ostali brez dela.

Direktorica Elkoja Marija Vrtačnik je bila pred zaključkom redakcije odsotna, zato smo za mnenje o soštanjskih obtožbah povprašali svetovalca v Elkoju, **Alfreda Božiča.** »Kakor sem jaz obveščen, ni bojzani, da ne bi imeli dela, tako v Soštanju kot v Nazarjah. Dejstvo je, da so Soštanjčanom

resnično znižali pogodbo, vendar je vprašanje, na čigavo intervencijo. Izpad so Soštanjčanom nadomestili na domačem tržišču. O Soštanju je treba povedati še nekaj drugega. Martin Preskar tam ni direktor, ker soštanjski del pač ni samostojno podjetje. Preskar, ki sicer nastopa kot direktor, je le vodja proizvodnje. Za proizvodnjo pa ne skrbi, kot bi bilo potrebno. Prihaja do napak, do slabega dela, za to pa je odgovoren Preskar. To je njegovo delo in ne sklepanje pogodb, kar sicer počne. Vemo za posel z Vegradom, ki je bil sklenjen mimo komercialne v matičnem podjetju. Dejstvo je, da o razdružitvi soštanjskega dela od matičnega podjetja v Nazarjah razvoja republiško sodišče združenega dela, zakaj ne počakajo na razsodbo, nato pa delajo

v skladu z odločitvami sodišča,« pripovedoval Alfred Božič.

V Soštanju ponovno terjajo, da v razreševanje problematike Elkoj vključi izvršni svet, gospodarska

Sodišče združenega dela Slovenije ki bo najbrž moralo razrešiti krivico v Elkoju, razpravlja o dveh spornih znotraj podjetja: o statusnem položaju soštanjske enote, torej o samostojnosti poti tega dela Elkoja, in o pristojnosti vodje proizvodnje Martina Preskarja na delovno mesto v Nazarjah.

nica in ostali odgovorni. Prepričani smo, da dobro delajo in da je njihov problem le v tem, da si dela ne morejo zagotoviti sami.

URŠKA SELIŠNIK

Boljši gospodarji smo kot uspavana država

V to je Igor Umek, minister za planiranje in vodja komisije za pripravo zakona o lastninskem preoblikovanju, trdo prepričan

Razprave o lastninskem zakonu, ki še vedno ni ugledal belega dne, so Slovence razdelile v nekaj taborov. Vlada je prepričana, da bo njen zakon izpolnil pričakovanja ljudi in Slovence složno popeljal na pot gospodarskega razcveta.

Pravična razdelitev

Minister Umek, predlog zakona o lastninskem preoblikovanju podjetij sta doslej sprejela družbenopolitični zbor ter zbor občin, zapletlo se je v zboru združenega dela. Predsednik Lojze Peterle je v svojih ocenah zelo oster, po njegovem zboru združenega dela blokira delo, kakšen pa je vaš komentar?

Umek: »Osebo zapleta v zboru združenega dela ne ocenjujem tako dramatično. Mislim, da smo po številnih usklajevanjih ustregli zahtevam zbora in ne vidim pomembnega vsebinskega razloga, da se v zboru združenega dela ne bi uskladili. Kdaj bomo dobili zakon, bo odvisno od zbora združenega dela, ki je odslej proceduralno odlagal sprejem zakona na dnevi red skupščine, poslanci pa morajo oblikovati tudi svoja stališča.«

Na vladin predlog zakona je bilo danih kup amandmajev. Koliko teh pripomb ste upoštevali?

Umek: »Naj povem tisto, česar nismo upoštevali. Upoštevali nismo vsega tistega, kar ruši sam koncept zakona, kar ga vrača proti osnutku in k temu, da bi morali ljudje premoženje kupovati. Naše osnovno načelo je, da moramo premo-

ženje med ljudi razdeliti, svoj denar pa naj uporabijo za nove podjetniške programe oziroma nove projekte.«

Kako bo torej po vseh usklajevanjih potekala privatizacija?

Umek: »Privatizacija bo potekala po načrtu, določenem z zakonom. Za mala in srednja podjetja je predvideno eno leto, v večjih podjetjih nekoliko hitreje. Ne predvidevamo nobenega velikega administriranja, za večino stvari bodo pripravljene modeli, tako da neke papirnate vojne res ne potrebujemo. V malih podjetjih se predvideva lastninjenje na način delavskega odkupa, stvari so poenostavljene s knjižno vrednostjo. Ta je po podatkih Agencije republike Slovenije v povprečju tri in polkrat manjša od ocenjene vrednosti. Menim, da so že tu skriva pomemben element popusta, dodatna oblika popusta je še možnost, da dajo 20 odstotkov vrednosti na sklade. Teh 20 odstotkov ne pomeni ničesar, preostalih 80 odstotkov pa je potem novo izhodišče, novih 100 odstotkov za program delavskega odkupa. V skupščini je bilo okoli tega veliko nerazumevanja. Mnogi so namreč menili, da gre za program delavskega odkupa vedno 100 odstotka knjižna vrednost podjetja.«

Kaj pa srednja in velika podjetja?

Umek: »Srednja podjetja naj bi na sklad republike Slovenije dala obvezno 30 odstotkov, tudi to je nedominanten delež in pozicije znotraj podjetja v ničemer ne ogroža, kajti tisti, ki hoče odločiti, mora imeti 51 odstotni delež. Tako pri malih kot srednjih podjetjih je pred-

videna 10 odstotna brezplačna razdelitev delnic. Če torej odštejemo pri srednjih podjetjih 30 odstotkov za sklad, 10 odstotkov za razdelitev, je preostalih 60 odstotkov novih 100 odstotkov vrednosti za program delavskega odkupa. Velika podjetja morajo na sklad prenesti 70 odstotkov, znotraj podjetja se razdeli 10 odstotkov, ostalih 20 odstotkov pa predstavlja spet 100 odstotno vrednost za način delavskega odkupa. Če upoštevamo, da znašajo dominantni deleži v velikih podjetjih na zahodu 15 odstotkov, bodo tudi pri nas imeli dominanten delež tisti, ki bodo do premoženja prišli na način delavskega odkupa. Tiste delnice, ki ostanejo po razdelitvi znotraj podjetja in delavskemu odkupu, ne bodo ostale na nekem državnem skladu. Prepričan sem, da država ni dober gospodar, zato smo iskali podjetniške rešitve in sicer v tem, da sklada ne upravlja država, temveč podjetja. Na zahodu so to investicijske družbe in podobno obliko predlagamo tudi v našem zakonu. Mislim, da je zakon dober, čimprej pa se mora razviti privatni trg kapitala, kjer bodo državljani vlagali denar v nove projekte, podjetniki pa jih bodo morali prepričati, da so projekti dobri in da prinašajo dobiček.«

ocenjevalcih, te stvari pa se težko kontrolirajo.»

Postali bomo narod delničarjev

Z razdelitvijo delnic bomo Slovenci postali delničarji. Dobilo naj bi jih milijon in pol Slovencev, da bomo znali ravnati z njimi, pa bomo potrebovali poslovno znanje, razumljive informacije o naložbah. Ali ne bo to ljudsko delničarstvo bolj finančni hokus pokus?

Umek: »Sam povsem zaupam Slovincem. Vsi pravijo, da je država slab gospodar. Tisti, ki bi radi stvari prepustili državi, potem pa jo omejevali, v bistvu ne zaupajo Slovincem in jih imajo za še slabše gospodarje od države. Sam tega ne zaupanja ne gojim, poleg tega pa so vgrajeni tudi varnostni mehanizmi. Računamo, da bo zakon z vzajemnimi skladi potreboval kakšno leto, leto dni je moratorija nad prodajo delnic, po tem času pa sem prepričan, da se bodo ljudje naučili ravnati z delnicami. Že v preteklosti so Slovenci bogateli na različne načine, ki jih je sistem dopuščal in na načine, ki jih je sistem preganjal. Svoje premoženje so znali dobro obrabati, to dokazujejo tudi obveznice republike Slovenije. Verjamem, da se bodo ljudje stvarnem hitro privadili.«

Po oceni nekaterih strokovnjakov je bistvo privatizacije v vodstvu skladov, v tem, kdo bo vladal v njih in kdo upravljal.

Umek: »Običajno je, da za upravljanje skladov skrbi neka podjetniška skupina. Na zahodu nastane skupina na ta način, da vsak vloži vanjo denar, za ta denar se nakupijo delnice različnih podjetij, nikoli enega samega podjetja, ker je na ta način zagotovljena določena varnost. Mi pričakujemo pri upravljanju pomoč tujih strokovnjakov, za nadzor pa bo skrbela skupščina tistih, ki so lastniki delnic takega sklada. Naloga managementa je, da sklad upravlja in to tako, da so donosi največji. Poznam bojazen, da bodo v skladih zavladali politiki, vendar je ta strah odveč, ker bo veljala kapital-ska logika. Enkrat sem se že pošalil: zakaj ne bi vsaka stran-ka vzela svoj sklad, če misli, da bo šlo predvsem za politični vpliv. In prepričan sem, da barve ne bodo več pomembne, teveč bo pomembno samo to, koliko donosa bo vsaka stran-ka sposobna zagotoviti svojim delničarjem.«

Kako gledate na bojazen, da se bomo razprodali tujcem?

Umek: »Prodaja tujcem je po tem zakonu zelo omejena. Za prodajo se lahko podjetja odločijo samo dotlej, dokler ne pride do razdelitve na sklade in ta prodaja gre vedno v dogovor z managementom, ki ima določeno ponudbo. Poleg tega

se upošteva narodnostne in strateške interese, vedno pa gre v takšnem primeru za ocenjevanje vrednosti podjetja.«

Kakšni so po vaši oceni pogoji za privatizacijo v Sloveniji?

Umek: »V stroki so stališča različna. Večina se zavzema za čimhitrejšo privatizacijo, tudi tujci nas sprašujejo, kdaj bomo začeli s privatizacijo. To bo naša legitimnost, da res hočemo v Evropo. Že deset let smo v krizi in s sedanjim sistemom nismo izplavali. Lastninjenje je zato pogoj, da začnemo krizo reševati.«

In to takoj, ne po drobnih korakih, kot menijo nekateri?

Umek: »Takoj. Drobnji koraki so vedno povezani z nekim programom, vezanim na sloj ljudi, ki na začetku položijo denar in se abonira na celotno lastnino s profiti, ki jih ustvari. Zato je družbeno lastnino treba dati vsem državljanom.«

Kako komentirate očitke, da bo lastninjenje po vašem predlogu povzročilo veliko nezaposlenost?

Umek: »Privatizacija ne bo povzročila velike nezaposlenosti. Imeli jo bomo ne glede na to, ali s privatizacijo začnemo ali ne. Povsem druga dejstva vodijo v nezaposlenost, privatizacija pa bo zagotovo hitrejši izhod iz brezposelnosti, ker daje nove motive za razvoj in racionalno trošenje denarja.«

Očitek, da s predlaganimi rešitvami onemogočate sedanjo dobro vodstvo v podjetjih in podpirate podržavljenje?

Umek: »Očitek o podržavljenju kaže na veliko nerazumevanje stvari. Dosegli smo politični kompromis s strankami, rekli, da imajo začasni upravni odbori omejene kompetence, vodstva v podjetjih pa se lahko zamenjajo le v primerih, če se ugotovijo nezakonitosti ali rdeče številke.«

Mnogi vam očitajo, da pomeni privatizacija spektakularen politični obračun in prerazporeditev politične moči.

Umek: »Ne gre za nobeno obračunavanje. V osnutku se je stvar končala pri državi, velikem državnem skladu in plačljivem programu privatizacije. Ljudje denarja nimajo, zato zagovarjamo razdelitev premoženja, postaviti več skladov, upravljanje v skladih urediti na podjetniški način, te strukture pa dati pod kontrolo vsem delničarjem, to pa so vsi Slovenci.«

Kako daleč ste s pripravo spremljajočih zakonov?

Umek: »Napisane so teze za zakon o skladih, v skupščini so bile predstavljene kot informacija in trenutno na tem zelo resno delamo.«

Minister Umek, reciva, da bo vladin zakon sprejet, kako si vi predstavljate Slovenijo čez kakšnih deset let?

Umek: »Slovenija ima izjemne možnosti. Pomembno je, da se izognemo pastem. Mi smo se v našem predlogu želeli izogniti vsem enostranstvom. Mnogi nas opozarjajo: ne v posebnostih Slovenije, v tem, da je nekoliko drugačna od vzhodnoevropskih držav, iskati tretjo pot. Tretja pot, pravijo, vodi v tretji svet. Zato se moramo odločiti za ekonomijo zahodnega tipa, naša prednost pred vzhodom pa je, da bomo cilj dosegli veliko hitreje. Nikar ne izbirajmo nekih tretjih, čudaških poti. To je generalno opozorilo, ki ga slišimo in prepričan sem, da smo se z našim predlogom tem tretjim potem uspešno izognili.«

IRENA BAŠA

REKLI SO:

Jože Zupančič, predsednik zbora združenega dela: »V ocenah gospoda Peterleja in v nekaterih pismih so se pojavila negativna mnenja o delu poslanskega zbora združenega dela, se mi iz več razlogov ne zdi jo umestna.«

Prvič, poslanci v tem zboru so bili izvoljeni neposredno v skladu z ustavo, z več kandidati kot v ostalih zbora, zato imajo legitimno pravico, da odločijo v imenu volilcev in po svoji vesti. Zbora ne moramo nikoli ukinjati, če ne ukine volilci obeh ostalih in izvršnega sveta. To pravico imajo samo volilci, vse ostalo je samo retorika, pleve. Drugič, do zakona o lastninskem preoblikovanju smo v zboru sprejeli več deset zakonov, bili smo prvi in v tem dovoljstvo vladi, po nas se je ravnala oboj ostala zborna sedaj pa je naenkrat vse narobe - po mnenju nekaterih. Povedati moram, da so posameznih grožnjah dobili vsem ogromno podpora. Dejstvo je, da pri tem zakonu večina Slovencev ne ve kajak v bistvu gre. Vladin predlog je navzven dober, privlačen, poglobljena vsebinska ocena pa natančno kaže, v kaj in v čigavo la se bodo podjetja v kratkem spremenila. Zato zahtevamo samo čiste izračune, gavo bo premoženje in koliko ljudi bo na cesti. Vse to si ta podatek želi vsa Slovenec, razen če resnično nismo hlapi. Zato se mi zdi pravilna odločitev, da v zboru nekoliko »zavijemo« sprejemanje tako pomembne zakonodaje. Kdaj bo zakon sprejet, je težko napovedovati. To je odvisno od tega, ali bo vlada do kraja dejansko vztrajala pri svojem predlogu. Veliko obetam od posveta strokovne javnosti, ki je predviden te dni, saj bo njihova ocena dala legitimiteto temu ali drugemu predlogu. Potem tudi odločanje ne bo več problematično.«

Dr. Boris Pleskovič, svetovalec v Peterletovem kabinetu: »Razprava o lastninskem zakonu traja že leto in pol. Tujina gleda na kot neke vrste test, kako hitro se bomo vključili v tržno gospodarstvo. Dobro je, da je veliko predlogov, da je konkurenca stališč. Bila pa bi tudi dobro, da bi se čimprej odločili za najboljšo varianto. Prepričan sem, da je zakon, ki ga je pripravila vlada, 95 odstotno dober, verjamem, da se ga še izboljšati, ampak za tistih 5 odstotkov je škoda časa, ker bomo s tem naredili več škode kot koristno. V zvezi z zborom združenega dela menim takole: takšen zbor v svetu sploh ne bi mogel obstojati. Povešam vam primer, zakaj v tem zboru vlada konflikt interesov: na primer predsednik banke v tujini ne more istočasno kongresman in senator. Prav tako direktor firme, niti njegova žena, ne moreta biti poslanka svojega doma. Zato je ta zbor zelo malija. Če bo zakon o lastninskem preoblikovanju sprejet, takšnega zbora ne bo, ker bomo vsi Slovenci delničarji podjetij. Doležila pa upam, da bo skozi diskusijo prišlo do rešitve, da bo zbor združenega dela povedal, kakšen zakon bi rad imel.«

KOMENTIRAMO

Elita petičnežev namesto ljudskega delničarstva?

Bomo Slovenci po sprejemu zakona o lastninskem preoblikovanju res bogatejši? Predstavniki vlade to zatrjujejo, drugi opozarjajo, da se bo tak ljudski kapitalizem sprevrgel v vladanje elite petičnežev.

Če je verjeti predlogu, ki ga je pripravila vlada, bo načelu pravičnosti najbolj zadoščeno z brezplačno razdelitvijo delnic. 35 odstotkov delnic, ki naj bi se iz sklada za razvoj prenesle na investicijske družbe, naj bi se razdelilo vsem tistim, ki so bili 25. junija letos polnoletni državljani Slovenije. Po prvih ocenah naj bi ta znesek bil okoli 2 tisoč nemških mark, v kasnejših izračunih je govora o 6 tisoč nemških markah. Razdeljenih delnic Slovinci leto dni ne bi smeli prodajati, po tem času pa naj bi bile delnice prosto prenosljive. Delnice naj bi Slovence osrečile kmalu po tem, ko bi dobili investicijske družbe, to pa naj bi se zgodilo pol leta po sprejemu zakona.

Delitev delnic podjetij neposredno ali preko investicijskih skladov med državljane je za dr. Ivana Ribnikarja, očeta protivladnega predloga, velika zmota. »Če bi se delnice razdelile med državljane,« meni Ribnikar, »bi se za vsako prodano delnico zmanjšalo varčevanje v enakem znesku, kajti prodajalec delnic bi denar po-

rabil za tekoče namene. To pomeni, da ni narodnogospodarskega varčevanja in s tem večanja kapitala. Ekonomsko smotrni način prehoda v tržno gospodarstvo ne more biti drugačen, kot da gredo participativne prednostne delnice institucionaliziranim investitorjem, ki izkupiček od prodaje investirajo v podjetje v državni lasti in narodnogospodarsko infrastrukturo.«

Delitev delnic med državljane bi po mnenju nekaterih strokovnjakov vodila v vladavino elite petičnežev, ki bi po letu dni po nizkih cenah odkupili večino delnic. Če bi gospodje ministri kdaj prestopili vrata podjetij, bi lahko videli, kakšna je danes usoda obveznic, ki jih delavci dobivajo po podjetjih. Večina jih proda ali vsaj poskuša prodati tisti trenutek, ko postanejo vnovčljive. In podobno se bo najbrž dogajalo tudi z delnicami, še zlasti, če bodo ljudje morali še naprej zategovati pas in krpiti velike luknje v družinskih proračunih. Tisti, ki vedo, kako se je treba stvari lotiti in ki želijo potešiti svoj lastninski nagon, so veter že ali ga še bodo zajeli v svoja jadra. Večina državljanov Slovenije pa si namesto ljudskega delničarstva najbrž želi predvsem zanesljivih delovnih mest in socialne varnosti.

IRENA BAŠA

Najemnik ali lastnik, o je vprašanje!

Spremembe, ki jih prinaša stanovanjski zakon

stanovanjski zakon, ki je v svojem nastajanju dosegel številnih pripomb, je nazadnje sprejet z mnogimi amandmaji, pomeni precejšnje spremembe v stanovanjskem področju. Bistveni sta: odprava obvezne lastnine in s tem odprava lastništva stanovanj ter sprememba določil o imetnikovi stanovanjski pravici v najemnem stanovanju.

stanovanjski zakon, ki je v svojem nastajanju dosegel številnih pripomb, je nazadnje sprejet z mnogimi amandmaji, pomeni precejšnje spremembe v stanovanjskem področju. Bistveni sta: odprava obvezne lastnine in s tem odprava lastništva stanovanj ter sprememba določil o imetnikovi stanovanjski pravici v najemnem stanovanju.

stanovanjski zakon, ki je v svojem nastajanju dosegel številnih pripomb, je nazadnje sprejet z mnogimi amandmaji, pomeni precejšnje spremembe v stanovanjskem področju. Bistveni sta: odprava obvezne lastnine in s tem odprava lastništva stanovanj ter sprememba določil o imetnikovi stanovanjski pravici v najemnem stanovanju.

stanovanjski zakon, ki je v svojem nastajanju dosegel številnih pripomb, je nazadnje sprejet z mnogimi amandmaji, pomeni precejšnje spremembe v stanovanjskem področju. Bistveni sta: odprava obvezne lastnine in s tem odprava lastništva stanovanj ter sprememba določil o imetnikovi stanovanjski pravici v najemnem stanovanju.

novanja? Vsak imetnik stanovanjske pravice bo imel pri nakupu pravico do 30-odstotnega popusta od vrednosti stanovanja, zmanjšano še za valorizirano lastno udeležbo in lastna vlaganja, če se je s tem povečala vrednost stanovanja. Do cene stanovanja pa lahko vsak pride tako, da zmnoži kvadraturu stanovanja, točke, s katerimi je določena njegova vrednost in vrednost točke, ki znaša za oktober 66,60 tolarjev, vendar se bo mesečno revalorizirala. Ko odšteješ vse popuste, dobiš vsoto, ki jo je treba plačati za nakup stanovanja. Ta vsota pa je plačljiva v dvajsetih letih, s tem da je treba 10 odstotkov pologa poravnati v 60 dneh po sklenitvi pogodbe. Tisti, ki se bo odločil za hitrejšo odplačevanje dolga, bo imel za vsako leto hitrejšega odplačila 1,5 odstotka popusta. Kdor bo poravnal kupnino v enem obroku, pa bo deležen 60-odstotnega popusta.

T. CVIRN

Nekoč bomo imeli lasten dom!

začetku tega meseca je bil v Sloveniji sprejet nov stanovanjski zakon v zvezi s privatizacijo stanovanj. Po zakonu naj bi imetniki stanovanjske pravice ob nakupu stanovanja na obročno odplačevanje (na dvajset let) imeli trideset odstotkov popusta od vrednosti stanovanja.

vanja. Tisti, ki bodo ceno plačali v enkratnem znesku v dveh mesecih po sklenitvi pogodbe, pa bodo imeli 60 odstotkov popusta pri nakupu stanovanj.

Kako nov stanovanjski zakon poznajo Celjani z ulice? Kaj menijo o njem, bodo stanovanja odkupovali?

Miran Slokan, finomehanik: »Stanujem v družbenem stanovanju, sedaj, ko so sprejeli nov zakon, ga bom pač moral odkupiti. S stanovanjskim zakonom se bom moral še podrobneje seznaniti, jasno pa je, da stanovanje ni tako majhna stvar in da se bo v zvezi s tem težko pravilno odločiti. Odkupoval ga bom na obroke.«

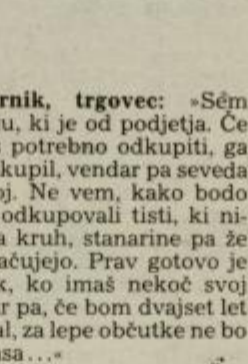
Jože Mirnik, trgovec: »Sém v stanovanju, ki je od podjetja. Če ga bo zares potrebno odkupiti, ga bom pač odkupil, vendar pa seveda ne kar takoj. Ne vem, kako bodo stanovanja odkupovali tisti, ki nimajo niti za kruh, stanarine pa že sedaj ne plačujejo. Prav gotovo je lep občutek, ko imaš nekoč svoj dom, vendar pa, če bom dvajset let zanj plačeval, za lepe občutke ne bo več dosti časa...«

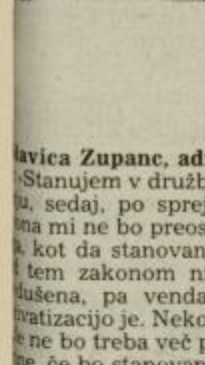
Lučka Jeranko, kuharica: »S stanovanjskim zakonom nisem najbolje seznanjena, če pa se bo dalo, stanovanja ne bom odkupila. Sicer je res, da je časa za nakup dovolj, pa tudi pogoji so ugodni, vendar pa sedaj že toliko časa plačujem stanarino, da bi s tem denarjem stanovanje lahko že dvakrat odkupila! Razen tega pa delam v Topru, kjer nas zanima, kako bomo preživeli, ne pa, če bomo imeli nekoč lastno stanovanje!«

Peter Simonitti, upokojenec: »Nov stanovanjski zakon poznam predvsem iz časopisov, v podrobnosti se še nisem spuščal. Živim v družbenem stanovanju in se tudi sam zanimam za nakup le-tega. Menim, da so pogoji kot je šestdeset odstotkov znižanja za nakup stanovanja, dokaj ugodni. Seveda pa moraš imeti denar...«

NINA-MARUŠKA SEDLAR
Foto: EDO EINSPEILER

Sonja Gorjanc, celjska poslovalnica Slovenijaturista:

»Zaradi splošno znanih razmer imamo v turističnih agencijah vse manj dela. Stanje ni normalno že od junija naprej. Izleti v Dalmacijo, na tamkajšnje otoke in seveda v Dubrovnik, so odpadli, prav zanje pa je bilo veliko zanimanja med maturanti. To velja tudi za Grčijo, ker so za potovanje v to državo potrebni vizumi, te pa zaenkrat izdajajo le v Beogradu. Še bolj kot prej smo torej prisiljeni, da pripravljamo kakovostnejše programe, in to nam v dobršni meri še kar uspeva. Vsaj po prijavih sodeč. Položaj nas je prisilil, da vedno znova, bolj kot nekoč, odkrivamo lepote Slovenije. Celo za Notranjsko, ki je bila doslej kar nekako skrita in neodkrita, je vedno več zanimanja. Razmere, kakršne so sedaj, pa so turistične agencije prisilile k večjemu sodelovanju in vse več bo skupnih akcij. To je pravzaprav rešitev za vse. Vsaka kriza pač rodi tudi kaj pozitivnega.«

OKNO V OSTANEK JUGOSLAVIJE

Piše VLADO ŠLAMBERGER

Spisek vojnih zločincev

Rodovi, ki hodijo v šolo, res nimajo sreče s poukom zgodovine. Komaj so se ponekod znebili trapastega učenja na pamet vseh sovražnikovih ofenziv med drugo svetovno vojno na ozemlju Jugoslavije, že se bodo morali zdaj učiti o desetih premirjih, ki naj bi prinesli nekoliko miru na Hrvaško in ustavili napade srbijanske armade. Morda bi se z veseljem učili o tem, če bi ti sporazumi, ne glede na to, kdo jih je podpisal in kdo je bil njihov pobudnik iz Evrope, kaj veljali. Toda podivjanih oficirjev AA (Antiljudske Armade), pomočnikov »srbiske teritorialne obrambe« na Hrvaškem, kot se uradno imenujejo četniki in drugi razbojniki, uvoženi iz Srbije, ne zanimajo več ne lord Carrington ne Veljko Kadrijević ne Stane Brovet ne Blagoja Adžić ne drugi člani samozvanega »vrhovnega poveljstva JA«. Ti oficirji - samo še Srbi in Črnogorci - bijejo svojo zasebno vojno, v kateri so v 14 mesecih že povzročili več škode Hrvaški, kot so jo italijanski in nemški okupatorji med letoma 1941 in 1945.

Ko bo morebitno 15. ali 20. premirje le prineslo Hrvaški tako zelen mir, bo čas tudi za obračun z vojnimi zločinci. Ni odveč opozoriti na pobudo evropskih držav, ki so jo sprožile v Pragi, da je treba krivce za zločine zoper hrvaški narod, njegove pripadnike in njegovo premoženje in zgodovinsko dediščino takoj poklicati na odgovornost; pri tem je pomembno tudi pozorilo, da ti zločini ne morejo zastarati, na kar se morda zanašajo podivjani »starešine« AA, nekdanje Jugoslovanske ljudske armade, ki si civiliziranimi vojniki nimajo več nobene zveze.

Na Hrvaškem so že začeli - za zdaj še neuradno - pripravljati spiske možnih vojnih zločincev. Za zdaj sicer še ni govora, da bi na seznam kot prvega uvrstili Slobodana Miloševića - zdaj je tudi Evropi že jasno, da je edini pravi zaviralec mirovnih prizadevanj, saj se bo lahko obdržal na oblasti le s pomočjo vojne in ščuvanja Srbov zoper vse druge narode, predvsem pa zoper Hrvate - zato pa so že znana imena najvišjih poveljujočih: ob Kadrijeviću, Brovetu in Adžiću so tu še Andrija Rašeta, Tomislav Simović, Života Avramović, Milan Aksentijević (nekdanji poslanec v Skupščini RS) in Marko Negovanović, torej vrh AA in njenega zagrebškega podpoveljstva. Dodaten greh teh visokih oficirjev je, da so na vrat na nos še odlikovali z napredovanji tiste divjake iz svojih vrst, ki so krivi za stotine mrtvih, tisoče ranjenih in za 20 milijard dolarjev škode, kolikor jo je povzročila agresija Srbije in AA na Hrvaško.

Krivci za stotine mrtvih

Spisek se nadaljuje s konkretnimi krivci: **Jovan Torbica**, generalmajor, je kriv za vpad AA na ozemlje dubrovnike občine, po njegovih poveljih so barbari v uniformah začeli rušiti svetovni biser turizma in zgodovine - Dubrovnik.

Nikola Uzelac, generalpodpolkovnik, je napadel Karlovac, Slavonski Brod, Novo Gradiško, Pakrac, kriv je za uboje civilov, za rušenje bolnišnic in drugih zdravstvenih ustanov, onemogočal je humano akcijo - odvoz ranjenecv z bojišča.

Ratko Mandić, pred dnevi napredoval v generalmajorja, je izvedel zločinske napade na Zadar, Sibenik, Skradin, obljubljal je, da bo hrvaška naselja »zravnal z zemljo« in z mnogimi to tudi naredil. Na njegovo dušo gre na desetine mrtvih, na stotine ranjenih in na tisoče ljudi, pregnanih z domov, ki so jih Mandićevi »junaki« oropali in jim požgali hiše.

Mile Kandić, viceadmiral, je ukazal blokado jadranskih pristanišč, ladje pod njegovim poveljstvom so s topovi rušile hiše, zgodovinske in kulturne spomenike vzdolž jadranske obale.

Ljubomir Bajić, generalmajor, poveljnik petega letalskega korpusa, je ukazal - priče trdijo, da je tudi sam letel - bombardiranje hrvaških naselij in mest, dal je povelje za uporabo kasetnih in zažigalnih bomb, pripisujejo mu tudi avtorstvo ali vsaj soavtorstvo poskusa atentata na dr. Franjo Tuđmana, Stipeta Mesića in Anteja Markovića v Banskim dvorih.

Spisek bo prav gotovo še daljši. Pričakovati pa je, če se bo pravica le izkazala in bodo vojni zločinci morali sestiti na zatožno klop, da se bodo zgedovali po svojih vzornikih in se opravičevali, češ saj smo samo izpolnjevali ukaz; torej enaka opravičila, kot so jih imeli Hitlerjevi generali na Nürnberškem procesu...

Triglava pošast z enim očesom

Z vojniki in oficirji pa imajo zadnje dni veliko dela tudi v Srbiji in Črni gori. Vse več nasilno mobiliziranih srbskih rezervistov zapuščajo nekdanjo »kovačnico bratstva in enotnosti«, saj se jim je uprlo, da bi dajali življenja za krvave Miloševićeve načrte. Zato imajo nagla vojaška sodišča v Srbiji polne roke dela, saj imajo opraviti z nekaj sto »dezertarji«, ki jih za sedaj držijo v vojaških zaporih. Še huje je v Črni gori, ko so se v Borbi pojavili spiski na stotine ranjenih črnogorskih »rezervistov«, ki jih zdravijo v Titogradu, Meljinah in Hercegovnem, imeli pa so tudi že več kot sto pogrebov žrtev Miloševićeve (in Bulatovićeve) agresije na Hrvaško. Zato tudi pametni Črnogorci odmetavajo puške in uniforme, saj je res prava norost umirati za Veliko Srbijo. Za Srbe in Antičrnogorce (Njegoseve potomce, ki ne priznajo, da obstaja črnogorski narod, ampak so to le »Srbi, ki žive v Črni gori«) so to najhujši izdajalci, na čelo vseh pa so postavili predsednika Črne gore mag. Momirja Bulatovića, ker je podpisal haški dokument o reševanju jugoslovanske krize (Milošević ga ni hotel) in s tem »izdal« Veliko Srbijo. Ta je očitno ostala brez »drugega očesa« v glavi, koš so imenovali Črno goro, oziroma triglava pošast (z okupirano Vojvodino in Kosovom) z enim očesom. Črnogorcem - žal samo pametnim - se je naposled le posvetilo, da se morajo odločiti, ali imajo lastne interese, ali pa so samo poslušni podaniki in zagovorniki interesov Miloševićeve Srbije. Večina - tudi komunistično-socialistično vodstvo - se je odločila za samostojno pot. Upajmo le, da še ni prepozno in da bo pamet srečala tudi Srbijance v Črni gori, ki hočejo sejati veter, pri tem pa se ne zavedajo, da bodo poželi le - vihar.

KUPON
NT&RC
stanovanjska zakonodaja

REKLI SO:

Sonja Gorjanc, celjska poslovalnica Slovenijaturista:

»Zaradi splošno znanih razmer imamo v turističnih agencijah vse manj dela. Stanje ni normalno že od junija naprej. Izleti v Dalmacijo, na tamkajšnje otoke in seveda v Dubrovnik, so odpadli, prav zanje pa je bilo veliko zanimanja med maturanti. To velja tudi za Grčijo, ker so za potovanje v to državo potrebni vizumi, te pa zaenkrat izdajajo le v Beogradu. Še bolj kot prej smo torej prisiljeni, da pripravljamo kakovostnejše programe, in to nam v dobršni meri še kar uspeva. Vsaj po prijavih sodeč. Položaj nas je prisilil, da vedno znova, bolj kot nekoč, odkrivamo lepote Slovenije. Celo za Notranjsko, ki je bila doslej kar nekako skrita in neodkrita, je vedno več zanimanja. Razmere, kakršne so sedaj, pa so turistične agencije prisilile k večjemu sodelovanju in vse več bo skupnih akcij. To je pravzaprav rešitev za vse. Vsaka kriza pač rodi tudi kaj pozitivnega.«

Celjski obrtniki na Madžarskem

Na nedavno končanem jenskem sejmu v madžarskem Sombathelyu so poleg nekaterih drugih slovenskih obrtnikov sodelovali tudi trije razstavljalci obrtne zbornice Celje. V času sejma so bili organizirani tudi razgovori o nadaljnjem poslovnem sodelovanju. Kot zatrjujejo v celjski obrtni zbornici, vlada na madžarskem tržišču izjemno zanimanje za naše izdelke. Vendar bi obrtniki potrebovali finančno podporo za trženje in ekonomsko propagando na tamkajšnjem tržišču, pri čemer računajo na pomoč ustreznih republiških organov.

Najprej ograja, potem pa hiša

Dr. Andrej Ocvirk in dr. Zdravko Tomac na Dobrni

Na Dobrni je bil v petek enajsti celjski večer. Tokrat so v goste povabili podpredsednika slovenske vlade dr. Andreja Ocvirka ter podpredsednika hrvaške vlade dr. Zdravko Tomca. Rdeča nit pogovora Jožeta Volfanda z obema gostoma sta bili Slovenija in Hrvaška kot mladi državi ter prvi problemi, ki se pojavljajo po vzpostavitvi meje.

Običajne gneče v zdraviliški dvorani tokrat ni bilo. Tisti, ki so pričakovali zelo konkretne odgovore, predvsem o gospodarskem sodelovanju, so se morali zadovoljiti z dokaj splošnimi razmišljanji obeh podpredsednikov ter z obljubami, da se bosta vladi obeh držav dogovarjali o reševanju nastalih problemov. Triurni pogovor pa je pokazal tudi nekatera povsem različna stališča med Slovenijo in Hrvaško o tem, kakšne naj bodo vezi med nekdanjimi jugoslovanskimi republikami.

Slovenija najprej za suvereno državo, Hrvaška takoj za ekonomsko skupnost

Dr. Andrej Ocvirk je na Dobrni povedal, da se je slovenska vlada že pred časom poskušala dogovoriti z zvezno vlado o reorganizaciji Jugoslavije. Poskusi niso obrodili sadov, zato se zdaj dogovarjamo s posameznimi republikami. Najdlje smo v dogovorih s Hrvaško, dosežen je sporazum o plačilnem prometu, v katerem so rešena ključna vprašanja: odpirajo se ne-rezidentni računi, na te račune se lahko prenesejo saldi, dosežajo se lahko medbančni sporazumi. Do konca tega meseca naj bi podobne sporazume dosegli tudi z ostalimi republikami, predvsem Bosno in Hercegovino ter Makedonijo. Očitke gospodarstvenikov, da se stvari odvijajo prepočasi, je slovenski podpredsednik vlade zavrnil z besedami: »Monetarni sistem je silno občutljiva stvar in noben dogovor ne bi dobil soglasja vnaprej. Večina je pričakovala, tudi

Naša strategija je pri tem jasna: zadnji dve leti je bil dinar močno precenjen, trpelo je izvozno gospodarstvo, zato bo naše izhodišče podcenjen tolar glede na zahodnoevropsko valuto ter precenjen tolar glede na dinar.

hrvaška vlada, da ob izteku moratorija ne bomo sprejeli rigoroznih ukrepov. Nam pa je Evropa svetovala, da spremembe uvedemo na hitro, čez noč in brez velikih poprejšnjih napovedi. Sporazum s Hrvaško smo pripravili že junija, usklajevali smo ga tri mesece in

podobni sporazumi bodo tudi osnova za naša dogovarjanja z drugimi republikami.

Med Slovenijo in Hrvaško ne bomo postavljali berlinskega zidu, je zagotovil Ocvirk, toda če hočemo obvladati svoj teritorij, moramo imeti mejo s Hrvaško. Dr. Zdravko Tomac je o tem razmišljal nekoliko drugače: »Mislim, da smo narobe startali, za to sta krivi vladi tako v Sloveniji kot na Hrvaškem. Če ima Balkanec denar za hišo, bo najprej porabil denar za ograjo. Balkanske države najprej postavijo mejo, medtem

Dr. Zdravko Tomac: »Pred tremi meseci sem dejal, da se Milošević ne more spremeniti, lahko se ga samo premaga. Evropa in svet ga nista spremenila, ostaja le možnost, da ga premagajo demokratične sile. Mislim, da ga bodo zrušile demokratične sile v Srbiji. Potem, ko je Črna gora odpovedala tutorstvo svojemu velikemu bratu, je Milošević ostal brez enega očesa v glavi, takšen pa je veliko manj nevaren.«

ko evropske države ne poznajo ograj in ne poznajo meja. Z Rusijo,« je nadaljeval Tomac, »bomo vzpostavili meddržavni komite, s Slovenijo imamo samo komisije, kjer ne zmoredno reševati vseh sprotih problemov.« Podpredsednik hrvaške vlade se je na Dobrni zavzel za takojšnjo ustanovitev ekonomske skupnosti, s pomočjo katere bi postali del Evrope. »Prepričan sem,« je dejal Tomac, »da mora biti odnos med Slovenijo in Hrvaško takšen, kot je odnos Italije in Nemčije. Evropa si ne more dovoliti enotnosti znotraj svojih meja in šest ali osem držav na območju nekdanje Jugoslavije, kjer bo oviran pretok ljudi, blaga in kapitala.« Dr. Zdravko Tomac je nadalje menil, da se pojavlja preveč provincialnosti tako na slovenski kot na hrvaški strani. »Slovenija in Hrvaška,« je še dodal Tomac, »morata sprejeti evropske standarde, sicer bodo ljudje nekoč rekli: mislili smo, da bo vse skupaj izgledalo drugače. Odgovornost politikov je zelo velika, upoštevati pa moramo znano evropsko misel: nacionalna država je prevelika, da bi reševala drobne probleme, zato mora biti decentralizirana. Toda obenem je nacionalna država premajhna, da bi reševala velike probleme, zato se mora povezovati.«

Dr. Andrej Ocvirk se je s takšnim razmišljanjem sicer strinjal, obenem pa jasno povedal, da Slovenija zanj ni na Balkanu, imamo pa Slovenci tam vzhodno mejo, ki

bo veliko bolj odprta in liberalna, ko bo Hrvaška uredila stvari na svoji vzhodni meji.

Kam gre slovenska nafta?

Podpredsednik hrvaške vlade je na celjskem večeru govoril brez dlake na jeziku. »Govorim prijateljem, zato naravnost povem vse tisto, kar se mi ne zdi pravilno. Če bi vas ne smatral za resnične prijatelje, bi bil preprosto tiho,« je de-

mamo potnega lista, lasten denar se pripravljamo in predvsem živimo v vojni. Toda ko bo priznana Slovenija, bo tudi Hrvaška korak bližje k temu priznanju.«

Slovenija za uravnoteženo menjavo

Podpredsednik slovenske vlade je na Dobrni pojasnil tudi usmeritev Slovenije v prihodnje na področju gospodarskega sodelovanja z drugimi republikami. Cilj je uravnotežiti menjavo, povečati dobavo iz ostalih republik ter zmanjšati prodajo na južna tržišča. »Prvi razgovori s hrvaško vlado,« je povedal Ocvirk, »so se vrteli okoli treh ključnih problemov: Elana, Trenda in Ljubljanske banke. Mi smo jasno povedali slovensko stališče. Ko so v Elanu hrvaški partnerji želi profit, nas niso hodili spraševati, zato naj tudi zdaj ne hodijo k nam po odgovore. Ko so ljudje vplačevali v Trend, spet ni bilo nikogar k nam, zato naj tudi zdaj ne hodijo. Pri Ljubljanski banki bomo dokazali, da noben dolar ni bil porabljen v Sloveniji. Če je bil porabljen denar na Hrva-

deviz pa ni ne na eni in ne na drugi strani. Sicer pa ima Slovenija v besedah Zdravko Tomca več možnosti, da se priključi Evropi. Če bi se vojna na Hrvaško končala v tem trenutku, bo Hrvaška potrebovala vsaj deset let, da bo obnovila uničeno proizvodnjo, ki je v devetih mesecih letošnjih leta upadla na 57 odstotkov.

Vprašanja brez odgovorov

Dodajmo še nekaj poudarkov razprave na tokratnem celjskem večeru. Gospodarstvenike je zanimalo, kdaj bo začel veljati domenični sporazum o plačilnem prometu med Slovenijo in Hrvaško. Dr. Ocvirk je zagotovil, da ga bodo začeli uresničevati konec tega leta. Brez konkretnega odgovora so ostali predstavniki Gorenjskega in Škofljanskega okraja, kjer 250-imi delavcem na Hrvaškem niso mogli izplačati osebnih dohodkov za minuli mesec. Brez odgovora so ostali vsi tisti, ki jim je zanimala dokapitalizacija oziroma transfer kapitala med obema državama. Namesto konkretnega odgovora so slišali diplomatski od-

jal Tomac. Zato se je tudi zahvalil Slovincem za pomoč v času vojne, skrb za begunce, pozdravil odločitve, da Slovenija ni dovolila prevoza tankov in druge vojaške opreme na Hrvaško v času agresije. Zahvalil se je tudi za ponujene prostovoljne odrede, kar je Hrvaška po njegovih besedah zavrnila, nikakor pa se ni strinjal s tem, da Slovenija prodaja nafto in naftne derivate tistim, ki so v vojni s Hrvaško. Kaj bolj konkretnega nismo slišali, po njegovih trditvah pa za to obstajajo tudi pisni dokumenti. Dr. Andrej Ocvirk je takšne očitke zavrnil, povedal, da doslej niso odkrili nikakršnih dokumentov, da pa se vojni dobičkarji verjetno pojavljajo tako na eni kot na drugi strani.

Podpredsednik hrvaške vlade je odkrito spregovoril tudi o tem, da marsikateri hrvaški politiki iz ljubosumnosti ocenjujejo vsak slovenski ukrep kot potezo, ki bo škodovala Hrvaški. Sam je menil drugače: »Prav nič me ne bo motilo, če bo Slovenija dobila mednarodno priznanje prej kot Hrvaška. Ni-

Dr. Zdravko Tomac: »Hrvaška je pripravljena zagotoviti vse pravice srbski manjšini, nikoli pa ne bo pristala na dvonacionalno državo, kjer bi 12 odstotkov ljudi imelo iste pravice kot večinski hrvaški narod. Tisti, ki to zahtevajo od Hrvaške, bodo morali nadaljevati z vojno.«

škem, potem je to javni dolg Hrvaške, če je ostal v Narodni banki Jugoslavije, potem je to vprašanje dogovora o delitvi terjatev in obveznosti med republiko.«

Usmeritev Slovenije v številkah pa bo v prihodnje takšna: namesto dosedanjih 24 odstotkov naj bi delež prodaje na jugoslovanska tržišča znašal le 10 odstotkov, na slovenskih tržiščih računajo na upad prodaje s 57 na 50 odstotkov, 40 odstotkov prodaje pa bo namenjeno izvozu. Podpredsednik hrvaške vlade je ob tem menil, da bo med republikami možna le menjava blaga za blago, kajti z lastnimi valutami ne bomo mogli trgovati,

vor, da se takšne stvari opravijo po bilancah konec leta, do takrat pa naj bi bile stvari razčiščene. Tudi o carinah je še veliko odprto vprašanj, ki jih bosta vladi morali reševati v prihodnje. Sicer pa dr. Zdravko Tomac na Dobrni odkrito priznal, da so pričakovali še daljšanje moratorija, namesto tega so dobili državo, vse tisto, kar jim je treba, pa morajo praktično šele sami uiniti. Kaj pomenijo napolni dvorani, pa je na lastni koži občutil sam, saj si s svojimi dinarji ni mogel kupiti niti slovenske skodelice kave.

IRENA BAŠ
Foto: EDO EINSPIELER

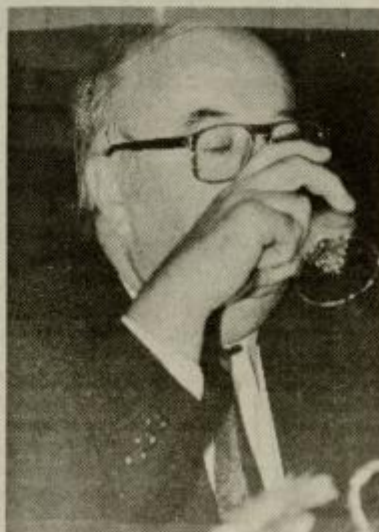
Samostojna
SLOVENIJA 1991

Dr. Andrej Ocvirk: »Da bo beseda bolj stekla.«

Dr. Zdravko Tomac: priprave za medijski nastop.

Smrad poplavljenih zdravil

In Bolnišnica Celje: Nismo krivi! Na Republiškem sanitarnem inšpektoratu ne komentirajo

Letnemu kupu dopisov, in dokumentacije, ki nam kaže, da je bila pri nameravanem sežigu poplavljenih zdravil iz celjske bolnišnice v šoštanjski termoelektrarni, komisija zahteva ugotavljanje odgovornosti vseh, ki so sodelovali v tej aferi. Omenjeni predvsem vodstvo celjske bolnišnice, vodstvo šoštanjske termoelektrarne, Marjan Jandrovič iz Teša ter dr. Metka Macarol-Hiti in Zvonimir Bric iz republiške sanitarne inšpekcije.

dinarjev. V bolnišnici so takoj poklicali na pomoč Republiški sanitarni inšpektorat, ki je predlagal uničenje s sežigom nad tisoč stopinj Celzija v šoštanjski termoelektrarni. Ze kmalu po poplavi so zdravila iz Celja prepeljali v Šoštanj, kjer naj bi čakala na sežig, če bi ustrezne inšpekcijske službe to dovolile. V bolnišnici niso mogli shraniti zdravil, saj je bilo vse poplavljeno, prostore pa je bilo potrebno očistiti, izprazniti in dekontaminirati. Zdravila in prostore je v bolnišnici varovala vojska. Odgovorni zagotavljajo, da so poskrbeli za ustrezno varovanje vseh zdravil, dokler jih niso v dveh tovrstnih odpeljali v Šoštanj.

Afera z zdravili pa je dobila večje razsežnosti, ko so v Velenju in Šoštanju začeli ugotavljati, da so zdravila nevarna za okolje in da so jih nameravali v Tešu na skrivaj sežgati. V velenjskem izvrš-

nem svetu so zato sežig prepovedali in sklenili, da je potrebno zdravila odstraniti iz

Primarij dr. Jože Arzenšek iz celjske bolnišnice, ki je hkrati tudi republiški poslanec, je v slovenski skupščini že podal poslansko pobudo, naj se tudi v skupščini obravnava vprašanje poplavljenih zdravil. Strokovno naj se opredeli odgovornost, pri obravnavi pa naj sodelujejo tudi predstavniki celjske bolnišnice. »Kljub doslej večkrat posredovani pobudi doslej ni bilo uradnega pismenega obvestila od kogarkoli, kar je milo rečeno neodgovorno, morda tudi namerno,« je med drugim zapisal dr. Arzenšek v svoji zahtevi.

Teša. Poplavljenega zdravila so priromala nazaj v celjsko bolnišnico, kjer so po vseh zagotovilih tudi sedaj varno

in pravilno uskladiščena ter čakajo na svojo nadaljnjo usodo.

Republiška komisija za varstvo okolja in naravno dediščino, ki je raziskovala vse postopke pri ravnanju s poplavljenimi zdravili, je ugotovila, da zdravila sodijo med posebne odpadke, saj sta bila na seznamu tudi kalcijev in železov klorid, ki ju ni dovoljeno sežigati niti v posebnih sežigalnih napravah. Ob tem pa je komisija zastavila tudi vprašanje, ali niso v Šoštanju vendarle uničili nekatera od teh zdravil.

Akterji, ki so osumljeni nezakonitih postopkov pri nameravanem sežigu zdravil, so dokaj previdni pri dajanju izjav. Tako sta direktor Teš Jaro Vrtačnik in Marjan Jandrovič povedala, da ste šele v ponedeljek dobila mnenje komisije. »Želeli smo pomagati, hkrati pa smo

čakali tudi na mnenje o ustreznosti sežiga. Moja vest je v zvezi z ravnanjem pri poplavljenih zdravilih čista,« je pojasnil Marjan Jandrovič.

Tudi v celjski bolnišnici zagotavljajo, da imajo hranjene vse podatke in dokumente, s katerimi lahko dokažejo, da niso postopali nezakonito. »Bolnišnica je poslovala izključno v skladu s predpisi,« je zatrdil vodja mag. dr. Aleš Demšar. »Nič ne bo pomagalo nojevsko zakopavanje glave v pesek, s temi zdravili bo potrebno nekaj narediti. Zavedamo se problema, zato menimo, da

moramo izbrati najbolj optimalno možnost. Nadaljnja usoda zdravil bo odvisna od republiških odredb, zagotavljam pa še enkrat, da vsa dokumentacija obstaja.«

O poplavljenih zdravilih smo povprašali tudi na Republiški sanitarni inšpektorat. Dr. Metka Macarol-Hiti je še v petek obljubila, da se bo pripravila na odgovor, v ponedeljek pa smo izvedeli, da je za teden dni odšla na dopust. Drugi odgovorni, ki ga omenja komisija, Zvonimir Bric, pa je povedal, da je za vse izjave pristojna dr. Hitijeva.

V posebni skupščinski komisiji za varstvo okolja in naravno dediščino je delovna skupina predlagala, naj zdravila ostanejo v Celju, dokler jih ne bo moč varno uničiti. Problem teh zdravil naj bi se reševal skupaj s posebnimi odpadki, ki so na Jesenicah. URŠKA SELISNIK

Prekinitev še ni rešitev

Stavka delavcev zdravstva in socialnega skrbstva prekinjena, razplet odvisen od odločitve republiške skupščine

Šest dni je Slovenijo pretresala stavka delavcev v zdravstvu in socialnem skrbstvu. Ali bo prekinitev, ki je pričeljati 18. oktobra ob 24. uri, pomeni tudi konec stavke, je odvisno od sodelujočih uresničitev stankovnih pogojev, pa tudi od razprave in odločitve republiške skupščine.

Stankovni odbor na ravni republike se je odločil za prekinitev stavke predvsem zaradi ljudi in manj zaradi uresničitve pogojev. Resda jim je vlada obljubila za 14 dni več denarja za osebne dohodke in dodatnih 700 milijonov SLT za materialne stroške, a s stavko so hoteli več. Velik del kolektivna pogodba je sicer obnovljena, a tudi v njej razmerja niso skladna z zahtevami. Takšna, kot je, naj ostane do konca leta. Izvršni svet republiške RS je zagotovil, da bodo stanje in normativi sprejeti do konca leta, republiška Skupščina pa bo danes (ali je to že včeraj) obravnavala problematiko zdravstva. Ministrica za zdravstvo, dr. Katja Klenk, in njen namestnik dr. Tone Košir sta zahtevala odstop - a o njem odloči Lojze Peterle.

Če delne in nedorečene rešitve bi bile, bi stavkajočim brez dvoma ponudili denar in ne šele deveti dan. S tem bi bi prihranili veliko živcev. Še več pa

So protestni zbori zdravstvenih delavcev, kakršni so bili ves čas stavke tudi v Celju, že preteklost?

bi jih, če bi se problemov, ki so se nakopičili v zdravstvu, lotili celovito. Delavci v zdravstvu razumejo splošno pomanjkanje denarja, vendar ne morejo prevzemati odgovornosti za slabšanje zdravja pre-

bivalstva. Ne gre pozabiti, da pomeni zoženje zagotovljenega zdravstvenega varstva dejansko slabše zdravstveno varstvo, saj si večina obubožanih ljudi več od tega ne bo mogla privoščiti. Odgovornost lahko pade samo na tistega, ki se je za zožitev odločil, pa čeprav je bil k temu zaradi pomanjkanja denarja prisiljen. To pa je republiška skupščina in nihče drug. Resnično ni mogoče pričakovati, da se bodo zdravniki in drugi delavci v zdravstvu vedno znova odločali, komu in v kakšnem obsegu bodo pomagali. Prav tako ni od njih mogoče pričakovati, da bodo vedno znova skoparili pri svojih plačah, da bi imeli za redno delo.

Ob dejansko še nerazrešenem osnovnem vprašanju stavke: koliko denarja in za kaj smo v republiki pripravljene in sposobni dati za zdravstvo, se stavka lahko še vedno razžari. Udeleženci pravijo, da potem ne bi več šlo za mehko obliko, ampak za trdo. To bi lahko veliko bolj ogrozilo vse tiste, ki potrebujejo zdravstveno pomoč, kot jih je sedaj. Tega pa si nihče ne želi, najmanj delavci v zdravstvu sami.

MILENA B. POKLIČ
Foto: E. E.

Za bolnišnične kleti

Celjski poslanci so na zadnjem zasedanju potrdili predlog o imenovanju mag. dr. Marjana Hrušovarja za vršilca dolžnosti direktorja Zdravstvenega centra. Poleg tega so bolnišnici odobrili 8,8 milijonov tolarjev iz republiških sredstev solidarnosti za sanacijo kletnih prostorov, hkrati pa zahtevali celovito poročilo o tem, kako so v bolnišnici porabili iz tujine podarjeni denar po poplavi.

Mik še vedno mika nemške partnerje

Problemi s terjatvami v Bosni in na Hrvaškem

Mik iz prebolda je ena tistih konfekcijskih firm, ki se vsaj doslej niso ubadale s prevelikimi težavami. Vojna v Sloveniji, odcepitve in vpeljava tolarjev namesto dinarjev pa so tudi Miku povzročile nekaj težav. O tem smo se pogovarjali z vodjem komercialne Valterjem Zupancem.

V. Zupanc: »Veliko problemov je s terjatvami. Še posebej problematično je to vprašanje zaradi zapletene hrvaške in bosanskohercegove službe družbenega knjigovodstva, saj so vsa plačila iz teh republik v Slovenijo blokirana. Ostaja nam le blagovna menjava, ki jo bomo težko ustavili. Moram pa reči, da smo še pred spremembo plačilnih režimov uspeli v celoti izterjati dolg pri dveh firmah v Banja Luki in Sarajevu. Tudi na hrvaškem bi radi imeli naše izdelke, vendar imamo tam toliko terjatev, da jeseni naših izdelkov tja nismo prodajali, z izjemo Varaždina, Čakovca, Reke in delno Istre. Žal pa smo pred začetkom poletne sezone precej izdelkov prodali na območje Slavonije. Te količine utegnejo biti zelo rizična postavka v naših terjatvah.«

Trenutno je torej zanimiva kvečjemu blagovna menjava?

V. Zupanc: »Vsaj dokler se medrepubliško ne uredi nast-

čin plačevanja, utegne to biti res. Ostane pa vprašanje, kakšno blago naj dobimo iz hrvaške in Bosne in Hercegovine. Gre predvsem za nekurantno blago, če ga ne bi prodali, se lahko terjatev kaj kmalu sprevrže v zalogo, ki ničesar ne prinaša.«

Se torej zaradi teh razmer povečujejo zaloge?

V. Zupanc: »Ostajajo nam nekateri izdelki, ki so bili namensko izdelani za ta področja, slovenski trg pa je premajhen, da bi jih lahko prodali.«

Dobršen del vaše proizvodnje je bil namenjen izvozu. To se vam sedaj menda obrestuje.

V. Zupanc: »Gre predvsem za tako imenovane lohn posle. Tudi do devetdeset odstotkov proizvodnje smo izvozili v Zahodno Nemčijo. Po vojni pa je bilo poslovanje z nemškimi partnerji manj, ker je bilo sodelovanje s Slovenijo zelo rizično. Naročila sedaj znova prihajajo in do konca leta bomo imeli dela več kot dovolj. Sicer pa naj povem še to, da je izvoz znašal tri milijone in pol mark, kar je glede na velikost firme in glede na to, da gre predvsem za dodelavne posle, izredno velika številka.«

JANEZ VEDENIK

Levni snežni topovi?

Zakon uničil zimski turizem? - Ekološke posledice umetnega zasneževanja

Predlog za izdajo Zakona o pogojih načinu umetnega zasneževanja je hudo prestrašil slovenske žičničarje, saj napoveduje ostre omejitve pri uporabi ekološko spornih snežnih topov. Predlog predvideva tudi prepoved uporabe snežnih topov nad 1600 metri nadmorske višine in nižjih smučiščih pa uporabo snežnih topov in površinsko omejuje. Za izdajo sistema za zasneževanje predvideva tudi pridobitev cele vrste soglasij.

Snežni topovi porabijo veliko elektrike in izločajo velike količine zdrave pitne vode, kar je potrebna za zbiranje in prečiščenje vodnih zajetij sprejeto v vodni režim na območju smučišča. Kemikalije za utrjevanje snega pa poškodujejo rastline in onesnažujejo okolje. Ekološke posledice so že znane in to je bil tudi vzrok za predlog zakona, o katerem so prejšnji teden razpravljali na posvetu upravljavcev žičničnih smučišč in vodstva Zelenih. Žičničarji se strinjajo, da je treba na zaščiti, toda tako omejevalen za-

kon, kot je predlagan sedaj, bi v nekaj sezonah brez snega uničil slovenski zimski turizem, so dejali. Predstavniki Zelenih so trdili nasprotno. Dušan Plut in Leo Šešerko sta svarila, da se snežni topovi ob pretirani uporabi lahko obrnejo proti samim žičničarjem, ki v uničeno okolje ne bi mogli več vabiti turistov.

Problema so se dotaknili tudi na primeru Golt. Tu nameravajo v sodelovanju s strokovnimi ustanovami in celjskim Nivojem za potrebe umetnega zasneževanja in šestih topov pri Treh plotih zgraditi velik vodni zbiralnik v katerega bi napeljali vodo iz potoka Trnava. Čeprav so imeli predstavniki Zelenih za projekt nekaj kritičnih pripomb, so turistične delavce na Golteh tudi pohvalili kot primer, kako je treba iskati ekološko čimmanj sporne rešitve.

Čeprav je bilo med žičničarji in Zelenimi mnogo različnih pogledov, pa je njihov skupni posvet pokazal, da smo vendarle začeli iskati ravnovesje med ekonomskimi in ekološkimi interesi. M. K.

Iz tesnobe časa

4. Celjski mednarodni slikarski tedni v Piranu končani

Četrty Celjski mednarodni slikarski tedni so bili letos ob slovenski obali. Šest slikarjev je imelo domicil v starih Vibinih ateljejih, ki zapuščeni čakajo na boljše čase, so pa idealni za tovrstno slikarsko kolonijo.

Od 15. septembra do 15. oktobra so v Piranu in njegovi okolici ustvarjali naslednji slikarji: iz daljnega Čila je prišla **Maria Cecilia Garcia**, iz Škotske je prišel **Donald Urquhart**, iz Avstrije **Valentin Oman** in **Georg Held**, iz Hrvaške **Dubravka Rakoci**, Slovenijo pa je zastopal **Marijan Tršar**. CMST se tokrat niso udeležili predstavnik Nemčije, CSFR in Italije.

Tudi letos je skrbel za organizacijo **Matjaž Gruđen**, direktor trajne delovne skupnosti E 22 Keleia pri Evropski kulturi. Načela financiranja so ostala enaka kot v prejšnjih letih: s sponzorji, pri čemer so levji delež nosili Kovinotehna, Emona in Edigs. V delo kolonije se vključuje tudi novo ustanovljeni sklad Marija Preglja, ki bo omogočal predvsem študentom likovne umetnosti in umetnostne zgodovine izmenjavo študijskega časa s kolegi iz drugih držav.

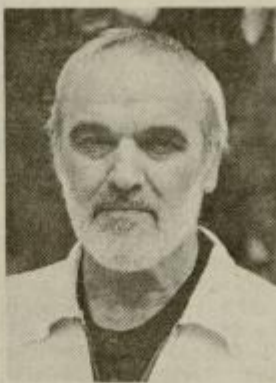
Novost letošnjih CMST je v posredovanju del, ki so nastala. Prejšnji teden so v Križnem hodniku v Piranu odprli

Maria Cecilia Garcia

Donald Urquhart

Valentin Oman

razstavo del vseh avtorjev, takšna razstava je predvidena 15. novembra tudi v Celju in pozneje še v Mariboru, potem pa bodo CMST ponudili razstaviščem posamezne avtorje. Tako se bodo galerije lahko odločale za posamezna imena, ki se bodo vključevala v različne programe razstavnih politik.

Slikarji so prinesli v Piran svoje predstave sveta, odvisne tudi od okolja, iz katerega so prihajali, bili pa so tudi pod vtisom nemirnih časov in nasilja. Zato je vsak zase izrazil svoje

videnje dežele in pokrajine, v katero je prišel, to videnje pa je obarvano z vzdušjem in sporočilom vojne in tesnobe časa. Tako je Valentin Oman nadaljeval svoje videnje človekovega križevga pota, Maria Cecilia Garcia je kot protest slikala srečni svet, daleč od resničnosti, Georg Held se je podal v ploskovno reševanje problematike prostora, ker je s sivo barvo označil tudi tipiko časa, Donald Urquhart se je s perfekcijo risbe lotil elementarnih odnosov med človekom in krajino. Dubravka Rakoci je s temnim krogom in njegovo montažo v prostoru prešla iz enodimenzionalne ploskovnosti v arhitekturo, Marijan Tršar pa je s svojimi značilnimi barvami, kjer prevladujejo vijoličasta, modra in zelena, ekspresionistično ujel krajino, v kateri je s kolegi preživel zadnji mesec.

Za drugo leto načrtujejo pete CMST v Fiesi, povabili pa bodo tudi slikarja iz Italije, kar so nameravali že letos, pa žal ni bilo izpeljano. V bodoče bodo posamezne teme načrtovali in tako tudi bolj programsko poenotili posamezne letnike. Prvo samostojno razstavo pri nas pa bo imel Donald Urquhart že jutri, v petek, 25. oktobra, v Oranžeriji v Mengšu, kjer ima Edigs svojo galerijo.

DRAGO MEDVED

Georg Held

Dubravka Rakoci

Marjan Tršar

Metamorfoze Krasa

Galerija Mozaik v Zidanškovi ulici v Celju se vse bolj uveljavlja s kakovostno predstavitvijo umetniških del. Minulo sredo je bil gost galerije umetnik iz Nove Gorice Klavdij Tutta, katerega dela so med številnimi obiskovalci zbudila nemalo pozornosti. To je razstava, ki jo je vredno videti in o njej zapisati nekaj vrstic, kakor mu jih je na otvoritvi namenila tudi Alenka Domjan, direktorica Zavoda za kulturne prireditve.

K spremni publikaciji k razstavi pa je med drugim zapisala, da je Klavdij Tutta tisti umetniški generacije »osemdesetih«, ki jo identificiramo z izrazito subjektivnih pozicij. Je nedvomno ustvarjalec, ki v kontekstu današnjega slikarstva poseduje povsem svojski in zanj venomer prepoznavni rokopolis. Njegova slika je produkt zunanega in notranjega sveta, življenja telesa in duha in torej resnice in fantazije.

Pravijo, da iz umetnika barve kar vro. »Res je,« pravi slikar. »Moje slike nastajajo v meni kot vulkan. To so moja sonca in menhirji, trni in rože, biki in ptice.« Njegove barve so žive in tople, kot je topel Kras, ki mu je tako pri srcu. Med temi barvami ni barve zemlje, je pa zato veliko modre in zelene, doda slikar, kot je zelena slovenska pomlad. Umetnik, ki se je predstavil z več kot stotimi skupnimi in številnimi samostojnimi razstavami, pred leti tudi v Celju, ohranja stil in menja tehniko, kar se ene prenasita, lik bika preobrazi v ptico, posamezne plane in igrivost podoobe potisne v nove večpomenske tvorbe, a pri tem ostaja precizen in prepoznaven v svojem slikarskem jeziku, ki govori o sreči in nesreči, življenju in smrti, moči in nemoči, o dobrem in zlem. Vse to pa vzbuja v nas razmišljanja in čustvena doživetja. Vse to nas bogati.

MATEJA PODJED

Hlapci v Mariboru

V Mariboru se je v ponedeljek začelo 26. Borštnikovo srečanje gledališč Slovenije in prvo v samostojni Sloveniji.

Srečanje bo trajalo od 21. do 30. oktobra, občinstvo pa bo videlo trinajst izbranih uprizoritev. Celjani so se predstavili v terek zvečer s Cankarjevimi Hlapci v režiji Mileta Koruna. Tako so si Mariborčani lahko ogledali kar dve predstavi Hlapcev. Včeraj so se namreč predstavili še gledališčniki iz Trsta, ki so Cankarjeve Hlapce izvedli v režiji Borisa Kobala.

Slavnostni zaključek Borštnikovega srečanja v Mariboru bo 30. oktobra, na tradicionalni dan igralca, ko bodo tudi podelili Borštnikove nagrade in pristan za najboljše stvaritve.

MP

Marmor v Savinji

Delavei Nivoja so v Savinji, kjer gradijo mehki jez, naleteli na marmorni rimski steber. Od kod se je vzel?

Strokovnjaki predvidevajo, da je steber ostanek nekdanje naselbine iz tretjega stoletja in da je bil torej del Celeie. Naselbino so najbrž uničile davne in večkratne poplave, ki so že tedaj pestile mesto. Steber je dolg poltretji meter in ima pol metra premera in nastavek za kapitel. Postavili ga bodo v lapidarij za Pokrajinskim muzejem v Celju.

MP

Nikoli več - never again

Živimo v stoletju, ki so ga zgodovinarji, potem ko so prešteli vse oborožene spopade (do danes jih je bilo več kot petsto) poimenovali krvavo stoletje.

Se nikoli prej se ni homo sapiens tako obsežno in temeljito kot v našem stoletju pripravil na vojno in še nikoli doslej ni bilo več uradnih institucij in spontanah ljudskih gibanj za mir kot v našem stoletju.

Skoraj iluzorno se zdi v današnjih dneh pripravljati razstavo o mirovniških gibanjih, ko v naši neposredni bližini vojna ponovno terja svoj davek. Toda, kaj nam, malim ljudem v mlinih svetovne politike preostane drugega, kot da opozarjamo in upamo, da se ne bo ponovilo nikoli več.

Razstavo na to temo je v Muzeju novejšje zgodovine pripravila Rolanda Fugger Germačnik, da bi izvedli kaj več o mirovniškem gibanju pri nas in v svetu. Na ogled bo od 24. oktobra do 9. novembra.

MP

Celjsko pevsko društvo danes

Prejšnji četrtek so se pevci in pevke celjskega mešanega pevskega zbora, ki ga že več kot četrto stoletja vodi profesor Edvard Goršič, dokončno poslovili od starega imena - Železničarsko prosvetno društvo France Prešeren. Na prvem rednem občnem zboru so člani soglasno podprli sicer že registrirano pomenovanje v Celjsko pevsko društvo, torej društvo, iz katerega je »Prešeren« zrasel. S tem so se uresničile dolgoletne želje po tudi nazven vidnem nadaljevanju tradicije skoraj stoletne

dejavnosti, to pa je bilo tudi potrebno, saj je železničarsko društvo v Celju že razpadlo.

Samostojna društvena pot prinaša pevskemu zboru večjo samostojnost, pa tudi večje obveznosti in cilje. Pri tem ostaja osnovni cilj - združevanje ljubiteljev kakovostne zborovske pesmi in njeno predstavljanje doma in v svetu - trajno vodilo.

V letošnji pevski sezoni čakajo zbor številne pevске naloge. Približuje se zborovsko tekmovanje v Mariboru,

zbor pripravlja božični koncert, pa tudi gostovanje v Rimu je na vse bolj trdnih temeljih. Tako kot v preteklo-

Celjsko pevsko društvo - mešani pevski zbor vabi k sodelovanju nove pevke in pevce. Avdicije so vsak ponedeljek in četrtek ob 19. uri v pevski sobi na Gregorčičevi 6 v Celju.

sti pa se želi s svojo pesmijo predstaviti predvsem domačemu občinstvu v Celju in okolici.

ZAPISOVANJA

Cooperiada

Z avtobiografijami je vedno tako, da se najprej vprašamo, ali je zapis avtentičen, ali se je tisto, kar popisovalec popisuje taistemu popisovalcu v resnici pripetilo. Ali je vse skupaj izmišljeno? J. Rousseau je v uvodu k svojemu življenjskemu delu Izpovedi (Les Confessions, 1765-1779) zapisal, »da je uporabil kakšen nepomemben okrasek zgolj zato, da je zapolnil kakšno praznino, ki je nastala zavoljo zapuščanja spomina«. Anonimni popisovalec svojih erotičnih spominov (My Secret Life), ki jih v slovenščini najdemo v zbirki Dotik in pod naslovom Moje skrivno življenje (pod avtorstvom se uporablja psevdonim Walter), pa je stvari okoli avtentičnosti pojasnil nekako takole: »Kadar se česa nisem mogel spomniti, sem opis raje pustil prazen, kakor da bi skušal pripoved narediti koherentno s tem, da bi vnesel nekaj, kar bi bilo zgolj verjetno.«

Skratka, tako Rousseau kot Walter izrečno določita razmeje med vsebino pripovedi in stilom; ta kratka stavka sta njuni izpovedi. Pri Walterju torej resnica spodnaša stil, pri Rousseauju pa stil resnico nosi. Še več, stil resnici v tem primeru celo supplira. Pri Walterju sta stil in resnica eno: če umanjka resnica, je stil ne more in ne sme nadomestiti, zato pa pred resnico tudi nikoli ne more obnemati. Če sedaj na hitro in preprosto sklenemo, potem pridemo do rezultata, da Rousseaujeve Izpovedi niso avtentične, medtem ko je spis anonimnega Angleža iz viktorijanskega obdobja karseda avtentičen.

Vrnimo se malce bolj v zgodovino avtobiografske proze. Za prvo res veljavno avtobiografsko delo velja Avguštinov spis iz 5. stoletja, ki se imenuje enako kot pri Rousseauju. Torej, Izpovedi (Confessiones). Ali je tisto, kar je v zajetni knjigi zbral Avguštin resnično ali izmišljeno (ali morda zgolj verjetno) niti ni tako pomembno. Bolj pomembno je vprašanje, ki zadeva naslovnika teh Izpovedi. Če za Rousseauja vemo, da je spisal pravzaprav svoje lastne spomine, v avtobiografski spis je vnesel močan podarek lastnega jaza, poudarek subjektivnega videnja nekega zgodovinskega obdobja, ki jih je namenil bralstvu svoje in kasnejše dobe (gre preprosto za nek zgodovinski kontekst, mimo katerega ne moremo, ko govorimo o avtobiografijah, pa ostaja pri Avguštinu, predstavniku krščanske misli mračnega srednjega veka vprašanje naslovnika odprto. Pravzaprav niti ni naš namen, da bi iskali odgovore na to precej zapleteno vprašanje (zaple-

Piše Tadej Čadež

teno zato, ker vsak odgovor tako zastavljeno vprašanje no aplicira novo vprašanje tako v nedogled). Morda bi ilustracija eno od možnih jasnih, ki jih, mimogrede, za varja tudi Rastko Močnik, povedati se sočloveku je v doboju v katerem je Avguštin ustvarjal skrajno neumna in neproduktivno, zakaj, ki se izpoveduje nujno pričakuje. Od človeka pričakovati v srednjem veku pa je nemogoče. Ostane Bog, kar v maniri srednjega veka misli ni prav nič začuden. Izpovedati se Bogu porazodeti mu samega sebi hkrati s tem dobiti kot porazodetje o njem samo Avguštinovi spisi so zato stvu bolj nagovori kot pa vеди. Kakorkoli že, Avguštin svojega bralca (poslušalca) šel v Bogu, kar ne velja za Rousseauja, kar pravzaprav velja za avtobiografske po koncu srednjega veka. S pojavom renesanse se avtobiografska proza transformira v obliko spominov, torej usmeri nazven, v popisov zgodovinskih dejstev in na v umestitev človeka v nek ločeno zgodovinsko obdobje.

V 20. stoletju se pa nova vrsta avtobiografije izpovedi in spominih deluje še dnevniške zapise, ki so v dneve vrste popisov zgodovinskih resnic, kroniško zaporedje faktov, v štetih pa kot fiktivna umetna oblika romana. In v ta literarno-kratski predalček sodi knjiga, ki bi v vsakem našem kulturnem prostoru postala best-seller (kar pa ni, da ni nujno, da bo to postalo v Sloveniji): avtobiografija specialnega agenta FBI, Lea Cooperja. Avtentičnost ko merimo z ostavki, glasijo približno takole: naslednjih devet mesecev trakov, ker so izginili v peki ki je izbruhnil v trenutku, se je vnela električna bližina. Kar pa zadeva naslovniko stvar najbrž zelo jasna: je namenjena vsem fanatom serije Twin Peaks. Konec je pričujoča knjiga, ena izmed parafermalnih spremljajo serijo.

Bogastvo godal

Takorekoč prvič v zgodovini Celja se je zgodilo, da je kakšen ljubiteljski ansambel razpisal samostojni abonma, kot je to storil Celjski godalni orkester pod vodstvom dirigenta Nenada Firšta.

Prvi abonmajski koncert bo v torek, 29. oktobra ob 19.30 uri v Narodnem domu.

Abonmajskim koncertom na pot, teh bo pet, je predsednik orkestra dr. Rado Piliš zapisal: »V času, ko slišimo bobnenje, ko kličejo trobente k merjenju moči, ko udarja neurejeni ritem družbenih dogajanj, ko sončni žarki najdejo prostor miru, bi naša godala rada pela...«

Na prvem abonmajskem koncertu v svobodni Sloveniji bodo godalci izvedli Albinonijev Adagio v g-molu, Vivaldijev Koncert za dve violini in godala v a-molu ter

Koncert za violino, kitaro godala v d-molu isteга torja.

V drugem delu koncerta bodo izvedli Vivaldijev Koncert za violino, kitaro in godala v d-molu in Slavonijevu suito v a-duru G. Telenija. Orkestru bo dirigiral Nenad Firšt, solisti bodo: violina Tomaž Lorenz in Marko Špan ter kitaristka Maja Kranjc.

Cena abonmajske vstopnice za vseh pet koncertov v tej sezoni je 500 SLT, abonma pa vpisujejo pri različnih kulturnih organizacij v Celju, gorčičevi 6 v Celju do prvega koncerta.

NOVICE
VSAK PETEK

Televizijska zgodba o jari kači

Kabelski televiziji v Celju je preleteliga veliko črnila, zadnja pa je tema zopet vznikni plan v vsej ognjevitosti. Po besedah Ivane Zavšek, predsednice krajevne skupnosti Nova vas, ki so ga imeli teden, in na katerem so sprejeli naslednje sklepe: ne zaupajo SIOPP-u, zato ne sprejmejo kazenske opombe zoper vse, ki so bili članom odbora SIOPP.

Glavni omenjajo Žuraja in Odvetnik bo poiskal še Pojavile so se tudi trditve o nelegalnih priključkih na kabelski sistem v Novi vasi. So zahtevali odklop celotnega sistema ter postopno priklop tistim, ki signal že imajo. Bodo pred tem morali izpolniti pogodbo ter potrdilo o plačilu celotnega zneska. Krajanom namreč povedali, da imajo priključke, čeprav zanje ne plačajo,« dodaja Zavškova.

Prlekija in Prlekija na Lavi

Černič, ki je bil še nedavno predsednik gradbenega odbora za KRS v Novi vasi, je v prejšnjem letu ustanovil podjetje Panter, s sedežem na Lavi. Vezal s podjetjem Prlekija in obljubil krajanom te krajevne skupnosti kakovosten signal naj bi ga dobili le-ti do konca oktobra.

Na Lavi je pred tem veljalo, da glavno besedo pri izgradnji KRS na Lavi, vendar pa po besedah Harija Flisa, predsednika iniciativnega odbora za izgradnjo KRS na Lavi, niso zapuščali. Zato so pripravili pogodbo z že omenjenima podjetjema in so prepričani, da bodo krajanom kmalu imeli, če delu ne bo oviral SIOPP in to. Za isto ceno, ki je veljala pri prejšnji pogodbi, naj bi jim omogočilo spremljanje petnajstih kanalov, štirih zemeljskih, ostali bi bili satelitski, ter šest radijskih. Pogodbe naj zapišemo, da je KRS Lava trenutno edina, ki ima gradbeno dovoljenje za izgradnjo KRS, medtem ko ga Decembar in Nova vas še niso.

ZPI nad zavoženo delo

Celjski Zavod za planiranje in izgradnjo, ki deluje kot občinski strokovni organ, je na pobudo celjske vlade pripravljen pomagati pri realizaciji KRS v omenjenih treh krajevnih skupnostih, kjer so se pokazale nepravilnosti.

Krajanom vseh treh krajevnih skupnosti so poslali dopis, v katerem med drugim piše, da je za izgradnjo KRS podpisanih in plačanih okoli trideset odstotkov priklučkov od celotnega števila naročnikov, kar je premalo za izgradnjo sistema. Potrebno število bi moralo znašati med 70 in 80 odstotki vseh gospodinjstev navedenih treh krajevnih skupnosti. Sistem se gradi razpršeno, doslej pa je največ narejenega v Novi vasi in najmanj v Dečkovem naselju. Sprejemna postaja na Golovcu ni plačana, na Lavi, v Pucovi ulici 5, pa je montirana sprejemna postaja, ki je nelegalno vključena v omrežje KRS, ki je bilo zgrajeno iz skupnih sredstev, zbranih od podpisnikov omenjene pogodbe.

V dopisu med drugim tudi piše, da je občina pripravljena zagotoviti zagonska kreditna sredstva na račun bodočih naročnikov in tistih, ki še niso v celoti poravnali pogodbene vsote. Ker pa sistema samo s temi sredstvi ni mogoče dokončati, bodo naročniki morali še doplačati dvesto mark, če živijo v hiši, oziroma petdeset, če prebivajo v stanovanjskem bloku. Razlika naj bi bilo mogoče poravnati obročno, ta ponudba pa bi v prvi fazi izgradnje naročnikom omogočala spremljanje 23 televizijskih programov, šest radijskih in lokalnega, ko bo ta pričel oddajati.

Jože Zimšek, direktor Zavoda za planiranje in izgradnjo v zvezi s tem tudi pravi: »Te akcije nismo pričeli mi in je tudi nismo zavozili, trdili pa se bomo, da pomagamo napake drugih popraviti. Interes občine je pomagati krajanom, ki so bili opeharjeni, ni pa nujno, da dela prevzamemo mi. V Celju imamo gotovo vsaj pet sposobnih inženirskih organizacij, ki naj se v ta projekt enakovredno vključijo, trg pa bo povedal kateri je najugodnejši in kdo ima največ referenc.«

Mafijski posli v Celju?

Podjetje Prlekija iz Ljutomera, ki se je odločilo sodelovati s podjetjem Panter in napeljati KRS na Lavi, je v minulih letih uspešno to storilo že v številnih krajih po ožji in bivši širši domovini. Direktor Prlekije, Branko Reček, pa prepričano ugotavlja, da doslej ni bilo še nikjer takšnih zapletov kot ravno v Celju. »Rešitev vidim v tem, da se bo pojavil nekdo, ki bo krajanom ponudil signal, priklopil televizijo in povedal kolikšna je cena.«

Inženir Hojnik, projektant izgradnje kabelskih sistemov pa je približal: »V Celju se grede čudne igre, spletke, da ne rečem mafijska posla, že od leta 1986. Takrat smo namreč že natančno definirali, z meritvami na Pucovi 5 na Lavi, da je signal optimalen za celotno Celje, razni SIOPP in ZPI pa so potem določili drugo lokacijo na Golovcu, brez predhodnih meritev. Ker hoče Celje biti nekaj ekstra, so si za izvajalca del izbrali Gorenje, ki se sicer lahko ponaša s kvaliteto v proizvodnji bele tehnike in še česa, glede kabelskih sistemov so pa reveži. Takšni se potem spustijo v Celje, poberejo avanse in sredstva krajanov. Ko vse skupaj mrkne, pa mrzlično iš-

čejo krivca. Celje mora dojeti, da je akcijo napeljuje KRS, ki jo je naše podjetje uspešno opravljalo po vsej Jugoslaviji, zamudilo.«

Še milijon mark?

Čudnih iger imajo čez glavo tudi krajanom, ki so se zbrali na sestanku prejšnji teden. Ker se akcija vleče že več kot tri leta, jim pač zmanj-

kuje potrpljenja. Razburilo jih je zlasti dejstvo, da na sestanku ni bilo Draga Černič, ki je ves čas vodil akcijo, zdaj pa jo bo nadaljeval v privatnem aranžmaju in na svojo roko prikloplja televizijski satelitski program za dodatnih 100 DEM na gospodinjstvo. Na Lavi deluje nelegalna televizijska postaja, so vedeli povedati krajanom v Novi vasi, ki so bili ogorčeni nad dejstvom, da gledajo programe tudi tisti, ki se prvotno zanje sploh niso prijavili. Od krajevne skupnosti ali gradbenega odbora so zahtevali pojasnilo, kam je šel denar in ali ga lahko dobijo nazaj. Denar so menda požrle dosedanje naložbe. Da bi kabelski sistem lahko zaživel, pa bo potrebnih nadaljnjih milijonov mark. Zbrali naj bi jih krajanom, občina pa bi jih kreditirala. Pojasnila niso zalegla in slišali so se klci: »Kriminal! Drugi Agrokomer! Mafija! Izkloniti signal tistim, ki ga že imajo!«

Vsi, ki so pred tremi leti dali denar in podpisali pogodbo, se čutijo ogojufane. Piko na i je postavil starejši krajan, ki je dejal, da bo prispeval denar za dokončanje televizijske zgodbe o jari kači, če mu le zagotovijo, da bo enkrat končana, saj iz groba televizije ne bo mogel gledati. Nihče od pristojnih pa mu tega ni mogel zagotoviti...

NATAŠA GERKEŠ
ZDENKA STOPAR

ZRVS o svoji organizaciji

Občinska organizacija Zveze rezervnih vojaških starešin Celje je v preteklem tednu v sodelovanju s Pokrajinskim štabom teritorialne obrambe za Zahodno Štajersko za vse svoje člane in predsednike krajevnih organizacij ZRVS pripravila predavanje na temo Slovenija po vojni in reorganizacija TO.

Na predavanju so se člani seznanili s pregledom vojnih dogodkov v pokrajini in občini, predstavili so jim novosti na področju preoblikovanja TO, spregovorili pa so tudi o osamosvojitvenih prizadevanjih in odhodu jugoslovanske vojske iz pokrajine. Poleg tega so si člani ZRVS ogledali del sodobnega orožja in opreme, s katerim sedaj razpolaga TO.

Četrtekovo predavanje sodi v jesenski del programa in aktivnosti

ZRVS ter med priprave za delo v novih pogojih in razmerah. Poleg raznih predavanj nameravajo v ZRVS še racionalizirati delo, organizacijsko in kadrovske preoblikovati organe občinske organizacije, vključevati mlajše člane in pripraviti programsko-volilno konferenco s pregledom starih in načrtovanjem novih aktivnosti. Za svoje člane nameravajo najprej pripraviti predavanje o novi zakonodaji na področju obrambe in zaščite. Predavanje bo predvidoma novembra, z njim pa želijo najodgovornejše v ZRVS seznaniti predvsem s tistimi člani v zakonodaji, ki natančno določajo naloge in obveznosti organizacije kot enega najpomembnejših dejavnikov na področju obrambe in zaščite.

U. S.

Gasilci plemenitijo življenje

Prilagoditev ob 120 letnici gasilstva v Celju

Oktober, mesec požarne varnosti v Celju pripravili več prireditelj, katerimi so proslavili tudi 120-letnico organiziranega gasilstva v Celju.

Na Skofji vasi so se srečale gasilke, na katerih so veterani prikazali gašenje prvih začetkov z najenostavnejšimi sredstvi do najsodobnejših pripomočkov, pionirji so se pomerili na kvadratni prireditvi pa sta bili sprejeli predsedniku občinske skupščine velika vaja na objektih Kovinoplast, Celeje, Izletnika, Elektra, lokalne in drugih organizacij. Veterani Golovec so pripravili še več gasilsko srečanje, zaradi dežja pa se odločili za sprednjo parada skozi mesto.

Prilagoditev v Narodnem domu pri predsedniku skupščine občine Celje Antonu Rojcu, so se udeležili tudi slovenski minister za informiranje Jelenc in delegacija iz pobratenege mesta Erdlingen v Nemčiji. V dvorani

na Golovec pa so gasilci prikazali vsa oblačila, ki so jih uporabljali v reševanju in paradne obleke. Slovesnosti so se udeležili tudi predstavniki drugih občinskih zvez s Celjskega ter gasilci iz Varaždina in Ptuj. Na prireditvi so

1. avgusta 1871 je bil prvi občni zbor GD Celje mesto pod vodstvom Josefa Wokauna, udeležilo pa se ga je 22 članov. Že naslednje leto so svojo dejavnost razširili tudi na podeželske občine. Takrat je imelo Celje 4224 prebivalcev in na vsakih 1000 je prišlo 17 gasilcev!

podelili kipe Florjana, zaščitnika gasilcev. Prejele so jih delovne organizacije, ki so prireditve omogočile - Zavarovalna skupnost Triglav, Petrol, Ljubljanska banka Splošna banka Celje, Zlatarna, Dravinjski dom, RŠC Golovec in Skupščina občine Celje.

Gasilci poudarjajo strokovnost

Oktober, mesec požarne varnosti so tudi gasilci pripravili vrsto prireditelj, več kot dva tisoč gasilcev, organiziranih v 46 društev, je mesec zaznamoval s pregledi tehnične opreme, srečanj in srečanjem veteranov.

Operativne žalske Občinske gasilske zveze bo v vseh društvih pregledali tehnično opremo, vse poveljnike, vodnike in tajnike bodo povabili

na posvet, saj se zavedajo, da morajo dati poseben poudarek strokovni usposobljenosti članstva. Opravili so že servisiranje gasilskih brizgaln. Dogovorili so se, da bodo več pozornosti posvetili solarjem in drugim občanom, ki jih bodo poskušali čimbolje seznaniti z gasilsko problematiko. Minulo soboto pa so pripravili tudi že tradicionalno srečanje gasilcev veteranov.

T. T.

V sklopu prireditelj so pripravili tudi gasilski avto rally. Med ženskimi ekipami so se najbolje odrezali GD Strmec, GD Skofja vas in GD Vojnik, med moškimi pa GD Prožinska vas, GD Teharje in GD Strmec ter Šmartno v Rožni dolini.

Na sprejemu, ki ga je za gasilce ob 120-letnici gasilstva v Celju pripravil župan Anton Rojec, je predstavnik Gasilske zveze Slovenije Ivan Pasero izročil odlikovanja zaslužnim članom.

Plamenico tretje stopnje so prejeli Drago Lipovšek, Marjan Belin, Maks Naglič, Simona Kasesnik, Stanko Lampret, Franc Pirc, Anton Romih in Milan Kotnik. Plamenico druge stopnje so prejeli Kazimir Vodenik, Milena Jurgec, Andreja Hrovat, Branko Amona, Janez Klokočar, Ivan Jezernik, Franc Mirnik in Marjan Jovan, plamenico prve stopnje pa Jurij Bojanovič, Štefan Pohajač, Marjan Taržan, Ivan Stojan, Alojz Anžič in Mirko Lešar.

Gostje, ki so prišli pozdravit gasilski jubilej, so poudarjali pomen gasilske organizacije in veliko moralno zavest članstva, ki je vselej pripravljeno pomagati ljudem v težavah. V 120 letih je gasilska organizacija postala pomemben del našega življenja in dokazuje, da je vsak dinar, namenjen gasilstvu, resnično neštetokrat oplemeniten.

TONE VRABL

Štirje pomembni možje ob predaji gasilskega vozila Roman gasilec v pobrateni Sisak (od leve): poveljnik Gasilske zveze Slovenije Tone Sentočnik, predsednik IS občine Sisak Andrija Preloščan, podpoveljnik GD Lokrovec - Dobrova Marjan Turnšek in predsednik skupščine občine Celje Anton Rojec.

Pomoč Celja gasilec Siska

V zadnjih tednih je skoraj vsak dan živahno na prostoru pri gasilskem društvu Brežice. Različna gasilska društva iz Slovenije podarjajo gasilsko opremo prijateljem na Hrvaškem, ki so v vojni in zaradi stalnih požarov vso opremo veliko bolj uporabljajo kot sicer.

Tudi gasilci društva Lokrovec - Dobrova so se na pobudo Občinske skupščine Celje in Občinske gasilske zveze Celje odločili, da bodo prijateljem gasilec v pobratenu Sisku podarili popolnoma novo večnamensko gasilsko vozilo Roman, deset gasilskih oblek, cevi in še nekaj dodatne nujno potrebne drobne opreme. Predajo vozila in opreme so opravili prejšnji četrtek, slovesnosti pa sta se poleg gasilcev Celja, Siska in Brežice udeležila tudi predsednik IS občine Sisak Andrija Preloščan in predsednik skupščine občine Celje Anton Rojec.

TONE VRABL

Ne bo zgodovinski, bo pa dober!

Takšen letnik 91 napovedujejo strokovnjaki za vino iz Virštanjskih in Konjiških goric

Minula nedelja, čas kosila. Zeleni griči nad Slovenskimi Konjicami, obloženi z razgibanimi trtami, zasajano samevajo. Med trsi nikogar, nobenih klicev, nobene živahnosti, nenavadno za čas, ko ponavadi ljudi v vinogradu mrgoli. Pogled v nebo in blatna zemlja vse povesta, sicer pa je nekaj sto metrov višje, na Rogli, pravi snežni metež. S trgatvijo ni bilo nič.

Narava jo vinogradnikom večkrat zagode, a konjiški in virštanjski so jo tokrat prehiteli. Večino grozdja so pravčasno pospravili, čeprav je nekaj dote narava tudi letos pobrala. Ampak vino tudi letos bo, to je že jasno.

Vinski imperij Zlatega griča

Na Škalce, v konjiške vinorodne plantaže, s katerimi na 70 hektarjih površin razpolaga podjetje Zlati grič, ki se med drugim ukvarja tudi s proizvodnjo in pridelavo vina, so se »trgači« zapodili 7. oktobra. Vse dni, razen enega in minulega vikenda, ko naj bi končali z »normalno« trgatvijo zgodnjih in srednje poznih sort, so imeli lepo vreme. Dejan Brečko, vinogradniški tehnolog pri Zlatem griču je povedal, da so doslej obrali dve tretjini grozdja, kar pomeni približno 500 ton, največ kakšnih 40 odstotkov je laškega rizlinga, ostalo pa je rizvanec, beli pinot, chardonnay traminec in med rdečimi vini modra frankinja. Beli pinot in renski rizling, kot pozni sorti, ki se še nista dovolj posladkali, pa sta zaenkrat še na trti.

»S količino pridelanega smo zadovoljni, kakovost bo ustrezala normativom za naše vino. Sladkorna stopnja je

v povprečju med 14 in 17 odstotki,« ocenjuje Dejan Brečko.

Da vreme ne bi čisto nič ponagajalo, se pri tako občutljivem sadežu skoraj ne more zgoditi. Ni bilo hudo, ampak morali so »spodbirati«. Tik pred dozorevanjem je grozdje načela gniloba, zato so vso gnilo grozdje prej pobrali, tako da so se ostale sorte lažje prebile do pravih sladkornih stopenj.

V podjetju Zlati grič je zaposlenih 37 delavcev. Pol hektarja na vsakega je seveda preveč, da bi se obiranja lotili sami. Zato so priskočili na pomoč sezonci, ki so se lotili grozdja s stroji pa tudi na roke. To je bila tudi priložnost za zaslužek kakšnih 60 domačinov, ki čakajo na zaposlitev. Zlatemu griču njihov vinski imperij zadoštuje, zato so tudi letos kupili samo za 5 odstotkov od domačih vinogradnikov, po ceni od 18 do 30 tolarjev. Konjičana, laškega rizlinga, frankinje in vrhunskih vin, belega pinoja, chardonnaya in traminca, iz konjske kleti torej ne bo manjkalo.

Po žametno črnino v blatu

Drugačna slika kot na konjiških Škalcah je na oddaljenih nasprotnih hribih, kakšnih 20 kilometrov proč v bližini meje s Hrvaško. V virštanjskih vinogradih nekateri trgajo, zato je v kleti v Imenem živahno, čeprav je vreme podobno kot v Konjicah. Neprijetno hladno, vinogradi so namočeni od dežja.

Z grozdem naloženih traktorskih prikolic je manj kot prejšnje dneve, ko se je trgalo v lepem vremenu in so morale tudi dlje čakati v vrsti, preden je grozdje prišlo

Melji se melji, žametna črnina.

na tehtnico. V nedeljo je šla v zobe mlinov samo žametna črnina.

Zaradi gnilobe so pohiteli tudi tu. S trgatvijo in odkupom zgodnjih sort, chardonnaya in sauvignona, so pričeli že 5. oktobra. V nasprotju z Zlatim gričem so v Imenski kleti v celoti odvisni od odkupa, lastnih vinogradov nimajo.

Kljub manjši dostavi je bilo dovolj dela za merilce sladkornih stopenj. Lažjalo so si ga s svežim, a že dobro vreznim moštvo. Seveda samo toliko, da se ogreje želodec v zopno hladnem dnevu, kajti odčitavanje sladkorja je zelo resna zadeva in vsaka stopinja pomeni stotine ali tolar navzgor ali navzdol.

V visokih »cisternah« so se poleg sauvignona in chardonnaya že delali modra frankinja, laški in renski rizling, žametna črnina. Vodja kleti Igor Horvat je zadovoljen z izkupiškomo pridelanega: »Letos je količina dobra, od 250 ton odkupljenega grozdja je več kot polovica laškega rizlinga, ki ga je v kleti več kot lani, manj pa je sauvignona in renskega rizlinga, gniloba je žal požrla tudi 70 odstotkov chardonnaya.

Pravi datum, več sladkorja, več tolarjev

Za dobro letino ni pomembno samo lepo vreme, ampak morajo kleti, ki nimajo lastnih vinogradov dobro motivirati tudi kmete-vinogradnike. Glavna motivacija je seveda še vedno denar. Kakor deluje trg v Imenski kleti?

Zdravko Počivavšek, direktor kmetijske zadruge Šmarje pri Jelšah pravi, da so se odločili za poseben način stimulacije, saj še vedno veliko kmetov grozdje trga prezgodaj, torej ne takrat, ko da grozdje najboljše sladkorno stopnjo. Vsak, ki preseže povprečno sladkorno stopnjo, ki se izmeri v Oehlejevih stopinjah, dobi za vsako stopinjo 25 stotin nagrade, toliko pa znaša tudi odbitek za odklon od povprečja. Postavili so tudi zgornji prag, 17,7 odstotka ali 85 Oehlejevih stopinj in spodnji, 12,1 odstotka ali s 60 Oehlejevih stopinj. Tako na primer kmet vinogradnik za boljše sorte, kot so renski rizling, in traminec, če doseže in preseže zgornji prag, dobi najprej plačilo za osnovni sladkor 35 tolarjev, 2 do 3 tolarja kot nagrado za Oehleja nad pov-

Vodja vinske kleti v Imenem, Igor Horvat: »Gniloba je bila, ampak to je še malna gniloba. Vina bo volj.«

prečjem in še 20 tolarjev stopinjo, ki preseže zgornji prag. Za chardonnay, sauvignon in laški rizling, premija 10 tolarjev, za belo, modro frankinjo, žametno črnino pa 4 tolarje. Odbitek za spodnji prag je pri vseh sortah bil 10 tolarjev.

»Na ta način in z akontacijo za nekatere te že od prvega avgusta prej, poskušamo prepričati kmete, da bi spoznali, jim bolj spleča delati za kor, ki ga lahko doseže s pravim datumom trgatve ne pa za količino in mi da to sedaj vedno bolj navajajo,« meni Zdravko Počivavšek.

Letošnje odkupne cene v Imenem so bile med 10 in 15 tolarji za žametno črnino, ter 35 tolarji za chardonnay, sauvignon oziroma renski rizling in traminec.

In letnik? Ne bo zgodovinski kot je bil letnik 83 in tudi vrhunski kot je bil letnik, ampak ne bo slab, pravi loginja iz Vina Smartno, polnijo virštanjsko kapo. Daša Knez Lesjak. Če ne slab, bo torej dober.

ROBERT GORJAN
Foto: EDO EINSPIEL

»Včasih sem jih moral odpravljati«

Stanko Amon sodi med najbolj hvaležne dobavitelje vina kleti v Imenem. Kmetovalec vinogradnik, ki ima med drugim 28 glav živine in 200 prašičev je na svojih 1,70 hektarjih vinogradniških površin začel trgati 10. oktobra. S pomočjo sosedov in sorodnikov so trse očistili v 14 dnevih. V imensko klet je letos oddal 3,9 tone laškega rizlinga in 600 kilogramov modre frankinje. V svojem ima še rumenega plavca, bizelšte, žametno črnino pa še kaj. Pozeba jo je letos zagodila, tako da količina ne bo kot lani, pravi Stanko Amon. Za odkup pa pravi: »Odkupne cene so najbolj pereč pro-

blem, letos sem dobil zelo malo čistega dohodka, tako malo že dolgo ni bilo. Pozna se, da je vedno manj denarja. Privat sta prišla iskat samo dva, včasih pa sem se jih moral otepati.«

Za svoje sode ga je prihranilo tisoč petsto litrov. »Ja, vedno kdo pride, pa komu dam kakšno pletenko, ja pa prodal ga bom tudi še kaj,« pove v smehu Stanko Amon.

DELO

vedno
v središču
dogajanj

Uspehi na tekmovanju v logiki

Pred kratkim je bilo v Ljubljani 6. slovensko tekmovanje v logiki, ki so se ga udeležili tudi šolarji s Celjskega.

Sredi septembra so pripravili najprej šolska in občinska tekmovanja po osnovnih in srednjih šolah. Iz šestih, sedmih in osmih razredov osnovnih šol je tekmovalo približno 240 učencev na občinskem

tekmovanju v Velenju, na šolskih tekmovanjih v Celju, v Šmarju, na Ljubnem in v Lučah ter na Polzeli. Na republiškem tekmovanju so se pomerili najboljši iz sedmih in osmih razredov. Marjam Šulek iz osnovne šole Gustav Šilih iz Velenja si je med učenci osmih razredov delila 3-4. mesto, Miha Mežnar iz 11. OŠ Ce-

lje pa 4-6. mesto med učenci sedmih razredov.

Tekmovanje v logiki v srednjih šolah se je udeležilo največ učencev na Srednji tehniški šoli v Celju ter na celjski in velenjski Gimnaziji. Na srednješolskih tekmovanjih se je pomerilo 342 učencev, na republiško tekmovanje pa se jih je uvrstilo 44. Med učenci prvih letnikov si je Boštjan Tapol iz celjske Gimnazije delil 6.-9. mesto, med drugimi je bil Boštjan Kuzman iz Gimnazije Velenje 2., Teja Tamše iz STS Celje pa 9-11. Med učenci tretjih letnikov je bil Mitja Mastnak s celjske STS 8-10., med četrtimi letniki je bil Peter Luževič (STS) 7., Estela Žutić pa si je delila 8-10. mesto. Med celjske tekmovalce bi lahko uvrstili še Dušanko Kočić, maturantko STS Celje, ki je zmagala med študenti. S. P.

Val 202 za Krnico

V lanski poplavi povsem uničeni vodovod v zaselku Krnica nad Lučami so obnovili in ga v soboto tudi uradno predali svojemu namenu. Sredstva zanj so zbrali v akciji Vala 202 Radia Slovenija, poslušalci so prispevali kar 145 tisoč mark v dinarski protivrednosti.

Z zbranim denarjem so Krničani zgradili osrednji krnički vodovod, vodovodno zajetje ter še pet manjših vodovodov, s pomočjo katerih je voda pritekla tudi na osem oddaljenih kmetij v Krnici. Denarja pa je ostalo še za pomoč dvem najbolj prizadetima družinama, del pa ga bodo še porabili za obnavljanje vodovoda. Pri seštevanju stroškov se je pokazalo, da Krničani niso računali le na sredstva, zbrana v akciji Vala 202, ampak so marsikaj tudi sami postorili.

U. S.

Vakcinacija lisic

To soboto bodo lovci v celi celjski regiji polagali v loviščih vabe s cepivom za cepljenje lisic proti steklini. Veterinarski inšpektorat opozarja ljudi, še posebej otroke, naj se vab, ki so kužne 14 dni, ne dotikajo. V primeru, da bi posamezniki prišli v stik s cepilno tekočino, pa je treba takoj obvestiti zdravstveno ali veterinarsko službo. Posebno pozorni naj bodo tudi vsi lastniki psov, saj bodo lovci v prihodnje še poostri nadzor. Akcijo cepljenja bodo ponovili še spomladi, s čimer želijo imunizirati vse lisice, ki so glavni prenašalec stekline od divjih živali na ljudi in domače živali. Na našem območju je bilo lani ugotovljenih 44 primerov steklih živali, zato je takšna preventivna akcija zelo potrebna.

Revni darujejo največ

Občinska organizacija RK v Celju se je obrnila na vse organizacije RK v krajevnih skupnostih v celjski občini s prošnjo za denarno in materialno pomoč, ki jo nujno potrebujejo begunci s Hrvaške ter ljudje v okolici Ormoža, ki sta jim v in neurje s točo uničila domove in letošnje pridejke.

Doslej je akcija stekla v dveh krajevnih skupnostih. Dečkovo naselje pa so zbiralo akcijo razširili še na zbirni obk, predvsem otroških, kajti teh najbolj primanjkuje. V popoldnevu so krajanje Dečkovega naselja prinesli za kombi oblačil in obutve, denarna akcija pa je bila tudi uspešna. Krajanje so v povprečju prispevali po 100, nekateri darovali tudi po 500 ali tisoč tolarjev. Iz seznama je razvidno, da so begunce in za ljudi v stiski darovali največ tisti, ki so meseca komaj zveležo s koncem.

Akcija v KS Dečkovo naselje v Celju še traja, krajanje pa prinesejo topla oblačila, ki jih begunci najbolj potrebujejo v prostore KS vsako sredo od 15. do 17. ure.

V Štorah telefoni bodo

Približno 300 novih telefonskih naročnikov bo po zagotovilih celjskega PTTja do konca vključenih v telefonsko omrežje, v 60 dneh pa bodo narejeni tudi individualni telefonski priključki.

To so se dogovorili skupnem sestanku krajevnih skupnosti in izvajalca del. Krajanje, ki so za glasbo razvod prispevali tri DEM, za razvodno omrežje pa 840 DEM, so namreč menili, da je po enem sklenjenega dogovora s PTT premalo narajeno in da so dogovorjeni roki prekoračeni. Izvajalci jim zdaj obljubili dokopanje del, cena pa bo ostala nespremenjena.

Z naravo lahko človek živi kot kralj

intervju s **Borisom Jagodičem, znanim celjskim zeliščarjem**

Boris Jagodič iz Celja je že kar nekakšna legenda na področju zeliščarstva, saj se veje v zdravilstvu ukvarja že od majhnosti. Že kot otrok je s svojim dedom in Vido preživel veliko časa v naravi in seznanjal s prvimi zdravilnimi rastlinami. Svoje znanje je potem poglobljal kot študent farmacije, ki je diplomiral pri profesorju dr. Pavletu Bohincu. Danes je Boris Jagodič tudi znan celjski »lekarnar«, voditelj zdravilstva, kot sam pravi.

Dobro pa je poznan tudi bralcem Novega lista in poslušalcem Radia Celje, saj že približno dvajset let deli nasvete, kako s pomočjo zdravilnih zelišč ostati ali postati zdrav. Pred pričetkom nove serije nasvetov, ki jih bo ponujal v našem časopisu, smo tega zeliščarja povabili na krajši pogovor.

Kakšno mesto ima zeliščarstvo na Slovenskem?

Pri nas ima zeliščarstvo že zelo dolgo tradicijo in nikoli v nobenem obdobju ni bilo izginjeno. Slovenija je majhna dežela in primerjavi z Nemci imamo pri nas veliko imen zdravilnih rastlin. V glavi imam star recept za čaj, izvira pa s celjskega območja, iz osemnajstega stoletja. Našel sem ga v stari zeliščarski knjigi, ki sem jo našel pri neki branjevki na celjski tržnici. Bila je liste iz te debele knjige in vanje je bila solata. Ko sem videl, v kaj zavija, sem jo pridelal, sem jo prosil, če mi knjigo da. Takrat sem dal zanjo vso svojo žepnino, žal pa je bilo že iztrganih najmanj sto letov, tako da niti naslova knjige ne vem. Pergament papirju je tale recept: Vzemi črna črna, jo deni v piskerc in jo skuhaj, potlej precedi skozi eno cujino in kar dobiš daj od ene črne kure od frišne jajce samo rumen, potlej spij in bo prec boljše, če bliša.

Kot farmacevt in poznavalec zelišč ste pisali že veliko lastnih receptov za boljše počutje in zdravljenje najrazličnejših bolezni. Kolikšna je ta zbirka?

Niti sam ne vem, je pa tega zelo veliko. V rubriki v Novem tedniku sem do zdaj dal okoli dvesto petdeset zdravilnih rastlin povedal, kaj in kako z njimi zdravimo. Veliko pomoč mi je tudi monografija, kjer opisanih sto dvainosemdeset zdravilnih rastlin. V lekarni v Celju, kjer sem zaposlen, imam lastno mini lekarno, kjer ponujam šestdeset različnih rož oziroma receptov za zdravilne čaje. Enkrat tedensko, vsak teden od devete do dvanajste ure imam tam svojo svetovalnico. Recepte sem si z vsa letnimi študijem sam izmišljal. Tako je nastal tudi moj čaj, ki sem ga preprosto imenoval Čaj I in Čaj II. To je mešanica zelišč za sprostitvev in pomiritev, številnih pa ki zdravijo auro: dvigajo splošno počut-

je od želodca do glave. Ta mešanica vsebuje okoli dvajset rož.

Zeliščarjev je pri nas zelo veliko. Kdo se pravzaprav lahko s tem ukvarja?

Res jih je precej in na žalost se s tem lahko pri nas vsakdo ukvarja. Za to dejavnost pa je potrebno znanje, zato naj bi se s tem ukvarjali le strokovnjaki. Vedeti je treba, da so lahko nekatere zdravilne rastline tudi strupene, če jih uživamo v prevelikih količinah.

Pri Angležih naprimer, je pitje čaja kultura vsakdanjika, nekakšen ritual. Kako je s to kulturo pri nas?

Pri nas se čaj pije v nujnih primerih, takrat, ko človek zboli, sicer pa je kot družabni napitek pri nas v navadi kava. Čaj je pri nas le zdravilo ali pa tekočina, ki nas ogreje, če nas hudo zebe. Minimalna količina tekočine pa je zdravju koristna, ta minimalna količina pa je najmanj dva litra na dan.

Katerim zdravilnim rastlinam dajete prednost?

Lipa, bezeg, meta, melisa, baldrijan, šentjanževka, preslica, divji kostanj in, seveda, njegovo veličanstvo česen. Česen je ena najstarejših zdravilnih rastlin, ki je prišla k nam z Orienta. Stari zapisi govorijo, da je bil česen pri gradnji egipčanskih piramid

glavna sestavina prehrane, zdravstvena zaščita sužnje, saj česen, med drugim, preprečuje tudi grižo.

Rastlinski svet je zelo bogat, neizmeren. So tu še neraziskana območja z rastlinami, zelišči, ki jih še ne poznamo?

Veliko je še neraziskanega sveta. Zlasti je neraziskano področje deževnega gozda v Južni Ameriki, v porečju Amazonke. Seveda pa je ljudem neznan tudi tisto, kar se nam ponuja pred nosom. V celju imamo pradrevo, sveto japonsko drevo z imenom gingho. To drevo, ki je preživel vsa onesnaženja narave raste v mestnem parku, v bližini bivše smučarske skakalnice. Listi tega drevesa vsebujejo zdravilne snovi, ki vežejo strupe v telesu in lajšajo težave pri cirkulaciji krvi v možganih.

Z družino ste velikokrat v naravi. Kakšen odnos imamo ljudje do bogastva, ki nam ga ponuja?

Z ženo in otroci nabiramo rastline, gobarimo, veliko se gibljemo v naravi. Opažam pa, da ljudje z naravo ne znajo živeti, zato je tako onesnažena. Umazane so tudi vode, Ložnica je prava gnojnica. V naravo mečem vse, kar se nam zljubi, kot da bi se sama od sebe čistila, narava pa umira stoji zaradi naše sebičnosti. Ljudje nimamo nikoli časa, da bi utrgali kamilični cvet ali majhno marjetico, ki je tudi zdravilna rastlina. Po drugi strani pa nekatere zdravilne rastline izumirajo, naprimer arnika, encijan, tavžentro-

za ali griževnjak. Že sama narava je poskrbela, da bi človek lahko živel kot kralj, človek pa jo uničuje, ker živi pohlepno, brezdušno.

Poznamo vas tudi kot dobrega kuharja, vaša zakladnica kuharskih receptov je skorajda brezmejnna. Kako ste postali tudi kuhar?

Po sili razmer. Od desetega leta starosti sem ukvarjam s kuharjo. Že kot osnovnošolec sem pomagal stari mami. Ščasoma mi je to postal hobi. Doma imam kakšen poldrug meter kuharskih knjig. Kot nalašč za te čase pa je knjiga z naslovom Kuharska knjiga za hude čase, z recepti, ki temeljijo na zelenjavi v kombinaciji z rižem, krompirjem, testeninami, pa tudi z mesom. Za človeški organizem je dovolj že sto gramov mesnih beljakovin dnevno. Četudi je zelenjava zelo zdrava, se nad vegetarijanstvom nisem nikoli navdušil. Mesu se ne morem odreči. Sicer pa sem velik ljubitelj gob in s tem v zvezi tudi gobarjenja. Sicer pa se z mojimi kulinaricnimi prebliski lahko seznanjajo tudi poslušalci celjske radijske postaje. Vsak petek postrežem s kakšnim izvirnim receptom. Rad svetujem, rad kuham in rad dobro jem. Ob dobri hrani pa se mi prične tudi kozarec dobrega vina. Najraje rumenega muškata. Tudi vino je zdravo, seveda v zmernih količinah. Kot vse ostalo.

MARJELA AGREŽ
Foto: EDO EINSPIELER

KOMENTIRAMO

Bo davčna politika uničila slovensko planinstvo?

Še pred leti smo trdili, da je najcenejša rekreacija Slovencev prav planinstvo, ki je doživelo svojevrsten razcvet, saj se je v Planinsko zvezo vključilo več kot sto tisoč prebivalcev Slovenije. Planinska društva so nastajala domala v vsakem nekoliko večjem kraju, spodbudno pa je bilo tudi to, da so marsikje uvedli planinsko vzgojo že v vrtec. Na številnih vrhovih so s prostovoljnimi delom zgradili vrsto planinskih postojank.

Krizno obdobje se pozna tudi v tej dejavnosti. Pohod-

nikov je vse manj, kajti tudi tovrstna dejavnost postaja vse dražja. Cene v planinskih kočah in domovih, mislimo seveda predvsem na prehrano in pijačo, so prav takšne kot v gostinskih lokalih v dolini. Niti slučajno ne čemo karati upravljavce teh domov, saj z vso ljubeznijo vztrajajo in delajo. Navsezadnje je treba vedeti, da so njihovi stroški v primerjavi s stroški gostincev v dolini še večji, promet pa je v glavnem le ob koncu tedna. Gre za to, da bo tudi na tem področju treba razmišljati o primernejši davčni politiki. V postojankah, do koder se lahko pride le peš, bi morali imeti upravljavci veliko večje davčne olajšave, kot jih imajo sedaj, ko so v bistvu izenačeni z vsako gostilno. Vprašanje pa je, če naj bi to veljalo tudi za tiste vrhove, do koder se lahko pripeljemo z avtomobili. Tudi o teh stvareh razmišljajo v Planinski zvezi Slovenije, pošteno in prav pa bi bilo, če bi se o tem čim prej domeni. Kaj lahko bi se namreč zgodilo, da bodo kočje in domovi ostali zaprti, to pa bi bila seveda velika škoda za vse slovensko planinstvo.

JANEZ VEDENIK

PLANINSKI KOTIČEK

Na Bohor (1024 m) se odpravljajo iz PD Zlatarne-Celje v nedeljo 3. novembra, odšli pa bodo ob 8. uri z rednim avtobusom.

Ormoška planinska pot je še manj znani cilj, kamor odhajajo iz PD Zlatarne-Celje v soboto in nedeljo, 9. in 10. novembra. Odšli bodo ob 6. uri z Glazije. Prijave za oba planinska izleta PD Zlatarne-Celje sprejema Roman Turk (tel. 35-359) do 31. oktobra.

T. TAVČAR

Česelje smeh in sreča v očeh

Tako je bilo na jesenskem srečanju minuli konec tedna na planinsku vrtcu v Žalcu. Pripravljene koticke z naravnimi materiali za ustvarjanje, razstava likovnih del otrok in peka kroglice (na sliki) so privabili številne otroke in starše. Srečanje je trajalo kar do mraka.

Med njimi pa so se prijetno počutili tudi otroci, ki iščejo mirno otroštvo tudi pri nas. Za uspešno srečanje so pripravile tovarišice vrtca, otroci in starši.

Krizantem bo dovolj

V Vrtnarstvu Celje so tudi letos poskrbeli, da bodo grobovi ob dnevu mrtvih lepo okrašeni. Poleg ostalih okrasnih cvetlic bo v vseh cvetličarnah Vrtnarstva Celje in v vrtnem centru v Medlogu naprodaj več kot sto tisoč krizantem, od tega tretjina velikocvetnih. Gojili so jih vse od julija kupcem pa bodo ponudili tako posamezne cvetove kot tudi ikebane. Sicer bo letos ponudba rož na slovenskem trgu manjša, saj je zaradi pomanjkanja deviz bistveno zmanjšan uvoz iz tujine, blagovni promet s Hrvaško pa je tako rekoč ustavljen.

Krizanteme v Vrtnarstvu Celje vzgajajo v dveh rastlinjakih, njuna površina je 6 tisoč kvadratnih metrov in so zadnjih nekaj let izvrstne kakovosti.

V. Z., Foto: E. E.

V Rogaški Slatini vadbišče za golf

V soboto popoldne so pri hotelu Soča v Rogaški Slatini odprli vadišče za igranje golfa. V vsakem primeru gre za popestritev ponudbe tega našega znanega zdravilišča, hkrati pa seveda tudi za ponudbo, ki je še posebej zanimiva za petičnejše obiskovalce. Vadišče, ki so ga urejali dobrega pol leta, je veljalo kolektivno zdravilišča Rogaška Slatina dobrih 500 tisoč mark, gre pa izključno za lastna sredstva, nam je povedal direktor tega vadišča Borut Podgornik.

Na otvoritvi je slovenski minister za turizem Ingo Paš povedal, da si Slovenija enostavno ne more privoščiti turizma brez boljše in kakovostnejše ponudbe, ki lahko privabi tudi tuje goste z de-

belejšimi denarnicami. Golf že igrajo takšni ljudje in prav gotovo bodo prihajali tudi v Rogaško Slatino. Zdaj lahko v Rogaški Slatini obiskovalci igranje golfa že vadijo, pravo igrišče z osemnajstimi luknjami pa bo nared v bližnjem Jelšingradu do začetka leta 1993. Zaključna dela je prevzela avstrijska firma Kanovsky. Skupna dolžina igralnih polj bo znašala 6215 metrov na površini 65 hektarjev.

V Rogaški Slatini bodo pripravili tudi vrsto šol za igranje golfa in to za vse starostne kategorije, utegne pa se zgoditi, da bo v naslednjih letih postal golf v Sloveniji tako priljubljen kot je danes tenis.

JANEZ VEDENIK

Tik pred smrtjo je človek še vedno živ

Mož, ki v skalah domuje - Franc Verko-Verč

Pod Lomom si je v skalovju sklesal svoje domovanje. Alpinist, judoist, zbiratelj starin Franc Verko Verč iz Topolšice živi tam z nečakom Borisom in čredo koz. Pred skalno hišo je zgradil športni center, kjer svoje znanje prenaša mlajšim. Veliko jih je, ki pravijo, da ljubijo naravo, le malo takšnih, ki so se ji pripravljene prilagajati, zares živeti z njo. Verč, nenavadni mož, ki ljubi nevarnost, pa je tak...

Slepota na Piku komunizma

43-letni Verč je znan predvsem kot alpinist. Gore pomenijo najlepši del njegovega življenja. »Ko sem bil še smrkaec, sem zbijal žeblje v stene, čeprav takrat še nisem vedel, da je plezanje za hobi sploh mogoče. Začel sem s plezanjem po domačem Lomu, tu, kjer imam sedaj hišo. Takrat me je opazil alpinist Franc Pečovnik in me vzel s sabo na severno triglavsko steno. Tako se je začelo,« pripoveduje Verč, ki ga alpinisti radi vzamejo s seboj na odprave.

»V meni je določena sugestija, ki mi še posebej v gorah pride prav. Dostikrat se je zgodilo, da so alpinisti, ki sem jih imel za vzor, v določenih trenutkih izgubili glavo, jaz pa sem našel rešitev. V nevarnih odpravah je stavek »Saj imamo Verča zraven!« postal že kar tradicionalen. Marsikdaj pa sem se tudi znašel v položaju, ko bi

Gore pa znajo biti neumljene in tudi Verču ni bilo vedno lepo. Ko je leta 81 z odpravo plezal na Pik komunizma v Sovjetski zvezi, je oslepel zaradi slabih sončnih očal. »To se ni zgodilo le meni, oslepel je še Francoz Bernard Barta. Še sedaj je slep! Čakal je na pomoč helikopterja, ta pa ni mogel priti, ker je preveč pihal veter. Z nami pa je bil nek kirurg, Ivan iz Moskve. Kar sredi gore mi je operiral oči. Takrat sem bil prvi v navezi, lahko bi osvojil vrh, pa mi je slepota to preprečila. Vendar pa so mi rešili oči. Človek je vedno prvi. Za osvajanje vrhov je vedno dovolj časa...«, pripoveduje Verč, ki pravi, da je četrto ure pred smrtjo človek še vedno živ.

tudi sam skoraj izgubil glavo. Nekoč sva s prijateljem plezala v Švici, v stenah Eigerja, kjer je bilo pred nama že 36 mrtvih. Imeli so naju že za odpisana, pa saj res ni dosti manjkalo! Tista stena je tako previsna, da se, če vržeš kamenček z nje, vsuje cel plaz... Takrat sem skoraj obupal. Prijatelju Ivču Kotniku sem dejal: »Ivč, zdaj bova pa morala vzeti doping!« Bilo je prvič, da sem to storil, prej ga sploh nisem nosil s sabo. Pa še takrat sva ga imela čisto slučajno. V planinski postojanki je bila zdravnica iz Tokia, ki mi je dala recept. Pravzaprav sploh ni šlo za pravi doping - bilo je vmešano sadje z malo alkohola, zaradi katerega tej mešanici pravim doping. A tisti alkohol mora biti, da ti razširi žile. Tisto naju je tako okrepilo, da sva prišla na vrh! Prva!« se z zadovoljstvom spominja šaleški posebnost.

Pomagati tistim, ki bi jih raje pohodil

Čeprav Verč živi na samem, ima ljudi rad. »Tudi tistim, ki me ne ali me niso marali, ponujam roko. Znam odpuščati, vendar pa so nekateri ljudje tako pokvarjeni, da jih ne moreš imeti rad! Sploh pa je ena mojih glavnih filozofij, da prijatelja ne spoznaš v nesreči!

Dostikrat se je že zgodilo, da sem kot gorski reševalec pomagal ljudem, ki so mi naredili toliko hudega, da bi jim morda raje stopil na glavo! Pa tudi meni so že pomagali takšni, ki jih nisem poznal, prijatelji pa so, ko sem bil v stiski, »dali roke od mene«.

Takšno je življenje! Devet let sem bil poročen, lani sva se ločila, ker sem doživel finančni polom. Sploh pa, ne prisegam več na prstan. Sedaj živiva tu z nečakom, mojim Borisom. Včasih spiva zunaj, skupaj delava naloge, skupaj paseva...

Kdo mi ni prijatelj, pa sem najbolje spoznal v lanskih poplavih. Izpred hiše mi je odneslo ribnik, pa tudi hiša je bila zelo poškodovana. Ljudje, ki so se prej hodili k meni zabavat, me niso poznali. Pomagat mi je prišla ne-

ka Brigita, lastnica agencije SOS iz Celja, za katero do tedaj sploh še nisem slišal. Ko sem videl, da ima punca v bistvu še manj, kot imam sam, sem bil ganjen. A takšni ljudje so redki!

Radi me imajo tudi tisti, ki trenirajo v mojem športnem centru na prostem. Sem tudi trener juda, pa učitelj telovadbe... Najbolj sem vesel, ko uspe kakšnemu mojemu gojencu priti v državno reprezentanco!

Čisto brez dobrih prijateljev pa Verč tudi ni. Njegov najboljši prijatelj je pevec Andrej Šifrer.

»Spoznala sva se pred leti, ko je nastopal tu, v Topolšici. Sorodni duši sva. Lahko se pogovarjava ves dan, pa ne bo zmanjkalo... Težko je razložiti, ampak, Andrej je velik človek!«

Dokler bom imel cilje, bom živ!

»Mame nisem nikoli preveč maral, očeta imam pa še vedno zelo rad. Saj vem, da se o materah ne sme govoriti grdo, a če je resnica...

Oče je star osemindeset let, pa ga še vedno vikam, saj sem bil tako vzgojen. Sedaj ga poznam bolje, kot se pozna sam! Pa mu rečem: »Foter, vi boste še sto let dočkali!« in mi kar vse verjamem. Sedaj, na stara leta, ga je prijelo, ženske je začel loviti! Pri osemindesetih si je dal pobarvati lase! Igra frajtonarico, gleda televizijo, pa mu mineva čas. Dosti lepega sva doživela skupaj! Sedaj to doživljam z Borisom. Takšen sem, kot je moj oče: Dokler bom imel cilje, bom živ! Vendar pa meni dosti pomenijo duhovni cilji, materialni niso nič. Denar potrebuješ, osrečuje te pa ne!«

To je torej posebnost Verč. Na stropu njegove »dnevne sobe« je izrek, ki razodeva še enega številnih skrivnih kotičkov v njem: Človeku, ki spozna vso resnico, ne preostane nič drugega, kot da sede na rob ceste in do smrti joče!

NINA-MARUŠKA

SEDLAR

Letuški taborniki v Kokarjah

Taborniki odreda Izpod zelenih Dobravelj so letos šotorili v Kokarjah, kjer sicer domujejo celjski taborniki. Spoznavanje značilnih taborniških veščin so mladi iz Letuša dopolnili s praktičnimi znanji ter med drugim sezidali krušno peč in v njej spekli domači kruh. Njihov tabor so obiskali tudi starši in najmlajši člani odreda, vtise s taborjenja pa so zabeležili v časopisu Čriček.

Pikice na Pikinem odru so s svojimi nastopi dokazovale, da so prave Pike.

Pikice za mir

Pike in Pikice z rdečimi lasmi, pegastimi lički, različnimi nogavičkami in prevelikimi čevlji, ki so pred dnevi zasedle Velenje, so pokazale, da je ena najbolj znanih nagajivk Pika Nogavička velika prijateljica otrok.

Kulturni center Ivan Napatnik in Občinska zveza prijateljev mladine Velenje sta ves teden posvetila junakom iz otroške domišljije, največjo pozornost pa so namenili Piki Nogavički. Na Pikin dan, v soboto, je bil ves osrednji del Velenja namenjen Piki: Pikine torte, Pikini kostanji, Pikine palačinke, Pikini avtomobilčki, Pikin klovn... Otroci so se lahko predstavili na Pikinem odru, se izkazali na Pikinih delavnicah, za konec pa

so prebrali otroške želje za mir na Hrvaškem in po svetu. Te želje je v zrak odneslo 200 Pikinih balonov.

V okviru Pikinega tedna pa so v Velenju predstavili tudi novo izdajo knjige o Piki Nogavički, ki jo je v treh delih izdala založba Rotis. Knjiga je opremljena z igrivimi ilustracijami Boža Kosa, izšla pa je v zbirki Astrid, kjer bodo poslej izhajale tudi druge knjige »Pikine mame« Astrid Lindgrenove. Gre predvsem za knjige, ki še niso bile prevedene v slovenski jezik, izbor pa je pripravila avtorica sama. Nova knjiga o Piki Nogavički je primerna tudi za branje najmlajših, v treh izdajah pa bo izšla kot pred davnimi leti prve knjige o neustrašni navihanki na Švedskem. L.OJSTERSEK

Medvedek in barvice za prijatelja

Celjska občinska zveza prijateljev mladine je v tem mesecu sprožila akcijo zbiranja novih ali dobro ohranjenih igračk in šolskih potrebščin za mlade begunce. V vabilu so zapisali, da prihaja v celjsko občino vedno več beguncev, med njimi pa največ otrok, ki so poleg toplega doma pustili doma najljubše igrače in barvnike.

Darovane predmete bodo zbirali vsak dan od 10. do 12. ure, ob sredah pa še od 15. do 17. ure, v občinski zvezi prijateljev mladine v Gregoričevi ulici 6 v Celju.

Akcija za mlade prijatelje bo trajala ves mesec oktober, po potrebi pa še dlje.

Z.S.

Nagradni natečaj

NT&RC

FOTO LIFE

COLOR Studio FONDA

Nekaj izredno kvalitetnih barvnih fotografij smo prejeli iz Sentjurja, poslal pa nam jih je Mirko Vrečko, ki je tudi dodal dopis, da pozdravlja našo akcijo FOTO LIFE. Takšnih dopisov smo prejeli še več in veseli nas, da smo z akcijo vsaj malo »razmislili« naše bralce - fotografe, za katere, priznamo, ne najdemo vedno dovolj prostora. Žal tiskarska barva vedno ne prenese fotografij v barvni tehniki, tako da je nekaterih izdelkov, četudi kvalitetnih, vedno ne moremo objaviti. To pa še ne pomeni, da ne pridejo v poštev za bogate nagrade, ki jih prispeva naš pokrovitelj, Studio Fonda.

Mirku Vrečko objavljamo kompozicijsko zanimiv motiv, posnet iz ptičje perspektive. Zaradi čistega (travnatega) ozadja in drugačnega pogleda je motiv fotografsko privlačen, arhivsko pa ne, saj je dojenček premajhen, da bi ga prepoznali. Nagrado, brezplačno razvijanje filma in fotografij bo poleg Mirka Vrečko prejel še Tomaž Jeršič iz Trnovelj in B. Fidler iz Vojnika.

Vsem, ki se pridružujejo naši akciji, naj še enkrat velja priporočilo, da pod vsako fotografijo pripišejo točen naslov avtorja, saj se nam večkrat pripeti, da nagrade ne moremo podeliti, ker fotografija ni popolno opremljena. Vsi tedenski nagrajenci bodo prejeli vizitke Studia Fonda za brezplačno razvijanje v naslednjem tednu.

Na svidenje v drugi stranki

Medavni razkol v SDZ, ki se ji pripisuje najzlaslug pri projektu »Independent 91«, je tragičen toliko, kolikor je pri stvari vmešana politična Prvič, dr. Rupel napadel Peterleta zaradi zlovesčev liberalizma. Premier mu kameri in pripravlja odločni korak, da postavi drugo zunanega ministra. Drugič, republiški javni Drobnič neprikrito domobranske ideje. Tretjič, SDZ se opazi razkol med t.i. in tistimi, ki so peticijski podpisali. Tretjič, SDZ srednja sredinska stranka močnejšim intelektualnim jedrom in največ karizmatičnimi obrazi na lepem stovi, da se fiasko na prvo in sploh volitvah ponovi, saj njen rating takšen, kot bi si ga zaslužili. Četrtič... in tako naprej. Prva priložnost za katarzo je pred godkom so ter tja begali različni gariji in najmanj, kar bi lahko zgodilo, bi bil pokop predsednika dr. Rupla. Zakaj?

Kot prvemu bi to nadvse ustrezalo Peterletu, ki bi tako šibkega Rupla brez težav odstranil. Veseli bi bili SDZ-jevski desničarji, ki bi se tako znebili nonsalantnega in liberalnega leaderja. In ne nazadnje, ploskali bi ultradesničarji in hipernarodnjaki, ki vidijo v Ruplu post-boljševika. Omenjeno ozadje je ostalo v zakulisju in stranko je razbil nedolžen dokument, imenovan Identiteta SDZ. Ruplova frakcija jo je ucvrila s kongresa takoj, ko je mladi (pa že tako desno usmerjen) ideolog Volasko aktiviral minsko polje. Na Ruplovo srečo so z njim potegnili Bavčar, dr. Bučar, zakonca Hribar in še nekaj takšnih, ki so se jih v medtem novopečeni NDS-SDZ srčno nadejali.

Kljub temu, da ni nihče izgubil, je dr. Pirnat s svojo stranko moralni zmagovalec, dr. Rupel pa s svojo zaenkrat še frakcijo nepričakovano kongresni dobičkar. V obeh primerih je politični kapital relativen. Kar pa ne velja za tretjega, Janez Janša, ki je ostal nevtralen, je od vsega tega cirkusa potegnil še največ. Deljena pa so razmišljanja, kaj je o tem pridobila

Piše Bojan Krajnc

slovenska politična scena in kako bo takšen puč, kot je kongres poimenoval dr. Bučar, vplival na politično situacijo v državi, ki ima več zunanjih sovražnikov, kot bi si lahko mislili. Morda drži, da je razkol v SDZ v perspektivi dobra naložba, vsekakor pa ne zdaj, ko bi vsaj za kratek čas prišla prav toleranca, s tem pa ne mislim na homogenizacijo. Je že imel prav tisti, ki je pripomnil, da bi Slovenci, če bi lahko, uspešno izvažali zavist. V boju za oblast, in za to je v bivši SDZ tudi šlo, kriterij nekakšnega okusa običajno prenosorazmerno pada. Metoda nekega početja pa je le odgovor na vprašanje, kdo je manj umazan. Poteza je vaša.

Koliko smo vredni?

Tako si bomo ta vikend radijci zastavljali vprašanja v Moravskih Toplicah

Res je, da se mnogi tekmujoči ponavadi preventivno oborožijo s preizkušenim sloganom **Važno je sodelovati, ne zmagati**. Roko na srce, res ne mislimo iti v Moravske Toplice, na 2. festival oziroma tekmovanje radijskih postaj Slovenije (z izjemo velikega brata Radia Slovenija s Koprom in Mariborom), po kakšno nagrado. Je pa bomo neznansko veseli, če nam jo veliki Manitu nakloni.

To, da niti ne vemo, koliko »kotiramo« v primerjavi z radijskimi izdelki ostalih radijskih postaj, je seveda glavni razlog, da se podajamo povsem v neznano, kajti lani na pravem tekmovalnem srečanju v Trbovljah nismo bili zraven. Torej se deslej še nismo mogli primerjati z nobenim, razen seveda, kolikor poznamo ali slišimo nekatere radijske postaje tudi na našem slišnostnem območju. Pa tudi takšno videnje je le naš zorni kot.

Zato v Moravske Toplice v soboto in nedeljo odhajamo zelo radovedni, kajti, kakršenkoli rezultat bomo do-

segli, v vsakem primeru bo izjemno koristen za dobro analizo. V ponudbo tekmujočih zvrsti dajemo izdelke v vseh šestih kategorijah. Da se spomnimo: komentar, kontaktno oddajo (Mali »O«), glasbeno oddajo (z Otom Pestnerjem), reportažo (Iz domačih logov - trgatav), informativno oddajo/kroniko, za katero bo na prvi dan tekmovanje izžreban datum med 30. 9. in 6. 10. 1991 in ekonomsko-propagandni spot.

Resnici na ljubo povedano, nismo se nič posebej pripravljali, kar bomo ponudili v primerjavi z ostalimi slovenskimi radijci, je pač zraslo na domačih radijskih zelnikih v začetku oktobra. Tudi nismo nič »peglali«, pa ne zaradi tekmovalnih propozicij, ki to prepovedujejo, am-

pak zaradi lastnega ponosa in odnosa do svojega dela.

Na srečanju lokalnih radijcev v Moravskih Toplicah in v organizaciji murskosoboskega Vestnika in Radia (lanskega zmagovalca!) bomo prestregli mnoga, zlasti nerešena vprašanja, ki se ponujajo ob aktualnih usmeritvah slovenske države na medijskih »frontah«, od podeljevanja frekvenc do globalnega in posebnega odnosa do Radia Slovenije kot najmočnejšega nacionalnega medija, ne pa izključno nacionalnega...

Končno se radijci mislimo to pot srečati tudi kot radijski kolegi, večsah morda v konkurenčnih razmerah, še vedno pa kot kolegi in iskralci najbolj pristnega in sodobnega radijskega izraza in podobe. MITJA UMNİK

ŠKRATKI

Napovedovalki Jožici jo je prejšnjo nedeljo hotel zagostiti radijski Škrat in ji v napovedi oddaje Čaj za dva s Tonetom Tavčarjem zamešati priimek s Tonetom Čajčarjem. Pa mu ni povsem uspelo. Jožica se je zadnji hip izmazala. Sicer pa ima Škratek take lapsuse za simpatične.

Na Dolenjsko smo ga radijci (očitno) tudi vzeli s seboj. Škratka namreč. Brez povabila kajpak, zato je užaljen rovaril po telefonski zvezi in jo enkrat uspešno prekinil. Drugič pa je, ne da bi sploh bil v vinski kleti, kar bi mu šteli v olajševalno okoliščino, dvakrat spustil v eter isto Natašino napoved o vinski temi. Nataši pa je bil še mošt prikisel!

Kaj Škratek, kaj Škratek! To je majhno, prijetno, simpatično bitje v primerjavi z netopirji, s katerimi sta se hočeš nočeš morali soočiti Nataša in Mateja v Kostanjeviški jami, če sta hoteli pripraviti reportažo za njegovo veličanstvo poslušalca. Bilo jih je na stotine, netopirjev namreč, ki so »napadali« čelno. Zato je iz jame izšlo nekaj krikov. Vitezi pa nič...

Zakonca Stamejčić sta se sredi oktobra odločila za zasluzeni dopust. Preživljata ga pretežno doma, da jima ne bi bilo dolgčas, pa je boljša polovica svojemu možu

pripravila izvorno delo. Iz pomivalnega stroja je namreč Brane lahko ves teden kraspal vosek sveče, ki jo je kar v stroju nameravala praha očistiti skrbna Ivana.

Robi Gorjanc-Jimmy se je vrnil v objem redakcije. Po večtedenski študijsko-dopustniški odsotnosti nas je v četrtek prijetno presenetil s prisotnostjo na delovnem mestu. Njegovi sobni tovariši, na čelu z Željkom Zuletom, pa so pripomnili: »Vrnil se je le zato, da bo končno zopet v Škratkih.«

Robi Gorjanc-Jimmy se pobira po naporih preddiplomske mrzlice in se aklimatizira na delovno mesto. Kako je z njegovo teniško formo, pa pravzaprav ne vemo. Jimmy je skrivnostni in kdo ve komu bo nenadoma napovedal dvoboj. Morda Tatjana Cvirn ali komu izmed družine Stamejčić, ki vse bolj vneto vihtijo loparje? Morda pa tudi naša Monika, v podobi Milene Poklič, ne bi bila na odmet?

Naš redni ribiški dopisnik je tehnični urednik Novega tednika Franjo Bogadi. Ker že lep čas ni prispeval nobene ribiškega prispevka, ugibamo, ali že dolgo ni ujel nobene ribe ali je bila tista, ki jo je ujel nazadnje, tako dolga, da jo še danes meri.

Potepali smo se po Kostanjevici

Čeprav je slišnost Radia Celje omejena, pa nam sodobna tehnika omogoča, lahko oddaje za naše poslušalce pripravimo tudi od tam, kamor glas našeradia ne seže. Minuli teden smo se odpravili, da se odpravimo v Kostanjevici in kostanjeviško obarvamo ves tedenski radijski program.

Čeprav smo se odločili, da odidemo na teden dan pred oddajo, in izkazalo se je da je to zelo koristno. Ves ponedeljek smo namreč porabili za to, da smo umirno raziskali teren, vnaprej smo imeli govornjen le sestanek z direktorjem Gabe Božidarja Jakca v Kostanjevici.

Čeprav je kazalo, da bo naša torkova potekala iz knjižnice omenjene galerije, toda ves čas se nam je zdelo, da bila to slaba rešitev za nas, ki smo lahko oblikovali, in za poslušalce, ki jim jim vse to namenili. V umirjenih in kraj posvečenih prostorih knjižnice namreč ni mogoče peti, ni mogoče zbijati mogoče je le resno, poglobljeno razmišljati.

Če sreči smo imeli v načrtu obiskati tudi kostanjeviško jamo, v katero nas je povabil Domačin Slavko Sintič. In potem, smo po ogledu odšli na kozarec mošt, nas je Slavko povprašal, ali ne bomo povedali o Pforcenhausu, običaju, ki ga Kostanjevico značilni že več kot sto let v pustnem času. Slavko nas je povabil na kofe, kjer se je ob kostanju in moštu bavil še harmonikar Franc, ki nam je

zaigral nekaj melodij, dve ste v terek lahko slišali tudi v oddaji. Slavko nam je obljubil, da bo v terek ob enajstih pripeljal še nekatere sokrajane, ki aktivno sodelujejo v pripravah omenjenega praznovanja in, kar nam je bilo najbolj všeč, nič ni imel proti, da torkovo oddajo pripravimo kar v njegovi hiši, za mizo v kuhinji, kjer je bil pri roki tudi telefon kot nujni pripomoček za pripravo takšne oddaje s terena.

Če imate kakšen namig, kam naj bi odšli na teren v prihodnje, kaj se zanimivega kjerkoli v Sloveniji dogaja, nam pišite in to sporočite. Če imate kakšne pripombe, vas prav tako vabimo, da nam to sporočite, kajti le skupaj bomo lahko oblikovali program, ki bo prijeten za čim širši krog poslušalcev.

In potem nam je bilo kar lažje. V knjižnico smo šli le toliko, da smo pripravili pogovor z ravnateljem Galerije Božidarja Jakca Ladom Smrekarjem, ki je izjemen poznavalec Kostanjevice in zaslužen za to, da se lahko to mesto pohvali s tako bogatim kulturnim utripom. Po pogovoru z njim se je del ekipe odpravil k Sintičevim, Mateja pa se je odločila, da se bo z magnetofonom in kustosinjo Ido sprehodila po kostanjeviških galerijah. Njen prispevek smo v program uvrstili popoldne. Mavrica je bila pri Sintičevih, pa tudi vse ostale prispevke, ki so bili posneti in smo jih v program spuščali s kasetofona, smo pošiljali kar od Sintičevih,

Harmonikar Franci nas je razveseljeval s svojim mehomo. Povedal je, da mu gre bolj slabo od rok, ker frajtonarice ne raztegne pogosto, končno pa smo, ko je zaigral, ugotovili, da skromnost ni bila na mestu.

kar pomeni, da smo njihovo domovanje okupirali ves terek. Bili so prijazni gostitelji in dragoceni zato, ker so nam povedali številne zanimivosti, povezane s krajem. Ker smo skupaj preživeli tudi ponedeljkove večer, pa je torkova Mavrica, v kateri smo se pogovarjali o šelmanju in Pforcenhausu, izvenela sproščenejša, domačnejša in prijaznejša.

In čeprav smo imeli oddajo iz Kostanjevice kar ves dan, smo na koncu ugotovili, da vsega še nismo povedali, da bi lahko še kaj pripravili oziroma da je tam še veliko drobnih zanimivosti, ki jih bomo izkoristili. Na primer, Nataša se je navdušila nad tamkajšnjimi cigani. Nekaj jih namreč še vedno živi nomadsko, v šotorih, potujoč s konji po okolici in bivajoč v gozdovih. Morda še pred zimo jih bo obiskala z magnetofonom, preživele z njimi dan in pripravila reportažo. Tudi o vinski kleti v Leskovcu bi se dalo še marsikaj povedati.

Takšno dvodnevno potepanje je potrdilo našo hipotezo, da si je večsah potrebno vzeti čas in počasi načrtovati oddaje, spoznati ljudi in se jim približati ter občasnno »tvegati« tudi razkošno ekipo, da odide na teren in pripravi oddajo. Upamo le, da se je naš trud obrestoval tudi v vaših ušesih, kajti vse to počenjamo predvsem zato, da bi zadovoljili poslušalce.

NATAŠA GERKEŠ
Foto: MATEJA PODJED

Sintičevih smo se kar utaborili in udomačili. Gospa Milena, hišna gospodinja, je prijazno gledala, ko se je vključila še v našo oddajo, pa je dokazala, da je tudi njej v iskrivem duhu. Nataši se je ob njenem pripovedovanju kar smejala, Monika Mitja in Bojan pa sta resno nadzorovala tehnično plat prenosa.

NOVO
v
GOTOVLJAH

Prenovljeno gostišče,
trgovina, mesnica,
delikatesa

NOVAK

**OTVORITEV V NEDELJO OB
17. URI**

Ponižan, užaljen, ogorčen

Največji uspehi celjske košarke so povezani z Zmagom Sagadinom, ki je moral pred desetletjem zapustiti mesto ob Savinji - Brez nagrade ob 100-letnici športa?

Obdobjem iz zveznih lig so izgubili košarkarji, saj Smelt Olimpijo že zapusti reprezentanta Jure in Radisav Curčić. Celjanci so sicer še na razred zase, zato pa je pod koši zabredla v globoko krizo v Mariboru in Celju. V vseh treh okoljih je na prvi mestski klopi vidne uspehe Zmago Sagadin, ki je igralsko in trenersko načel prav v Celju.

Košarkarski zvezi Slovenije zavedamo, da sta oba slovenska centra zabredla v hudo depresijo. Položaj je kritičen, nov padec bi pomenil končen zaton košarke. Maribor je univerzitetno središče, ki bi se moralo opirati na svoje bogate košarkarske tradicije in uspehe in močno zalepiti za krizo celjske košarke. V zvezi s tem mi povsem razumljivi, da bi bilo manj za Maribor, to-

da v obeh okoljih so si na moč podobni, čeprav vseh podrobnosti ne poznam: v zadnjem desetletju je bil koncept dela popolnoma neustrezen, v upravi napačni ljudje in veliko je personalnih »zaslug«, da je Celje tako nizko in v boju za obstanek. Denarja imajo komaj za osnovno tekmovalno dejavnost, vse gre strmo navzdol in bojim se, da bo košarka v Celju propadla. Zelo slabo se jim piše,« pravi Zmago Sagadin, ki je leta 1978 s celjskimi mladinci osvojil naslov jugoslovanskih prvakov in bil tik pred uvrstitvijo v I. ZKL.

Olimpija je dolga leta igralški kader črpala iz štajerskih klubov. Lahko zdaj v Celju pričakujejo pomoč iz Tivolija, ki je nosilec slovenske košarke?

»Mariboru smo že ponudili tri igralce, brez oklevanja smo pripravljene priskočiti na pomoč tudi Celjanom. Takoj. Z igralci ali strokovnjaki. Toda

zelo žalostno je, da nimajo materialnih možnosti za sprejem takšne pomoči, čeprav bi se lahko pogovarjali tudi o sofinanciranju njihovih programov.«

Celjski šport je bil zadnja leta v krizi. Zakaj?

»V Celju so močno omejene materialne možnosti. Nekaj let so bili načrti preširoko zastavljeni. Prodirali so hokej, ki je strahovito drag šport, atletika, rokomet, nogomet... Vsi so silili v ospredje in športni forumi bi morali bolj selektivno obravnavati posamezne panoge in trezno oceniti možnosti za učinkovito uveljavitev v širšem prostoru. Naveza gospodarstvo-šport se je začela krhati in tedaj je postal padec celjskega športa neizogiben.

Najbolj je nazadovala košarka, kjer so se nezdravi odnosi stopnjevali in tudi vi ste zapustili klub v čudnih okoliščinah?

»Po mojem odhodu je klub

prevzela skupina ljudi in ga krmarila deset let. Najbolj jim zamerim, da ga zapuščajo v trenutku, ko je povsem na psu. Za sabo so pustili razsulo. Ogorčen sem nanje, O imenih ne bom govoril, ve se kdo je odgovoren za krizo rezultatov in odnosov. Nekaterih podrobnosti sicer ne poznam, toda v celoti je bilo moje razmišljanje vselej pravilno in pošteno. Dejansko sem bil po letih zagnanega dela in velikih načrtov iz Celja pregnan. Se danes imam grenak priokus, ob besedi celjska košarka se mi kolene. Nikakor pa nisem ravnodušen, v vsakem trenutku sem pripravljen pomagati.«

V Celju smo lani praznovali 100-letnico športa. Podeljenih je bilo 150 priznanj in 119 plaket, a je v množici slavilencev ostal pozabljen Zmago Sagadin. So vam razlogi znani?

»Ne. Ne vem, zakaj takšen podcenjevalni odnos, zakaj sem v mojem rojstnem mestu

utonil v pozabo. Bolj ali manj sem bil iz Celja pregnan v Maribor, čeprav sem s krogom so-mišljenikov z veliko odreknanja delal za piškav denar: trenerje v lastni sredini običajno najmanj cenijo. Bil sem strahovito prizadet. V obdobju razeve-

ta košarke določena skupina ljudi z mano ni sodelovala. Na oblast je prišla ravno po mojem odhodu in zdaj je jasno, kdo je imel prav. Na srečo se postopoma umikajo, Celje v še slabši položaj skoraj ne more zaiti in v prihodnosti lahko z mladimi močmi in marketinško-poslovno organiziranostjo spet skoči v kvalitetni vrh slovenske košarke, kjer razlike niso ravno velike. Vsak trenutek sem pripravljen pomagati in rad bi pomagal.«

Zdaj ste trener Smelta Olimpije in predsednik strokovnega sveta KZS. Kaj pomeni enotna SKL?

»Bojim se, da bomo šli po avstrijskem vzoru v anonimnost in tretjerazrednost. Održali bomo kvantiteto in v tej ihti pozabili na kvaliteto. Mnogi me posebej ne zanima, moja problema sta stroka in kvaliteta. Bolj se nagibam k italijanskemu pristopu k športu, ki je posel, atrakcija in deloma tudi cirkus. Slovenska košarka je na razpotju in v dveh letih se bo odločilo: ali bomo zdržali in šli v korak z razvitim košarkarskim svetom ali padli na avstrijsko raven in rekreacijo. Blizu smo smrti, ni pa nemogoče preseči povprečja.«

ŽELJKO ZULE

SPORTNI KOLEDAR

Četrtek, 24. 10.

Plivanje

Celje: Emo Celje II-SCT II (ob 10.00), zaostali dvoboj 1. kola slovenske lige za ženske.

Subota, 26. 10.

Košarka

Celje: Celje-Comet (18), Velenje: Elektra-Rogaška (19.30, 5. kolo moške SKL); Polzela: Polzela-SL Gradec (18.30), Laško: P. Ptuj (17.30), Sentjur: Al-Slivnica (18.30, 4. kolo II. lige - moški).

Tenis

Celje: Ingrad-Novotehna (19.00) v dvorani srednje šole za dejavnost, 3. kolo supe- (lige).

Nogomet

Čudeče: Papirničar-Kovinar, Črno: CR Krško-Svoboda (obe ob 10.00, 8. kolo MNZ Celje).

Plavalna tek

Maribor: P. Branik-Vizura Celje (18.00, 1. kolo ženske super lige); Brezovica: Olimpija B-Topolšica (18), Izola: Izola-Vizura Celje (19), M. Sobota: Pomurje-Čempeter (18, 3. kolo moške SKL); Topolšica: Topolšica-Kapela (18.00, 1. kolo ženske SKL); P. Branik B (17), Maribor: Ljubljana-Ljubno (14, 3. kolo ženske SKL).

Rokomet

Celje: Celje Pivovarna Laško-Vizura Celje (18), Litija: Usnjar-Velenje (19.00, 5. kolo moške super lige); Maribor: Branik-Velenje (18.00, 5. kolo ženske super SRL); Domžale: Dol-CPL B (5. kolo moške SRL); Žalec: Žalec-Krško (18.00, 5. kolo ženske SRL).

Četrtek, 27. 10.

Atletika

Celje: 5. celjski tek in prvenstvo Slovenije v malem maratonskem teku ob 13.00 pred dvorano (vse).

Plivanje

Celje: Emo Celje-Adria (10.00, 1. kolo ženske AS lige).

Nogomet

Čudeče: Rudar-Naklo, Koper: Koper-Steklar, Maribor: Maribor-Kladivar (15. kolo SNL); Slovenske Konjice: Dravinja-Čempeter (18.00, 1. kolo II. SNL); Šmartno: Šmartno-Hrastnik (vse 14.00, 1. kolo MNZ Celje).

Janša, Plut, Šešok, goool...!

Foto: EDO EINSPIELER

Ne zlomite jim kril!

Vedran in Hana pogrešata Dubrovnik - Življenje v dveh kovčkih - »Potisnili so nas v mrak. Kot podgane«

»Kljub premirju divjajo v Dubrovniku hudi boji med hrvaškimi silami in črnogorsko-srbskimi rezervisti, ki si med Cavtatom in Platom skušajo utreti pot do mestnega jedra. Dubrovnik je že več kot dvajset dni brez vode, elektrike, vode in zdravil, primanjkuje pa tudi hrane. Vojska je z minometi napadla tudi staro mestno jedro, granate so padle na obronke planine Srda. Na območju Župe Dubrovačke je zvezna vojska z devetimi okopanimi tanki začela obstreljevati staro mesto...«

To so agencijske novice, ki jih prebiramo v dnevnem tisku in poslušamo po radiu. Včasih se nam zdi daleč. Pa so tu. Pred našimi vrati. Kot tistih dvajset tisoč beguncev in več iz Hrvaške, ki so prišli v Slovenijo iskat svojo ptico miru.

Med prvimi, ki so se uspeli prebiti preko morja na mirno kopno Slovenije so Vesela Ercegović z osemletnim sinom Vlahom, Diana Sinanović s šestletnim Vedranom in dvo in pol letno Hano ter Marjana Ercegović s triletno Ivono in osemletno Ano. Prvi dve sta zbežali pred streli z morja, zraka in kopnega k mami Lijani v Celje, Marjana pa zase in za oba otroka še išče košček doma. Jim bomo pomagali? »U ime generacije,« kot poje Vedranova pesem. Bomo pomagali tudi Dubrovniku, da mu ne bodo strli kril in izključali srca?

Tista Vedranova pesem, ki jo poje tudi njegovi vrstniki v Dubrovniku, v nadaljevanju pripoveduje o tem, kako bi morali otroci živeti brez-

skrbno otroštvo in kako bi se morali dečki in deklice sedmih, osmih let družiti s knjigo. Zato prosijo:

»Ne zlomite nam kril!« Morali bi slišati tudi Vlahovo pesem: »Mama, pripravi mi posteljo, kmalu se vrnem iz vojske v tvoj dom, samo da zasije svobodna Hrvaška.« Morali bi videti tudi črne vlažne oči tega dečka, ki tako kot vsi njegovi vrstniki pogreša očeta vojaka. Morali bi videti njihove mame, ki so

morale zaradi neznosnega položaja v Dubrovniku zapustiti vse, kar so imele...

Žrtvovano mesto

Diana je medicinska sestra. Delala je v bolnišnici v Dubrovniku, dokler je zmogla. Vedran in Hana sta ure, dneve in noči morala preživljati v zaklonišču. Njun očka mornar je daleč na morju in mama ju ni več mogla puščati sama, med-

tem ko se je sama razdajala ranjencem. Zato so odšli. Iskat svojo ptico. Ob prvi priložnosti bodo odšli k očku na ladjo, ko se bo ta približala Evropi...

Te ženske tudi razočarane, besne, ker Dubrovnik, pristojni zanj, niso dovolj naredili za obrambo tega mesta in ljudi. »Imamo najbolj moderno zaklonišče v Dubrovniku,« opisuje pogoje v bolnišnici Diana, »pa smo ga ob prvem zračnem alarmu, ki je tedaj prvič veljal za vso Hr-

vaško, našli praznega, brez opreme in vsega, kar je potrebno za nego in preživetje bolnikov. «Vendar smo se sestre vrnile po vse nujne stvari na oddelke, da bi nudile pomoč bolnikom. Tudi porodnišnico smo potem naredili v tem zaklonišču in vse druge nujne ordinacije. Toda zamislite si - delati brez vode! Ko je vojska začela stiskati obroč nismo mogli po ranjence in do tistih bolnikov, ki so naš nujno potrebovali.

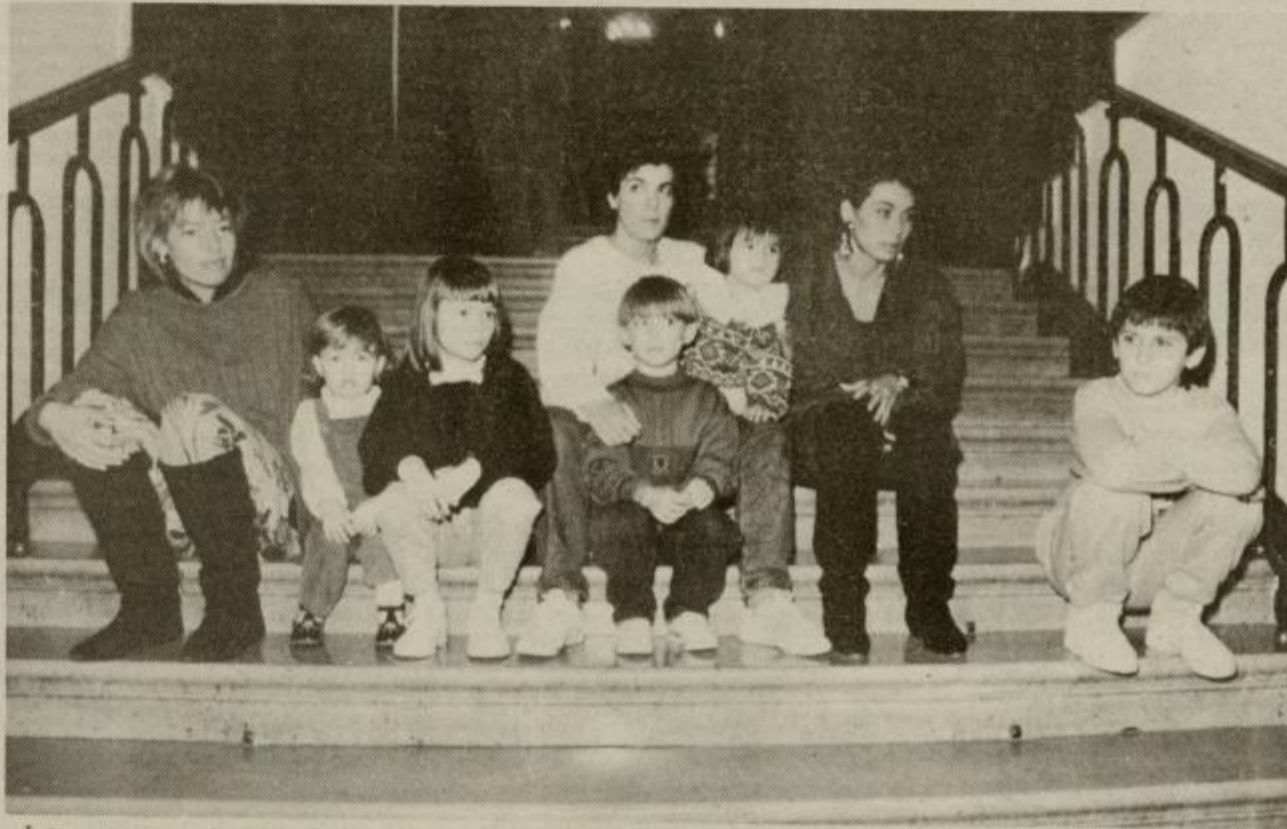
Toda naši možje bodo našli mesto in ljudi v njej. Čeprav so slabo, zelo slabo, oboroženi. Najbolj se bodo da bodo v mestu izbruhla boleznih, trepeta medicinski sestra, ki pozna življenje smrt, a se ne more otresti misli, da je Dubrovnik žrtvovano mesto skupaj s prebivalcem, pravi.

Otrok bi moral dobiti injekcijo insulina, pa nismo mogli do tega zdravila, stopila mu ga je starost, bližine, ki je zdravilo vrgla otroku in ne sebi. Z mi je, da moram to narediti, vendar mislim in vse sem prepričana, da nismo bili pripravljeni na vse, in smo živeli v upanju, da starodavnemu Dubrovniku ne more nič zgoditi.

Bosta to kdaj zvedela Vedran in Hana, ki pogrešata svoj topli s soncem obdobje in nekdanji mirni Dubrovnik kjer je vsak kamen spominjal na nekdanji mirni otrok, ker ga tako duči mama, ker mu baba za lahko noč pripoveduje bajke s Straduna, Lovreca, Srda. In zgodbe o mami, ki jih pripoveduje dedek, more nihče več razbliniti, tudi se je ptica mirno more potuhnuti v srčkih teh mami otrok, da je ne bi ubili. Črni to vedo in skrbno pazili nanjo. Tudi »u ime generacije.«

Marjana, Vesela in Diana so danes prepričane, da

»Ko smo prišle v Celjske iz Dubrovnik, smo dneh mraka in teme videli v eni od njih je bilo vse moje v Dubrovniku pa v našem Dubrovniku. Dubrovkinja zalog za petnajst dni. Tedaj je morajo vse zasebne trgovine hiši. To je sramota in Ampak nekega dne, ta položiti račun za vse to, vrnemo v ljubi Dubrovnik.

»Želimo se čimprej vrniti v Dubrovnik, pa če ga bo potrebno na novo zgraditi, ga ne damo!«

Pomagajmo Dubrovniku!

Dubrovnik je eno najlepših mest na svetu, zaščiteno biser svetovne zakladnice, je ena najstarejših luk na svetu in najlepša marina na najbolj modrem morju, ki zdaj doživlja najbolj težke dni v svoji tisočletni zgodovini. Srbski komunistični okupatorji so ga obkolili z vseh strani. Želijo ga prisvojiti in priključiti veliki Srbiji. Mnogi domovi gorijo, v samo mestno obzidje pa se je stisnilo več kot 60 tisoč ljudi. Na mesto pritiska 14 tisoč barbarov, ki stiskajo obroč in izčrpavajo ljudi.

Zato pomagajmo Dubrovniku vsi, ki nosimo ptico svobode v sebi: posamezniki, delovne organizacije, društva in skupnosti. Akcijo pomoči organizira naša časopisna in radijska hiša skupaj s Sloven-

Za pomoč Dubrovniku smo odprli posebno številko žiro računa:

50700-723/3-31198. Pomagajmo Dubrovniku! Zbrani denar bomo direktno nakazali na »Fond za spas Dubrovnik Sveti Vlaho«, ki je ustanovljen v Zagrebu.

skim ljudskim gledališčem Celje, Zavodom za kulturne prireditve in Skupščino občine. V ta namen bo v Celju več kulturnih prireditev.

Prva bo 3. novembra ob 19. uri, ko bodo v gledališču uprizorili uspešnico sezone Škrlatni otok, 10. novembra ob 19.30 pa bodo v sodelovanju s hrvaškim društvom dramskih umetnikov pripravili prireditev za pomoč beguncev, na kateri bodo nastopili znani hrvaški in slovenski umetniki in zvezde estrade. Vstopnice bodo po 300 tolarjev.

Pod okriljem Karitasa bo 26. novembra v hali Golovec koncert s številnimi znanimi pevci in voditelji. Akcijo bomo zaključili s koncertom v Narodnem domu, ki bo 10. decembra ob 19.30, na katerem bo nastopil trio Orlando iz Dubrovnik, ki je bil ustanovljen na pobudo dubrovaškega festivala.

Z lokom nad prve s

Takole napenja tetivo hrvaška garda, ki zaradi vojnih razmer v Logarsko dolino ni mogla pripeljati boljše selekcije, se pa je v streljanju pomeril njihov vodja Nenad Slukić, sicer predsednik Lokostrelske zveze Hrvaške.

To niso povelja, ampak pozdravni nagovor Vikija Krajnca, poveljnika 8. PSTC Celje. Ob njem je Vlado Nendl, predsednik organizacijskega odbora prvega lokostrelskega tekmovanja TO Slovenije.

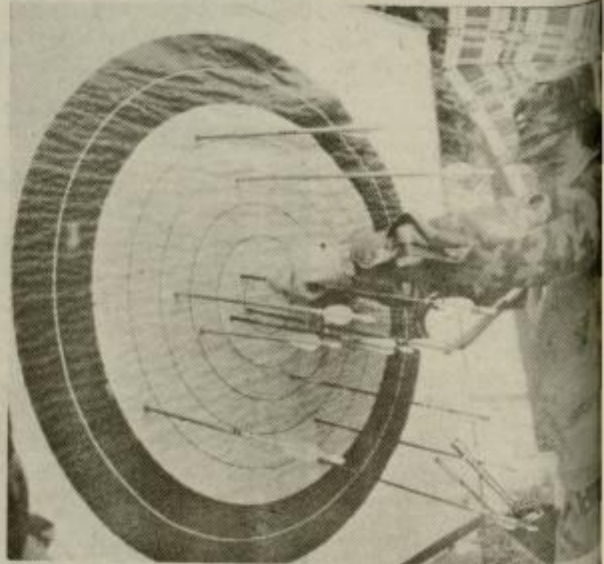
Minulo soboto je bilo v Logarski dolini prvo prvenstvo TO Slovenije v lokostrelstvu. Za presenečenje je poskrbela narava, ki je v lepo alpsko dolino nasula prvega snega, kar pa 115 tekmovalcev ni motilo. Le toliko, da so delno skrajšali tekmovanje na dve disciplini, pa tarče so se namočile bolj kot ponavadi, zato so jih puščice na debelo prebadale.

Tekmovanje, ki naj bi postalo tradicionalno, ideja pa je zrasla v Celju, sta se udeležili tudi dve ekipi pripadnikov Zbora narodne garde iz Hrvaške pod

vodstvom dveh funkcionarjev, goslovanskega da Slukića in

Nastopilo je zoiči pa sta bila narodne garde ki TO Nova Ljubljančani

hrvaških garde dolino podala štru in Vinkov Sobotno lokost

Zaradi snežne mokrote so puščice bolj predirale tarče, običajno, zato je bilo s puljenjem kar nekaj težav.

Cvetje bo preggnalo zlo

Jaglenka M. Leban iz Celja je načrtovalka parkov in slikarka lastnih doživetij

Gospa Jaglenka je ženska s trojnim obrazom, prav nič zagonetna, odprta, življenja polna in topla, kultivirana.

Takšna kot ona je tudi njen dom, ognjišče in trdnjava hkrati, kjer preživlja svoje stiske, osmišlja svoja hotenja, sanja, se bori. Tu v zatišju, polnem cvetja, slik, knjig, med ploščami, skupaj z otrokoma in psičko Pando živi tisti del življenja, ki je samo njen. Odloži masko in vehementno postavi na ogled obraz s tremi različnimi izrazi. Te skušam ujeti na papir, pri tem mi pomaga Jaglenka sama. Rišem sence in svetlobo njenega življenja. Svetlobe je več, razprši se po prostoru, vse polno je iskric, duhovitih in sem pa tja kakšna žalostna, bolj zato, da lahko reče, da življenje ni samo cvetje brez trnja.

Načrtovalka zelenih površin

Veliko svojega daru je Jaglenka prinesla s seboj, s svojimi geni v srečni kombinaciji. »Vse je v meni,« pravi.

Rodila se je v meščanski družini v središču Zagreba, na trgu bana Jelačića. Starši so ji dali doto, pa ne v denarju, ki bi ga že tisočkrat porabila, temveč v bogastvu duše.

»V družini so bili arhitekti, slikarji, vsa moja družina je ustvarjalna. V meni so vcepili kulturni odnos do sočloveka, ljubezen do teatra, literature. Z njo smo se ukvarjali vsi, pesmi je pisala moja mama in v srednji šoli sem na veliko pisala tudi jaz. Vsi pa smo neskončno ljubili naravo in najbrž sem vso to ljubezen do nje tudi jaz prinesla že s seboj. Rastla sem v mestu, kjer je bilo prepovedano stopiti na travo in odtod morda želja po zelenem, po cvetju, ki sem ga v parku samo občudovala, zdaj ga pa kreiram.«

Tako Jaglenka nekdanj in danes, ko uresničuje Senekov izrek, ki pravi: »Tisto, kar ne uspeš dobiti od drugega, vzemi od sebe samega.« Tega se je držala, najprej je končala agronomsko fakulteto, letos pa je na gozdarski fakulteti (oboje v Zagrebu) magistrirala nalogo: ureditev starega zdraviliškega parka na Dobrni.

Jaglenka svoje znanje prenaša tudi na druge, v Zagrebu (trenutno ne zaradi vojnih razmer) predava na fakulteti.

Vse to počne iz silne potrebe po zelenem, po naravi, ki ji osmišlja življenje. Zdaj že petnajst let živi v Celju, zaposlena je v Vrtnarstvu v Medlogu in je srečna, ker lahko z ljubeznijo opravlja svoj poklic. Uresničuje svoja hote-

Moje slike - to sem jaz

nja, pri tem koristi znanje, ki si ga je nabrala v šolah in potovanjih po svetu ter ga prilagaja našim razmeram. Načrtuje zelenice v urbani sredini in vrtove ob individualnih hišah.

Ureja interiere, oblikuje zelenje v festivalnih dvoranah, njena ljubezen pa so parki, kjer s strokovnega vidika

Z laiki pa ima težave. Ko je dala v Slovenj Gradcu podreti stara drevesa, bi jo skoraj kamenjali. Jaglenka pa je kot načrtovalka videla bodočo podobo parka, zato ji takšna mnenja ne grejo do živega. Ve kaj hoče in tako tudi naredi.

upoštevata staro ter dodaja novo. Tako ima za sabo revitalizacijo parka v Dobrni, Šoštanj, Slovenj Gradcu, Topolšiči in Novem Celju. S strokovnjaki sorodnih ved se dobro razume, ker cenijo njeno znanje in bodoča videnja.

čaja za ikebano v Evropi, in bila je prva, ki je to šolo, izražanja s cvetjem, uvedla tudi pri nas. Z ikebano izražamo razpoloženja, pravi, pri nas pa se je zadnje čase ta

»Na svoje slike sem ljubosumna, ne dam jih rada od sebe, ker so del mene. V poklicu novim znanjem, slike pa so moja intima in nesrečna sem, če se na razstavi najde, kdo bi mojo sliko kupil. Moja lepota na slikah je lahko za nekoga grda, meni pa je lepa in zato se tako težko ločim od nje.«

umetnost profanirala v navadno aranžiranje. Ikebana je umetnost, aranžiranje pa je spretnost, dodaja Jaglenka, ki silno ljubi prvo - ikebano. Zadnja leta izraža svojim najbližjim z njo svoje občutke, vse drugo pa je zaklenila v predal spomina.

Srečna kot ženska in mati

»Navadna ženska sem, le da imam določene potrebe bolj izražene od drugih,« pravi in se širokosrčno zasmeji. »Zelo sem srečna kot ženska, ker se mi zdi, da je njej dano več kot moškemu. Vse, kar je moškega pa lahko dodam in storim sama. Moškemu ni dano materinstvo, nam ženskam je in zato smo bogatejše. Svojima otrokoma sem prijateljica in naš tim je sijajen. Sedem let sem bila doma, gosposinjila sem (bila sem slaba gosposinja) nerada, uživala pa sem v materinstvu in to je doto, ki jo poklanjam otrokoma. »Zanju in za sebe se v življenju bori. Pri tem se drži Kantovega rekla: »moraš, dakle možeš,« pove Jaglenka v materinstvu, ki jo goji in ohranja v svojem domu. »Srečna sem doma, tu sem svoja, tu so moje male stvari, ki jih ljubim. Uživam v družinskih slovesnostih, v pogovoru z domačimi,« ob dobri glasbi pa se sprosti in z njo blaži žalost, ko njeno ožjo domovino skrunijo barbari.

Jaglenka je najprej Hrvatica, potlej šele aklimatizirana Slovenka, Celjanka.

Ker je en sam cvet zanjeno ena sama sreča, verjame v to, da bo cvetje preggnalo zlo. To njeno simboliko pa naj si vsakdo razloži po svoje.

ZDENKA STOPAR
Foto: EDI MASNEC
EDO EINSPIELER

prosita Hana in Vedran.

Potisnjeni v mrak

»Celo svoje življenje sem morala položiti v dva kovčka, da bi se rešili iz obroča v Dubrovniku,« med solzami gneva pove Marjana. »Dubrovnik je kot slepo črevo Hrvaške, ki ga pritiska z ene strani sovražnik iz Crne gore, z druge strani iz Hercegovine in še z morja.

Toda Dubrovnik je bil zmeraj hrvaški, naš bo in bo naš ostal,« so odločne ženske, ki vedo, zakaj se borijo njihovi možje.

Tudi Marjana, ki je socialna delavka, ženska, ki je vselej znala pomagati in svetovati drugim, danes pa ne ve ne kod ne kam, obtožuje svojo oblast, da ni dovolj poskrbela za ljudi v Dubrovniku, ki so ostali brez najosnovnejših živil in baterij. »Potisnili so nas v mrak, v kot, v temo kot kakšne podgane tam v davnem 15. stoletju. Moškimi so potisnili v roke puško s šestimi metki in tako so šli v boj. V mraku smo potem dneve in dneve trepetali, ali bo granata padla v kuhinjo ali na vrt. Vsak šum te prestraši. Misliš: četnik je. Preden bi mu dopovedal, da nisi ne ustaš in ne hadezejevec, ti preere vrat. Otroci so pretreseni in posledice bodo nosili celo življe-

dujejo ženske po tolikih letih v mestu in kako kupim, no se nam, vsaka hiša bilo niti za fločite, da leji trgovski se čimprej

anke

bilo tudi po športni plati najbolj kompletno lokostrelsko srečanje v tem letu v Sloveniji, še posebej v članski kategoriji. Ekipno je zmagal pokrajinski štab TO Nova Gorica s 1209 krogi, na drugo mesto so se uvrstili predstavniki TO Ljubljane s 1195 krogi, na tretje mesto pa domačini-organizatorji TO Celje z dvema krogoma manj kot drugouvrščeni ljubljanci. Seveda so padle pripombe, da »močvirnikomsnežna mokrota pač bolj leži kot domačim.

MITJA UMNIK
Foto: EDO EINSPIELER

Nenad Slukić: »Prijetno ste nas presenetili s povabilom in že sedaj vam obljubljam revanš; upam, da v svobodni Hrvaški.«

Hoodi v maskirnih uniformah slovenske TO so bili nadvse zanimiva s negom odete Logarske doline.

ODMEVI

Politični samomor šentjurske skupščine

Rad bi javno odgovoril tako tistim šentjurčanom, ki mi očitajo krivdo za polom demokracije in DEMOS-a v šentjurju, kot tudi vsem tistim, ki me še vedno sprašujejo, zakaj sem bil odpoklican. Upam, da je to zadnjič.

K pisanju so me vzpodbudila tudi dogajanja na zadnji skupščini. Odborniki so namreč gladko zavrnil predlog predsedstva, da bi medstrankarska skupina pregledala in ocenila obtožbe, ki so kar deževale ob izrekanju nezaupnice, oziroma zaupnice predsednika skupščine in izvršnemu svetu. Prav tako odbornikov niti približno ni zanimalo zakaj sta odstopila predsednik zbora združenega dela in sekretarka skupščine. Odločitvi, da bo odslej župan neprofesionalen in da bo to funkcijo opravljal človek, ki je po svojem delovnem mestu pravzaprav uslužbenec izvršnega sveta, pa pomenita, da sta princip bipolarnosti oblasti ter parlamentarizem dokončno šla po gobe. Gre za očiten politični samomor skupščine in legalizacijo »pučistične« oblasti. Če ob tem še upoštevam, da se celo nemirno-uporni duh šentjurske skupščine, edini liberalni demokrat, zelo trudi javno dokazati svojo vdanost predsedniku IS, potem je na dlani, da je bil prvi odpoklic župana v šentjurski zgodovini res nujen!

Demosova volilna zmaga v šentjurju je bila gladka, izborili smo jo politični oporečniki, ki pa smo žal bili v politiki praviloma začetniki. Prav potrebovali smo eksperto, profesionalca, ki smo ga vse prelahko našli v sedanjem predsedniku IS. Ta nam je kot izjemno samozavesten avtokrat naravnost demonstriral uspešnost funkcioniranja oblasti, ki jo najljepše označuje pridevnik boljševiska. Po prav kratkem postopku se je otrešel tako svoje bogate partijske preteklosti kot tudi odvisnosti od DEMOS-a; vzel je v službo na občno predsednika SKD in SDSS, baje kupil predsednika SKZ-LS, z opozicijskimi veljaki pa je bil že tako od prej v vzornih odnosih. Kupčije, poznanstva, prijateljstva in zveze so se dali naslutiti. Njegovi bivši politični zavezniki republiškega ranga, resda nekateri sedaj že preverjeni krščanski demokrati, so si v šentjurju podajali kljuke in kazalo je, da ne zaman. Vsaj skupščina je bila večkrat očarana s poročili o pomembnih razgovorih, katerih vsebina je praviloma ostala navadnim smrtnikom prikrita. Za pomembne dosežke gotovo ni šlo, saj je šel razvoj občine naprej svojo zgodovinsko (rakovo) pot.

Ko se mi je posvetilo, da DEMOS v šentjurju ne more odločiti več o ničemer, je bilo že prepozno. Pisanje po časopisih o dokazljivih nezakonitostih v zvezi s plačo predsednika IS, o mahinacijah in izsiljevanjih ob proračunski debati ali o samovoljno odtujenih 400.000 DEM proračunskega denarja, so bili samo neuspešni poskusi omejiti samovoljnega predsednika IS v DEMOS-ove volilne okvire. Učinki so bili ravno nasprotni, kar je pomenilo, da smo se vsi, ki smo tu in tam malce razmišljali po svoje, prav hitro znašli v izolaciji. Odborniki pa, nekako bolešno obremenjeni s hotenjem pomagati svoji hirajoči občini, so bili vse bolj prepričani, da bodo svoje poslanstvo lahko uresničili le z vdano podporo predsedniku IS, ne glede na njegove metode.

Vrhunec te fatamorgane je bila skupščina 24. julija; kopicca izmišljotin in polresnic je bila dovolj, da so me ocenili kot kamen spotike na njihovi mesijanski poti do šentjurske renesanse. Odpoklic je tehnično bil izveden demokratično, vsebinski razlogi pa so bili izrazito osebni in pisani na kožo predsedniku IS.

Odnosi v družbi se v demokratičnih razmerah seveda odražajo tudi v funkcioniranju oblasti. To se je zgodilo v šentjurju: v občini Krambergerjevega volilnega zmagoslavja je zasuk v avtoritarnost in dogmatičnost verjetno zgodovinska nuja in morda celo navsezadnje ustrezna rešitev. Krivdo, oziroma zasluge zanjo pa si lahko mirne duše porazdelimo. Trdim, da moj delež pri tem ni večji od povprečnega.

FRANC KOVAČ, šentjur

ha zvonika lepo vidne odprtine in izgleda, kot da bi kdo na njega veselo izvajal kano-nado.

Gospodu Kovaču iz šentjurja pa predlagam, da svoj predlog, ki ga je podal v prejšnji številki Novega tednika, glede akcije zbiranja sredstev za prestavitev rezervoarja, razširi še na zbiranje sredstev za obnovo propadajoče stavbe zraven cerkve. Tako bi okolica cerkve na Uršuli bila res vredna svoje lepote, katero občudujemo vsi, ko se vozimo po hitri cesti proti Mariboru.

S spoštovanjem,
ZDRAVKO MASTNAK, Celje

Ko sem prebrala o tej zadevi v NT, sem upala, da bo le kakšna reakcija. A žal se ni nihče oglasil. Franci Podgoršek je pozabil omeniti, da se gospod Jurančič vozi v Maribor in obratno z avtom, ki si ga je kupil z denarjem na račun podjetja. Tudi bencin se plačuje z istim denarjem, kljub temu pa ima verjetno povrnjene potne stroške. Prepričana sem, da tako lepo ne gre niti celjskemu županu. Zadnji čas je že, da se razčisti, za koliko je bila oškodovana občina Celje, zdravstvo, na račun v Čateških toplicah, po vsem tem pa še socialno varstvo, kajti, če bi bili dajali točne podatke o osebnih dohodkih, več kot polovica delavcev ne bi dobila otroških dodatkov. Z napačnimi podatki so razpolagali v računovodstvu, potrjevala pa jih je socialna delavka G.H., čeprav je vedela, da podatki niso točni. Upam, da bo vse to komu le prišlo do živega in bo na vse skupaj resno reagiral ter ne bo nasedal napačnim besedam g. Jurančiča, ki zavaja ljudi. G. Jurančič je prodal tudi kavč, še preden je prišla novinarka, tako, da ga res ni mogla videti. Kavč je bil kupljen in prodan, za ta denar a je bil prirejen piknik v Savinjski dolini. O pikniku pa kaj več v naslednjem časopisu. Prav zanimivo bo prebrati, kaj se je tam dogajalo, čudim pa se le temu, kako to, da Milan Lešnik ni v Nočnih cvetkah. Morda zato, ker je sekretar pri CMI, pa ga je iz kaše potegnili direktor tega podjetja.

J.M. Celje

Nebodigatreba na Uršuli

V zvezi s pismom Marka Zidanška, ki je bil v tej rubriki objavljen dne 10/10-1991 pod naslovom »Drameljska resnica«, sem pričakoval odgovor in pojasnilo gradbene odbora za izgradnjo vodovoda ter spornega rezervoarja pri cerkvi na Uršuli. Moj namen ni nadaljno polemiziranje ozadja dogodkov, ki jih g. Zidanšek kronološko opisuje. Kljub temu gospoda Zidanška, ki je tako informiran glede ozadja dogodkov pri izgradnji rezervoarja prosim, da mi pojasni samo eno stvar, ki me zelo zanima: kdo je naročil »pleskarska dela rezervoarja« z odpadnim strojnim oljem oz. drugim podobnim materialom.

Večino vas moti samo postavljeni rezervoar, nihče pa ne vidi ali pa noče videti propadajočega objekta zraven cerkve, ki je baje tudi cerkvena last in po mojem laičnem mišljenju bolj kvari videz okolice okoli cerkve kot sam »nesrečni« rezervoar. Mislim, da bi se z dodatnim nanosom zemlje na rezervoar in posaditvijo okrasnih grmovnih rastlin na njemu leta lepo vključil v okolico cerkve. Propadajoči objekt je pa namreč tudi lepa podoba g. drameljskega župnika, da ne omenjam cerkvice, ki stoji blizu odcepa z glavne ceste na Uršulo, saj ima stre-

posredno ogroženo. Brez zdravljen ne moremo živeti! Sladkorna bolezen je hudo kronično obolenje, ki jo ima človek do smrti. Sladkorna bolezen je tudi socialna bolezen. Zato v nobenem primeru ni prav, da ta bolezen ni uvrščena v 22. čl. osnutka zakona, pod točko 1.

V Republiki Sloveniji je danes registriranih 60.000 sladkornih bolnikov. Sladkorna bolezen se v zadnjem času pojavlja vedno pogosteje tudi med mlado populacijo. A ker je ta bolezen neozdravljiva, predstavljajo okoli 80% sladkornih bolnikov upokojenci, ki pa so v slabem gnetnem položaju. Če se bo gnetni položaj ljudi tako slabšal in si ljudje ne bodo mogli privoščiti ne zdravljen ne zdravnika ne diete in ne zdravstvenih storitev, bo imelo to hude posledice za bolnike in prav tako za zdravstveni proračun.

Navedli Vam bomo cene nekaterih osnovnih zdravil in pripomočkov, ki jih sladkorni bolniki potrebujemo za normalno življenje. Vse cene so še stare. Pričakuje se, da bodo nove višje za cca 40%.

HOMORAP 40 i.u./ml 1 ampula 286,70 slt
HOMOFAN 40 i.u./ml 1 ampula 286,70 slt
INSULON SPP 40 i.u./ml 1 ampula 255,60 slt
INSULRAP SPP 40 i.u./ml 1 ampula 255,60 slt
LENTE HM 40 i.u./ml 1 ampula 275,00 slt

HOMORAP penfil 5 x 1,5 ml 1 škatl. 975,10 slt
HOMOFAN penfil 5 x 1,5 ml 1 škatl. 975,10 slt
ACTRAPHAN penfil 5 x 1,5 ml 1 škatl. 1.244,00 slt

DAONIL 1 škatl. 54,20 slt
EUGLOKON 1 škatl. 72,90 slt
MAELDIAN 1 škatl. 61,40 slt
BEGLINOR 1 škatl. 112,30 slt
DOXILEK 1 škatl. 181,30 slt

Igle Plivapen 100 kom 1.600,00 slt
Igle + brizge (kompl.) 100 kom 3.200,00 slt
Plivapen I 100 kom 2.200,00 slt
Plivapen II 100 kom 2.200,00 slt

Sladkorni bolniki bi morali po novem zakonu plačevati zdravljenje boleznin in njenih posledic ter vsa potrebna zdravila, od katerih so bolniki stalno odvisni do konca življenja. Participacija bi po novem (upajmo, da ne bo sprejet zakon kot je v osnutku!) znašala od 5% do 50%, kar bi zelo prizadelo sladkorne bolnike, saj smo zelo pogosto potrebni zdravljenja tudi zaradi posledic te bolezni. Socialno stanje večine sladkornih bolnikov je v velikem obsegu slabo. Smo absolutno proti plačevanju participacije za diabetike!

Sladkorni bolniki v Republiki Hrvatski, Avstriji, Italiji in Madžarski imajo zdravljenje diabetesa in vseh posledic te bolezni vključno z zdravili in drugimi pripomočki v celoti brezplačno.

Taka zakonodaja nam je torej samo v škodo! Po drugi strani pa si prizadevamo za bolj kvalitetno in popolno življenje, za zgodnejše odkrivanje bolezni, itd., a vse to žal le na papirju!

Če bi bil zakon sprejet v taki obliki kakor je osnutek, bi se zelo povečala invalidnost, velika bo zasedba bolnišničnih kapacitet in posledica tega bo večja umrljivost sladkornih bolnikov. Lahko se ob vsem tem vprašamo, ali je to cilj nove zdravstvene za-

konodaje? Ali je to cilj nove svobodne in demokratične ureditve Republike Slovenije?

Zaradi vsega navedenega zahtevamo od vseh pristojnih organov v Republiki Sloveniji, da se sladkorna bolezen uvrsti v 22. člen zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju.

22. člen zakona naj se glasi:

Z OBVEZNIH ZDRAVSTVENIH ZAVAROVANJEM PRI ZAVODU ZA ZDRAVSTVENO ZAVAROVANJE SLOVENIJE JE ZAVAROVANIM OSEBAM ZAGOTOVLJENO PLAČILO ZDRAVSTVENIH STORITEV:

- V CELOTI,
- PREPREČEVANJE, ODKRIVANJE IN ZDRAVLJENJE SLADKORNE BOLEZNI, NJENIH POSLEDIC, VKLJUČNO Z ZDRAVILI IN PRIPOMOČKI.

Lahko pa se ustrezno opredeli sladkorna bolezen v 23. členu zakona. Tudi Republika Slovenija je dolžna sprejeti določbe evropske deklaracije, saj se opira na SAN-TVINCENSKO DEKLARA-

CIJO in EVROPSKO DIABETOLOŠKO FEDERACIJO, ki govori konkretno o zdravljenju sladkorne bolezni.

Oblasti in javnosti sporočamo:
Mi nečemo le golega preživeti, mi hočemo več kot to!
Tudi mi hočemo normalno živeti!

SAŠO MIKLAVEC, predsednik Društva za boj proti sladkorni bolezni, Ljubljana

»Nemogoče je mogoče« tudi v Blagovnem centru Merx

Morda je komu naslov neprijeten, ali pa ga spomni na poslovne uspehe naslovne hiše, ki je slogan izdala. Upamo, da nam ne bo zamerjeno, ker uporabljamo isti slogan v podobnem pa ne poslovnem življenju tudi za »MERX« Blagovni Center. Tam se je zbrala ekipa kameleoniziranih veljakov, ki so pod krinko oblasti in pooblastil, ki naj bi temeljile na zakonu, po svoje začela krojiti usodo tega kolektiva. Ni malo primerov, ko se delavci v strahu za svojo »službo«

brez besed prepuščajo odločitvam velikega klana v stavi: Venčeslav Zalezina, Emil Hedžet, Albin Sajnik in Albert Lebič. Ta četverica k temu pa je treba pristeti in nemalo majhnih rib, vedno oblačli po Blagovnem Centru brez kontrole in vsaka njihova beseda mora biti zakon. Če nekdo tega ne upošteva, se znajde na črni listi in zadenega ga kaznen - tudi delovna knjiga.

Mar je logično, da tako nedotakljivo posamezniki izpostava teh veljakov - oblastnikov vlečejo in sprejemajo v službo svoje najožje sorodstvo, mar je logično, da bolj skrbijo za to, da nabavijo na dem najmodernejših avtomobilov, za »šefe«, ki si jih zaželijo, ne vidijo in ne čutijo pa, kaj se dogaja v kolektivni. Namen tega sestavka ni, da bi brez argumentov kritizirali vodstvo Blagovnega centra, brez dvoma pa je namen, da opozorimo, da vse dolžne, ki jih imajo, izvirajo iz dela delavcev Blagovnega Centra, na katere pozabljajo, saj očito mislijo, da so samo sebi namen. Zatrjujemo, da se motijo.

Ne med prvimi in ne med zadnjimi je primer FRANCA KERKA, dipl. oec. smer logistika, ki so ga pred osmimi leti, ko so formirali in organizirali skladišča kot nujno potreben kader angažirali na vodjo enote, v kateri je moral postaviti na noge na podlagi stroke slonečih načel delovne skladišče. Osem let je rečeno tako, »zvesto službo« v bivšem in sedanjem sistemu edinemu cilju, da bi stroka tudi na tem področju uveljavila svoja spoznanja.

Kerku dipl. oec. ni znano (tega mu tudi »oblastniki« ne so znali povedati) kako to, da je brez razgovora, brez, da bi mu kdor koli očital slabo delo, slabo kvaliteto dela ali slabo vodenje kot vodje enote, dobil dne 4. 10. 1991 Odločbo, s katero je bilo odločeno, da ni več na delovnem mestu »vodenje poslovne enote« temveč se ga razporedi na delovno mesto »izterjava zapadlih terjatev«. Takana razporeditev je sicer nezakonita, saj delovnega mesta v Blagovnem centru sploh ni, za FRANCA KERKA, pa je tudi žaljiva, saj so v izvršeni vsi njegovi napori, da bi delovni organizaciji pomagal do urejenih skladišč.

Nezakonitost razporeditve bo sicer Franc Kerk, dipl. oec. dokazoval ob naši pomoči po redni pravni poti, le sedaj pa se sprašujemo, kako dolgo bodo tisti, ki so si ob spremembi sistema prilastili moč in oblast, lahko tako delali z delavci, pa tudi s tistimi, ki so vodili delovni proces na posameznih področjih.

V procesu osamosvajanja Republike Slovenije in ob zatrejanju, da pri nas vlada pravni red med drugim tudi na področju delovnih razmerij, lahko z gotovostjo trdimo, da to ne velja za MERX Blagovni center, kjer so edini zakon, kot je že omenjeno, direktor Venčeslav Zalezina, ki je bil vse od Sekretarja ZK, do predsednika Izvršnega sveta v prejšnjem sistemu, Alberta Lebiča, ki se je premikal iz funkcije na funkcijo v prejšnjem sistemu, da

PREJELI SMO

Stališča do nove zdravstvene zakonodaje

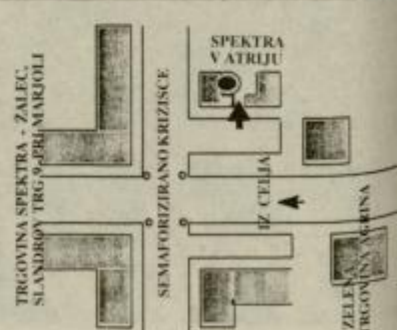
Naša nova trgovina SPEKTRA na Šlandrovem trgu 9 v Žalcu ponuja:

- uvoženo kozmetiko priznanih tujih in domačih proizvajalcev
- zlatino in srebrnino Zlatarne Celje
- izdelke iz usnja - konfekcija - galanterija
- svila - uvožena iz Tajske, Kitajske in Indije
- kristal
- pisalne garniture
- idrijske in gorenjske čipke
- umetno cvetje
- umetniške slike in kipi
- darilni artikli

V trgovini Spektra poslujemo s pomočjo Bar Cod iz računalniškega programa Spektra. Odprto od 9. do 12.30 in od 14.30 do 19., ob sobotah od 9. do 12. ure.

Tovarniška 35, Celje
telefon (063) 38-711, 38-656, fax (063) 38-493

Računalniški inženiring - Alarmno varnostni sistemi - Trgovina - Računovodske storitve

mlado državo in zdravje njenih državljanov še kako pomembno.

Če želite, da bodo imele vaše besede še večjo težo, sprejmite moje dobro mišljeno opozorilo oziroma nasvet: Opustite kajenje! Kot verjetno veste, je kajenje eden izmed faktorjev, ki pomembno vplivajo na okolje, še posebej na zdravje ljudi v bližini kadičev. Metode in načini odvajanja kajensa so verjetno tudi vam poznani.

Svoje priporočilo utemeljujem s podatki, objavljenimi v American College of Nuclear Physician (1986). Strokovnjaki so ugotovili, da predstavljajo tri škatlice pokajenih cigaret enako nevarnost kot 18 radiografijskih pljuč. Pri 1 mili remu radiacije se pričakovana življenjska doba zmanjša za minuto in pol. Ena cigareta pa je enaka sedmim miliremom, torej si z njo skrajšate življenje za 10 minut.

Prepričan sem, da boste v svoje dobro upoštevali moje priporočilo in vam želim dolgega življenja.

Vaš

Prim. dr. JOŽE ARZENŠEK

Odprto pismo

organizacijskemu odboru za izgradnjo kableske TV v krajevni skupnosti LAVA

Spoštovani!

Glede na ponudbo za dokončanje izgradnje kableske TV, ki smo jo prejeli v tem mesecu, vam postavljam nekaj vprašanj in upam, da boste na njih tudi odgovorili.

Zakaj ste se lotili izgradnje kableske TV, če ste imeli v naši KS pre malo plačanih priključkov oz. premalo naročnikov? V naši krajevni skupnosti ni novih zazidalnih parcel, fluktuacija krajanov v blokih pa tudi ni tako velika, da bi lahko računali na večje število novih naročnikov.

Kako ste si lahko dovolili, da so se dela izvajala neprofesionalno?

Kdo je dovolil nabavo in priključitev na omrežje sprejemne postaje na Pucovi 5, ki pa deluje celo nelegalno?

Po pogodbi naj bi bila dela končana v 180. dneh. Od vplačila je poteklo že več kot leto in pol.

Ali se vam ne zdi, da bi nas kot sofinancerje morali sprotno obveščati o nastali situaciji? Prvič že po preteku roka za izgradnjo kableske TV.

Menim, da ste zelo nepošteno ravnali, ko se niste posvetovali s krajanji, ki so priključke že vplačali!

Kako ste lahko nabavili in nelegalno priključili na omrežje sprejemne postaje na Pucovi 5, ko pa še celotno omrežje za kablesko priključitev niste napeljali v naši krajevni skupnosti? Pri vsem tem pa še sprejemna postaja na Golovcu ni plačana.

Ali nas niste namenoma zavedli s pre nizko zastavljeno predračunsko vrednostjo izgradnje, samo da bi prišli do kableske TV?

Zato vam postavljam še naslednje vprašanje: »Koliko aneksov še bomo morali podpisati, da boste dokončali svoje neprofesionalno zastavljeno delo in da bomo ti, ki smo že vplačali priključke tudi gledali kablesko TV?«

JOŽICA FARČNIK

Nelegitimnost Zbora združenega dela

V zvezi s polemiko, ki se odvija v dnevnem časopisu, o položaju in legitimnosti Zbora združenega dela v Republiški skupščini, je treba dovolj jasno povedati:

Zbor združenega dela je globoko nelegitimen. Poglavitno načelo demokratičnih volitev na katerem temeljijo demokratično izvoljeni parlamentarni sistemi, je načelo enakosti volilne pravice. To načelo je tudi ustavno načelo. Pomeni pa, da določene mu segmentu prebivalstva ne more biti dan privilegij, da dvakrat voli svoje poslance, medtem ko drugi segment prebivalstva te pravice nima. Zaradi tega je že sam obstoj Zbora združenega dela v nasprotju z načeli enakosti volilne pravice.

Drugo, kar je treba povedati pa je to, da je v Zboru združenega dela Republiške skupščine ob volitvah prišlo do zelo velikega razpona glede na odstotek glasov, ki so jih dobili delegati tega Zbora. Več kot 50% glasov v tem Zboru so namreč dobili samo trije delegati. Nato pa odstotek glasov za posameznega delegata rapidno pada. Od skupnega števila 80 delegatov je kar 58 delegatov (tj. 72,5%) prejelo manj kot 30% glasov. 26 delegatov je dobilo celo manj kot 20%. Pet delegatov pa celo manj kot 10% glasov volilcev v svojih volil-

nih enotah. Iz teh podatkov je razvidno, da Zbor združenega dela kot celota sploh ne more reprezentirati svojih volilcev in je tudi zaradi tega dejansko nelegitimen.

Omenimo naj še to, da tridomnega sistema v Parlamentu ali pa nekaj podobnega kot je Zbor združenega dela, ne pozna nobena država na svetu.

DEMOS
LJUBLJANA CENTER
dr. Andrej Umek

ZAHVALE - POHVALE

Hvala za izlet

Čutim potrebo in dolžnost, da se javno zahvalim za prijeten izlet in srečanje 28. septembra, ki ga je priredilo šentjursko Društvo za pomoč duševno prizadetim osebam za svoje člane.

Mimogrede naj omenim, da je šentjursko društvo eno izmed najaktivnejših v Sloveniji. Zdrružuje tudi člane iz občine Šmarje, ker ta nima svojega društva. Da je bil

izlet dobro organiziran ima največ zaslug prizadeveni predsednik društva Peter Jeršič. Že takoj na začetku nas je pozdravil harmonikar Kladičnik iz Hruševca pri Sentjurju, ki je neutrudljivo raztegal meh. To je bila tura, ko smo v nekaj urah veliko videli in doživeli. Najprej smo se ustavili v Olimju, kjer nam je g. pater povedal znamenitosti o tej cerkvi. Nato nam je pokazal še najstarejšo lekarno v Evropi. Nato smo se zapeljali v gozd, kjer ima svojo čarovniško počitniško hišico upokojeni ravnatelj osnovne šole v Podčetrku Jože Brilej. Le nekaj metrov stran in že smo bili na Ježovnikovih domačiji, kjer smo občudovali farmo jelenov. Še ogled prostora, kjer gojijo šampione in že smo se poslovili od kozjanskih lepot in se odpravili na Lisca. Tu na družabnem srečanju ni manjkalo dobre volje.

Pohvala velja tudi obema Izletnikovima vznikoma za previdno vožnjo. Poslovili smo se v večernih urah z željo, da se kmalu spet srečamo.

HILDA LOKOVŠEK

GIP »INGRAD« Celje Lava 7, Celje

razpisuje

javno dražbo za prodajo

garsonjere v Škvarčevi 12 v Celju, ki bo 4. novembra 1991, ob 8. uri zjutraj v sejni sobi Komerčiale podjetja na Lavi 7 v Celju.

Garsonjera je prazna, leži v pritličju objekta in meri 23,27 m².

POGOJI:

Izključna cena je 463.671,30 tolarjev; zdražitelj je zavezan plačati še razliko v ceni skladno s povprečnim indexom za stanov. gradnjo za oktober 1991 ter prometni davek.

Kavcija je 10% izključne cene in jo morajo interesenti položiti na ŽR podjetja št. 50700-601-14193 GIP »INGRAD« Celje od dneva dražbe.

VZGOJNOVARSTVENI ZAVOD ANICE ČERNEJEVE p.o. Celje, Kajuhova 5

razpisuje delovno mesto

vodje računovodstva

Poleg splošnih pogojev za sklenitev delovnega razmerja mora kandidat izpolnjevati še naslednje pogoje:

- višja ali srednja izobrazba ekonomske smeri
- 5 let delovnih izkušenj
- sposobnost vodenja in organiziranja dela.

Kandidata bomo imenovali za dobo 4 let.

Prijave z dokazili pošljite v 10 dneh po objavi razpisa na naslov: Vzgojnovarstveni zavod Anice Černejeve Celje, Kajuhova 5. O izbiri bomo kandidate obvestili v 8 dneh po sprejemu sklepa.

POLJUBI SMRTI

Spomini Celjana Karla Kuneja

1926

Kolesariti sem začel leta 1925, ko je bilo kolesarstvo pri nas še slabo razvito. Prvo kolo sem kupil od nekega mehanika Nenada, ki je bil v službi v Nemčiji. Za turno kolo firme Frankfurterte Torpedo Werke sem odštel 3000 stari jugoslovanskih dinarjev.

Bil sem tretji kolesar v Zagradu, kjer je bilo takrat krog sto prebivalcev. Vožnje s kolesom me je naučil moj prijatelj in sošolec Franc Feldin; kmalu sem postal dober kolesar in naslednjih pet let sem se na vsako pot odpravil s kolesom.

Potem me je začel privlačiti motociklizem. Sprva sem se oziral za navadnimi kolesi, na katera so bili motorčki pritrjeni. Razmišljal sem, da bi si provalil kaj podobnega, a mi je mojster Veber razložil, da to ni v redu. Povedal mi je, da šef celjske zobne poliklinike dr. Vrhonec prodaja lahek, 110-kubični in še dobro ohranjen motor znamke Peugeot, ker bi si rad kupil težjega. Zamenila sva se za kupčijo. Veber me je učil voziti in šele ko sem znal rokovati z njim, sem odštel 3000 dinarjev in motor odpeljal.

Ta motor je imel samo eno prestavo, zmošel pa je krog šestinirideset kilometrov na uro. Če je v šobo zšla kakšna smet, se je kar ustavil. Takrat je bilo treba kolo odviti, odpihniti smet in jo spet priviti nazaj. Pri tem opravilu sem postal pravi mojster.

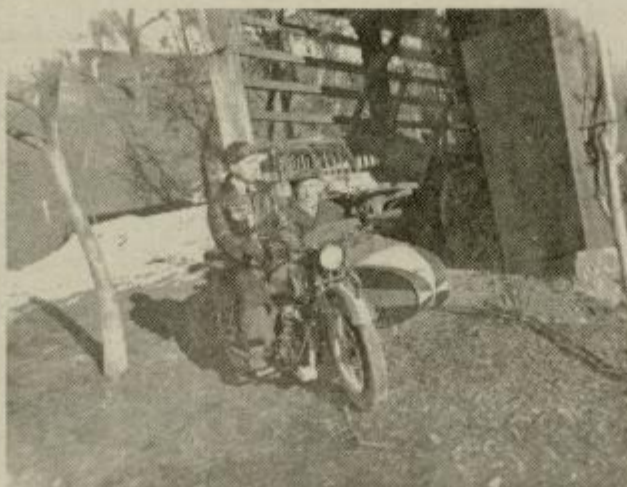
Nekoč sem se s tem motorjem odpravil na daljšo pot iz Ljubljane na velesejem. Če mi ne bi preveč nagajal, bi moral priti na cilj v dveh urah (s kolesom sem potreboval približno štiri ure). Do Črnuč je šlo kar hitro, od tam naprej pa je bila cesta vedno bolj kotanjasta - več prostora na obrobju Ljubljane je pač opravilo svoje, čeprav Črnuče takrat še niso bile predmestje, pa tudi Ljubljana ni bila precej manjša.

Z najvišjo hitrostjo sem torej drvel po teh kotanjah, kar naenkrat pa je glasno zaropotalo in že me je odneslo na sedeža. Sprednja debela jeklina vzmet, ki ima vlogo amortizerja, se je odlomila in pritisnila na blatnik, ta pa na sprednji platič. Kolo se je v trenutku ustavilo, jaz pa sem obsedel v prahu. Verjamete ali ne - niti prske nisem imel. Motor sem odpeljal k mehaniku, nato pa odšel na sejem Ljubljana v jeseni. Domov sem vozil precej bolj previdno.

Podoben padec sem doživel že enkrat prej - ko sem s hitrostjo približno 40 km na uro drvel po ovinkasti cesti s Starega gradu. Res sem vso pot zvonil, a za nekim ovinkom se je znašla na cesti gruča ljudi, ki me očitno ni slišala. Zavrl sem, kolikor se je dalo, in odpihnilo me je mednje. Spet sem obsedel v prahu. Bal sem se, da sem koga poškodoval, a na srečo je bilo vse v redu. Tudi meni ni bilo nič, najbrž bi se precej bolj poškodoval, če bi vozil bolj počasi.

Leto 1931

Ko sem se dodobra navadil tega lahkega motorja, sem si zaželel močnejšega. Mehanik Veber me je s svojim 500-kubičnim motorjem znamke Ariel odpeljal v Ljubljano. Užljal sem v vožnji, saj je števec pokazal kar 80 km na uro, za pot pa sva potrebovala manj kot uro in pol. Pri mehaniku Kaplu sva barantala za angleški motor B. S. A. 175 m³ na tri ročne prestave, precej nizke, vendar novejše kot pri Peugeotu. Pogodili smo se za 3500 din, tako da mi je v denarnici ostalo le še 150 din. Za vožnjo do Ljubljane in za posredovanje nisem Vebru

Skupaj z očetom leta 1937.

dal ničesar - verjetno je kaj dobil od prodajalca. Nalili so mi še poln rezervoar bencina in potem sva se odpeljala vsak s svojim motorjem.

Mojster Veber je nekaj časa potrpežljivo vozil poleg mene, potem pa je odbrzel naprej, ne da bi se pozanimal, zakaj ne pospešim. Vse do Trojan sem vozil počasi, le kakih 30 km na uro, potem pa je motor nenadoma oživel, tako da sem ga v bolj ostrih ovinkih že kar s težavo obvladal. In potem se je zgodilo...

Pripeljal sem v kraj Brode, malo naprej od Vranskega. Tik pred elektrarno je cesta naredila precej oster ovinek, na zunanji strani pa je stal velik obcestni kamen. Ceste nisem dobro poznal, zato sem precej prehitro pripeljal v ta ovinek, za zaviranje pa je bilo tudi že prepozno. Sredobežna sila me je z motorjem vred vrгла v obcestni kamen. Tudi tokrat meni ni bilo nič, motor pa jo je vsaj na prvi pogled - odnesel le z zvinit okvirjem in zmečkano hupo.

Uslužbenca v elektrarni sem poprosil, naj mi nekako pomaga poravnati okvir, da bi se lahko pripeljal do Celja. Obljubil sem mu pošteno plačilo.

Možak je kar spretno poprijel za delo, kljub temu pa je trajalo več kot eno uro, da je bil okvir kolikor toliko poravnan. Za delo mi je računal 150 dinarjev - ravno toliko sem še imel v denarnici. Motor sem porinil na cesto, malo naprej od elektrarne, da se mi ne bi smejali, če ne bi hotel takoj vžgati. Res so bili vsi poskusi zaman, zdelo se mi je, da motor ne dobi bencina, zato sem odprl plovce. Bil je čisto v zadnji zarez, tako da je bencin lahko počasi odtekel in je bil tank že povsem prazen. Kaj pa zdaj? Ob nedeljah so vse trgovine, kjer so prodajali bencin, zaprte, pa še brez denarja sem ostal. Žalostno sem ugotovil, da lahko pot nadaljujem le peš, motor pa potiskam ob sebi.

Po skoraj treh urah sem motor prirnil do Žalca, kjer je bila trgovina z bencinom odprta tudi v nedeljo. Mudilo se mi je že, saj so črni oblaki in vedno močnejše grmenje naznanjali skorajšnjo nevihto. Trgovcu sem povedal, kaj se mi je zgodilo, in ga poprosil za dva litra mešanice. Zapisal si je moj naslov in mi dal položnico z zneskom. Spominjam se, da je liter mešanice takrat stal 9 dinarjev.

Nevihta je bila že čisto blizu. Motor me je na srečo takoj ubogal in odhitel sem proti Celju. Naliv me je dohitel tik pred domom, tako da me še ni povsem premočil. Mehaniku Vebru pa nisem ostal dolžan, ko sva se prvič srečala sem mu povedal, kar mu gre: »Lepo si me pustil na cedilu takrat v Ljubljani. Gotovo ti je prodajalec mojega motorja dal v redu napitnino in te ni zanimalo, da bi dobil še kaj od mene. Pa si me pustil, naj se zgodi, kar se hoče. Če bi me bil spremljal, bi tudi od mene kaj dobil, tako pa ne dobiš nič.« Sla sva vsak svojo pot. Če bi se mi kaj takega še kdaj zgodilo, bi mi verjetno popolnoma zamrlo veselje do motociklizma.

Jesenski spis

Jeseni se dan skrajša in noč podaljša. Listje spremeni barvo in počasi odpada z drevja. Vedno bolj mrzlo postaja. Jeseni nabiramo gobe, kostanj in pripravljamo ozimnico.

V soboto smo odšli v gozd. Tam smo videli veliko zanimivega. Videli smo srno, ki je tekla čez gozdno jaso. Ko smo hodili po gozdu sem ter tja, smo nenadoma nekaj zaslišali. Ustrašili smo se potem pa smo videli, da je bila le veverica. Bila je zelo lepa. Rep je imela svetlo rjav, ostali deli telesa so bili tudi svetlo rjavi. Ko smo prišli domov, smo skuhalih kostanj in vložili gobe. Zvečer, ko smo gledali televizijo, smo jedli kostanj, ki smo ga nabrali popoldne. Želim si, da bi velikokrat šli na izlet v gozd.

KATJA ZOHAR, 5. a
OŠ Frana Roša
CELJE

Daleč si

Daleč si... dežela. Vendar ne tako daleč, da te ne bi mogla videti in ne bi mogla živeti v tebi. Vse to si lahko zamišljam. Vse tam je lepo in mirno. Po vsej deželi vlada mir in ljubezen. Nobenih pravil ne poznajo. Nobenega trpljenja in sovraštva. Pri njih obstaja le ljubezen. Nihče ni z nikomer grob in nihče nikomur ne ukazuje. V družinah ni nikoli preprirov, alkohola in cigar še ne poznajo. Toda tudi ta svet bodo nekoč pokvarile tovarne. Zaradi njih se bodo začeli prepirati. Nekateri bodo trpeli, drugi ne bodo imeli denarja, tretji bodo popivali in kadili.

N.-M. S.

Čaroznanke in mirovne pesmi v knjižnici

V okviru meseca knjige so razen predstave, filmov in razstave o Piki Nogavički v oddelku za otroke celjske Osrednje knjižnice pripravili tudi srečanje s celjsko pesnico Bino Štampe-Zmavc. Pesnica je otrokom predstavila svojo pesniško zbirko Čaroznanke, brala jim je mirovne pesmi, otroci v čitalnici knjižnice (ki je bila polna) pa so se z Bino zapletli tudi v prijeten klepet o njenem delu.

Za tiste otroke, ki so srečanje zamudili pa: jutri, v petek ob 17-ih bo Bina Čaroznanke predstavljala malim šolarjem, ves mesec pa si lahko v knjižnico pridete ogledat tudi film o Piki Nogavički.

PRVA LJUBEZEN

Komaj trinajst let mi je bilo,
a ljubila sem te,
ljubila tako močno.
Spominjam se,
ko z roko v roki sva hodila
in ob jezeru se ljubila.
Da, še sedaj tako srečna bi bila,
če usoda ne bi tega prekinila.
Spominjam se,
kako sva se pred diskom poslovlila
in se zmenila, da naslednji dan
se bova spet dobila.
Ko pa komaj sem domov prišla,
zazvonil je telefon.
Mislila sem, da kličeš ti, a bil je on.
Je povedal mi, da imel nesrečo si
in da tvoje srce za nikogar več ne gori.
Nisem mogla razumeti, da te več ni,
in ne razumem še zdaj,
zakaj usoda tako kruta je.
Ko stojim ob tvojem grobu,
spominjam se na tisti dan,
ko si prerano stopil vanj.
Da, komaj trinajst let mi je bilo,
a vendar ljubila sem te,
ljubila tako močno.

ALTHEA

Res mi je žal te dežele, saj sta v njej nekoč vladala mir in ljubezen. Sedaj nam je ta dežela zelo, zelo daleč.

URŠA POTOČNIK, 7. b
OŠ Bratov Juhart
SEMPETER
V SAVINJSKI DOLINI

V novi razred

Začelo se je novo šolsko leto. Zdaj sem že v petem razredu osnovne šole. Marsikaj se je spremenilo. V šoli so namestili alarmne naprave proti vlomom, spremenili so potek dela, tako, da imamo sedaj tri semestre in dobimo spričevalo samo ob koncu šolskega leta. Tudi zvonca ni več in moram imeti uro, da veš, kdaj se prične pouk. S tem, ko sem prišel v peti razred, imam tudi več dela in obveznosti, kajti imamo že predmetni pouk. Vsako uro se preselimo v drugo učilnico in nas uči druga tovarišica. Od vseh predmetov mi je najbolj všeč angleščina.

BOŠTJAN HRIBERŠEK, 5. a
OŠ Frana Roša
CELJE

ma »mama« Pika Nogavička. Otroci so bili navdušeni, prvič »čisto zares« videli morskega kralja (ki je zelo jazen mož) in neustrašno Pika (ki je konja in gospoda pustila doma). Evrazij Nogavička Marjan Marinšek nam je izdal, da bo pri nas kmalu zbirka najlepših knjig Astrid Lindgren, razmišlja pa o tem, da bi v Sloveniji zraslo vilo Cira Čara.

N. M. S.
Foto: E.

Hej, dopisovalci

Danes bomo ostali na čehih tleh. Ker ste v šoli zelo zaposleni, vam tokrat bo treba pisati v tujih jezicah brskati po slovarjih. Izbrali smo naslove, po katerih vam bolj sprašujete. Pa pozdravite vaše idole tudi v našem imeniku, saj so nekateri od njih naši gostje (časopisni ali pa dijski).

TATJANA MATEJAS-TAV
Hečiminovičeva 15
41000 Zagreb

ŠANK ROCK
Tavčarjeva 1
Velenje

MAULIN ROUGE
(Matjaž Kosi)
Opekarska 12b
61000 Ljubljana

VLADO KREŠLIN
Mucherjeva 8
61000 Ljubljana

AUTOMOBILI
(Marko Vuksanovič)
Ajševica 44c
65000 Nova Gorica

Pika in Evrazij Nogavička na obisku

Prejšnji četrtek je bil otroški oddelk celjske Osrednje knjižnice še bolj poln kot ponavadi. Na obisk so prišli glavni junaki švedske pisateljice Astrid Lindgren: Pika Nogavička, njen oče Evrazij in Tina, deklica z otoka Taka-Tuka. Celjskim otrokom so s pomočjo diapozitivov pokazali, kako je v daljni Švedski, kjer je do-

Pospravljamo sadje, narisala Maja Založnik, I. r. OŠ Edvarda Kardelja, Slovenske Konjice.

MODA V ŠOLSKIH KLOPEH

Pripravlja: Valentina Hudovernik
Gimnazija Center - Celje

Parka za vse in vsakogar

Prišla je jesen in z njo deževni, neprijetni dnevi. Rumeno listje odpada z dreves, iz dimnikov se kadi, vsak dan je hladneje. Za takšne dni je primerna še vedno modna in nepogrešljiva PARKA!

Kroji park so le malo spremenjeni, ali pa ostajajo isti: široki, enostavni, z velikimi žepi ob straneh in dolžino do kolen. Spreminjajo se le barve! Za nas mlade so primerne parke vseh barv: rdeče-svetle, temne, rumene, vijolične, svetlo rjave, pa tudi barve zemlje in siva.

Napravljene so iz materialov, ki so primerni za dež in mraz, posebno tiste parke, ki so podložene. Na sliki je parka jesenske, rjave barve, ravnega kroja. Rokavi so široki, pas je malce nabran.

Parka je praktično oblačilo za mlade, saj jo lahko nosijo jeseni, podložene pa tudi pozimi in pomladi.

VALENTINA HUDOVERNIK

ZER

NAGRAJUJE
ATKINE
IZZREBANCE

Atkina zanka
ALI LAHKO
KITI UTONEJO?

Rešitev pošlji na dopisnici na NOVI TEDNIK, Trg V. kongresa 3/a, 63000 Celje, do troka, 29. oktobra.

V prejšnji Atkini zanki je bila prva neznana beseda OTOK, če pa si tej besedici dodal le eno črko na začetku si dobil drugo neznano besedo, ki je POTOK.

Nagrado prejme: Vesna Verbič, Šalek 93, 63320 Velenje.

10 let maxija zreče

Ob vsakem nakupu nad 500 SLT ste bližje sanjskemu avtomobilu

SABARU JUSTY (in še 9 lepih nagrad)

dobimo se v maxiju v zrečah

15. oktober - 21. november 1991
KDOR V MAXIJU
KUPUJE
SI SREČO
KUJE

Plačila so kvalitetna in garantirana!

JUGOTANIN, Hermanova 1,
68290 Sevnica.

Les odkupujemo preko:

- območnih gozdnih gospodarstev,
- območnih kmetijskih zadrug.

Za vse informacije se obrnite na našo komercialno službo, telefon (0608) 81-349 oziroma na naslov:

JUGOTANIN

JUGOTANIN
kemična industrija, p.o. Sevnica

JUGOTANIN, kemična industrija,
p. o. Sevnica

Odkupuje

LES PRAVEGA
KOSTANJA

Tamburaši z Obsotelja

Kulturno življenje Rogatca je predvsem v znamenju domačega Tamburaškega orkestra, enega redkih v tem delu Slovenije.

Tamburaši so se zbirali v tem nekdanj še imenitnejšem trgu že pred drugo svetovno vojno. Po njej so se spet sestali, a pravega poleta ni bilo vse do konca sedemdesetih let. Čeprav zdaj uporabljajo zahtevnejši kvartni sistem, mladi tamburaši radi posedijo s starejšimi in skupaj zaigrajo po Farkaševem sistemu.

Odkar je pred dvema letoma utihnil domači pevski zbor, so tamburaši skupaj z dramsko skupino steber Kulturnega društva Anton Stefanciosa, ki je dobil ime že pred drugo svetovno vojno po uglednem kulturniku in ustanovitelju knjižnice. Mlade tamburaše poleg ljubezni do tamburic povezuje tudi živahna družabnost.

Tamburaški orkester v sedanjosti sestavi deluje tri leta. Največ zaslug za to ima Agica Vuk. Vseh deset glasbenikov je iz Rogatca, bližnjih Slak in Žahenberca. V orke-

stru igrajo: berde - Jani Božak, čelo - Gorazd Vrtnik, prva bugarija - Marija Vuk, druga bugarija - Vojka Vuk, prvi brač - Ida Trebše in Mirko Zidar, drugi brač - Peter Očko, prva bisernica - Agica Vuk, druga bisernica - Milanka Križanec ter tretji brač - Zvezdana Trebše.

Orkester je vsekakor prijetna popestritev življenja v kozjansko-haloškem svetu, ki se tu stika s kulturo hrvaškega Zagorja.

BRANE JERANKO
Foto: EDO EINSPIELER

Srečanje orgličarjev v Trebnjem

V soboto, 26. oktobra bo v Trebnjem prvo slovensko srečanje godcev, ki igrajo na ustne harmonike ali orglice. Organizatorja zanimivega srečanja sta ZKO Slovenije in Zveza kulturnih organizacij Trebnje. Odziv je bil dober, saj se je prijaviilo 24 glasbenikov, od tega trije dueti, dva pa bosta zaigrala kar z ansambliom.

S celjskega območja bodo nastopili Albin Kolar iz Pongraca pri Grizah, Jože Kolar s Stranic pri Frankolovem, Toni Planovšek iz Nazarja, Jernej Jurkošek iz Celja in skupina iz Žalca Egon Koder z orglicami, katerega bodo spremljali Mladen Melanšek

z bas kitaro, Samo Legvart s kitaro in Uroš Bostič z bobni. Stane Peček iz organizacijskega odbora je povedal, da bo letošnje srečanje orgličarjev samo pregled in ne tekmovanje, po srečanju pa se bo sestala posebna komisija, ki se bo dogovorila o tem, kako s takšnimi srečanji v bodoče. Želje so velike, saj želijo sčasoma ta mali instrument spraviiti celo v glasbene šole. Ob orgličarjih bodo nastopili tudi nekateri gostje, tako da se obeta zanimiv večer glasbenikov, ki igrajo na orglice. Prireditve se bo začela ob 18. uri.

• Vedno veseli Aleksander Jež pripravlja novo kaseto s pomenljivim naslovom Lizika, kje bo tvoj Floki ponoči spal. Kaseto naj bi izšla prihodnji teden.

• Z daljne Floride se nam je z razglednico in lepimi pozdravi javil kralj orglic Andrej Blumauer. Med drugim je zapisal, da ga bodo v posebni reportaži 1. novembra na Bavarskem Radiu med 17. in 19. uro predstavili in zavrteli skladbo Slovenija 91, to pa je melodija o Celju, ki bi jo Andrej moral izvajati na letošnjem Svetovnem slovenskem kongresu.

T. VRABL

Prva kasetna ansambla Zupan

po dveh letih nastopanja ansambel Robija Zupana prva kasetna posnel prvo kaseto z naslovom Mami za mamiko. Na kaseti je dvajset melodij. Avtor desetih melodij ansambla Robi Zupan, dve pa sta izpod peresa prvotnega ansambla Eve Kranjčan in Emila Sameca. Kaseto sta napisala Marjan Zupan in Jelka Zlaus.

Kladbe so posneli v studiju Metro v Ljubljani. Ton mojster je bil Iztok Čerčič, producenta pa Matjaž Zupan in sam Robi Zupan. Kaseto je založila Agencija ZITNIK. Ansambel ob-

ljublja vsaj dve promociji nove kasete na Vrnskem in Taboru, sicer pa čakajo, da jih kdo povabi. Ker so že nastopili v televizijskem Videomehu, upajo, da bodo lahko zaigrali tudi v novoletnem programu slovenske televizije.

In kako je z nastopi? »Tudi nam jo je zagodla vojna v Sloveniji,« pripoveduje Robi Zupan. »Odpadle so številne prireditve, pa tudi jeseni je bilo prireditev na prostem manj kot običajno. No, zdaj pa je že hladno... Pomagali smo si z nastopi v bližnji Avstriji, kjer so nas

lepo sprejeli in upam, da se bomo tam tudi obdržali. Pa tudi Novo leto bomo delovno preživeli v Avstriji.»

Robi pravi, da se zavedajo težav, ki spremljajo vsak ansambel na začetku poti. »Zato pa bomo delali in delali, ljudje pa naj odločijo, kaj si mislijo o naši glasbi,« pravi Robi.

Nova kasetna, na kateri prepevajo Sonja Zupan, Matjaž Mrak in Eva Kranjčan, igrajo pa Emil Samec, Dušan Polšak, Jože Zlaus in Robi Zupan, prinaša prijetne melodije. Kar nekaj je takšnih, da se bodo ljubitelji domače glasbe zagotovo »prijele«. Po daljšem času se je tako spet pojavil ansambel, ki bo razširil krog že uveljavljenih ansamblov na celjskem območju in v katerega se uvrščajo imena kot so Slovenija, CIK, Klaužar, Ašič, Zeme, Sumak...

TONE VRABL
Foto: EDI MASNEC

OPOTARNICA Masilni izhod

čini konkretni učinek zaenajve denarja z boni sem izil, ko se je v bližnji okoliznenada pojavilo naprodovolj deviz in uvoženihmet, medtem pa so trgovagubili razsodnost in zavnavijati cene nad nezmo. In kot so me svojeučili v šoli, to ne pomenič dobrega. Sicer pa so bli od mene zahtevali tudianje marksizma, zgodovini Jugoslavije in samoupravljanja, poleg tega pa semolskih nalogah pač nepreho hvalil Zakon o združeni delu, bratstvo in enotost in seveda velikega mark, da sem zvozil. Tudi to, sem bil vzgajan v duhuolov proletarske politike,avju sedaj lahko bolj škot koristi. Vrlo važno! Pa nes takšni naslovi niso bolj prijubljani, ter so njeni, zbrisani in celo nptani, tako da lahko vespričeval, ki se valjajoje na dnu omare, odstokakšnemu muzeju. In kaj se človek lahko še zaepo takšni inventuri? kateri se oprimejo matere tematike in potem...

Piše Aleš Jošt

manjkanje kisika, ki kot vemo človeka spremeni v nekakšno smejalno gmoto, za katero je značilno tudi upadanje psiho-fizičnih spretnosti. Kar nekaj dni se je zdelo, da živim na osemtisočaku in šele jesenski dež je zrak zopet osvežil.

Za muziko pač ni ostalo dosti prostora, ogledal pa sem si predstavico eksperimentalnega gledališča »F« v Vodnem stolpu. Da ne vem niti naslova, je posledica prej omenjene nadmorske višine, moram pa priznati, da je besedilo teklo gladko in razumljivo, resnoba pa me je kar malo presenetila. Ženska lika, ki sta se cufala za moškega, sta bila za dijaška leta (srednješolsko gledališče) presenetljivo zrela in privlačna, kar je dalo dogodku potrebno mero teatralnosti, ki je ni mogel potacati niti fotoreporter, čeprav si je za to še kar profesionalno hladno prizadeval. Pristrčno. Tudi Javna traja je imela priložnost vaditi v omenjenem prizorišču. Bilo je lepo. V Kljubu obljublajo ta teden začetek koncertne sezone z domačimi Baby zdravo.

Obilo zdravja želim novorojenčkom, njihovim staršem pa, da bi se imeli še naprej radi.

Lestvice Radia Celje

Tuje zabavne melodije:

1. BAILA ME - GYPSY KINGS (8)
2. EVERYTHING I DO I DO IT FOR YOU - BRYAN ADAMS (4)
3. STAND BY LOVE - SIMPLE MINDS (5)
4. MY FOOLISH HEART - PAULA ABDUL (3)
5. UNFORGETTABLE - NATALIE AND NAT KING COLE (2)
6. TIME, LOVE AND TENDERNESS - MICHAEL BOLTON (6)
7. THIS MUST BE HEAVEN - RICK ASTLEY (9)
8. NEAR WILD HEAVEN - R.E.M. (7)
9. SPENDING MY TIME - ROXETTE (8)
10. CALLING ELVIS - DIRE STRAITS (1)

Domače zabavne melodije:

1. MOJ MORNARČEK - HELENA BLAGNE (7)
2. ŠUM DEŽJA - DAMJANA IN HOT HOT HOT (4)
3. RECI, RECI - BIG BEN (8)
4. POLEPŠAJ MI TA DAN - IRENA VRČOVNIK (3)
5. CIGO - PLAY ON (6)
6. SVET NI LE TVOJ - YUNK (2)
7. SVETILNIK LJUBEZNI - ČUKI (10)
8. SEDEM DNI - POP DESIGN (1)
9. TI MI ODLAZIŠ - TAJČI (8)
10. SVOBODNO SONCE - SLOVENSKI BAND AID (1)

Narodnozabavne melodije:

1. VRNI SE - ZEME (8)
2. RAD ZAPOJEM TI SLOVENIJA - MARELA (5)
3. NAJLEPŠE JE PRI NAS DOMA - ALPSKI KVINTET (6)
4. MEHKE STEZE - BRATJE POLJANŠEK (4)
5. IMAM TE SRČNO RAD - BISERI (3)
6. NAJINE SANJE - BURNIK (7)
7. MAMI ZA PRAZNIK - ZUPAN (2)
8. DOMA ME ČAKAJO - BRATJE IZ OPLONICE (9)
9. STARA HARMONIKA - KMETEC (5)
10. SLOVENSKA PESEM - SIMON LEGNAR (1)

Predlogi za lestvico tujih zabavnih melodij:

PANDORA'S BOX - OMD
ENTER SANDMAN - METTALICA

Predlogi za lestvico domačih zabavnih melodij:

LJUBI ME - ŠANK ROCK
NE ODPIRAJ DEŽNIKA - EXPORTA

Predlogi za lestvico narodnozabavnih melodij:

NE ODHAJAJ - JOŽE ŠUMAH
RAD SEM KDAJ MED PRIJATELJI - ŠTAJERSKIH 7

Nagrajenca: Zinka Golouh, Efenkova 13, Celje
Romana Škrlec, Obrežje 21, Zidani most

Nagrajenca dvigneta plošče v prodajalni Melodija v Vodnikovih ulici v Celju.

KUPON

lestvica tujih zabavnih melodij _____

izvajalec _____

lestvica domačih zabavnih melodij _____

izvajalec _____

lestvica narodnozabavnih melodij _____

izvajalec _____

ime in priimek _____

naslov _____

Gneča v Westminsterški opatiji

Obiskovalci z vsega sveta, ki se trumoma valijo v britansko prestolnico na ogled nešteti znamenitosti, običajno ne prezrejo Westminsterške opatije: mogočna cerkev, v kateri Angleži že stoletja kronajo in pokopavajo svoje vladarje, se veličastno dviga proti nebu nedaleč od poslopja parlamenta in slavnega Big Bena. Poleg kraljev in kraljic so v njej pokopani tudi mnoge pomembne osebnosti - od državnikov in politikov do znanstvenikov in književnikov. Slednji imajo v južnem delu prečne ladje svoj poseben, takoimenovan: »Pesniški kotichek«. Kljub vsej mogočnosti je svetišče premajhno, da bi lahko v njem hranili posmrtno ostanke vseh, ki so vredni britanskega spomina, zato se jim Otočani že stoletja odložijo nekoliko drugače: le najvidnejšim mojstrom vezane in nevezane besede je po smrti izrečeno priznanje tako, da njihovo ime vrežejo v spominsko ploščo v tem delu katedrale. Tradicija sega daleč v leto 1556, ko so odkrili spomenik Geoffreya Chaucerja, avtorja Canterburyjskih zgodb.

Pesniški kotichek

Pesniški kotichek ostaja eden najprivlačnejših delov

katedrale. V minulih stoletjih so v njem ovekovečili več kot sto pisateljev, pesnikov in dramatikov. Najprej so s spominskimi ploščami obložili stene južne prečne ladje, ko je zmanjkalo prostora, so imena mojstrov peresa vrezovali v plošče na tleh. V ugledni literarni

PISMO IZ LONDONA

družini so med drugim Charles Dickens, Thomas Hardy, sestra Brontë, John Keats, Lord Byron in William Shakespeare, ob njih pa tudi nekateri priznani britanski igralci kot na primer David Garrick in od 23. septembra letos dalje tudi Sir Lawrence Olivier. Slednji je zasedel enega izmed redkih praznih prostorov na tleh v neposredni bližini Shakespeareovega spomenika.

Ob odkritju spominske plošče Sir Lawrencea Oliviera so se velikega igralca spomnili njegovi stanovski kolegi, med njimi kar trije nosilci viteškega naslova: Sir John Gielgud, Sir John Mills in Sir Ian McKellen, pa tudi drugi znani igralci kot na primer Alan Bates, Peter O'Toole in Edward Fox. Kamnito

ploščo z Olivierovim imenom je odkril njegov veliki tekmeec Sir John Gielgud. Sir John Mills je recitiral Shakespeara, Alan Bates pa je prebral odlomek nekega časopisnega članka. Naključne gledalce - turiste, ki so prišli v Westminsterško opatijo gledat vse kaj drugega kot kopico znanih igralcev, je nepričakovano »predstava« nadvse presunila in bi igralce rade volje počastili z aplavzom, pa je ob koncu zmagal občutek, da v katedrali vendarle ni mogoče početi vsega, kar pade človeku na pamet.

Prostorska stiska

Spominska plošča Sir Lawrencea Oliviera zaseda še zadnje prazno mesto v Pesniškem koticčku. Vsake lepe stvari je enkrat konec in Britanci so se pred nedavnim zavedli, da jim zmanjkuje prostora in da kmalu ne bodo mogli obeležiti nobenega mojstra peresa več, če si ne bodo česa izmislili. Kako dolgo so stikali glave, ostaja javnosti skrito, rezultat napenjanja možganov pa se zdi prav bister: odločili so se, da bodo dve okni v katedrali spremenili v spomenik, kamor bodo vrezovali imena svojih »največjih modernih

književnikov«. Tradicija se bo torej lahko nadaljevala.

Takoj po svetli ideji o steklenem spomeniku pa so se nad Britance spet zgrnili črni oblaki in začela se je bitka za to, kdo bo prvi napisan na novem oknu.

Izbor literarnih velikanov, vrednih Pesniškega koticčka, je ena izmed najspornejših nalog westminsterškega dekana. Formalnih kriterijev ni, upoštevati je treba samo zahtevo, da bodo morali biti izbranci tudi čez sto let priljubljeni in brani. Kdo bo torej prvi ovekovečen na novem prostoru v Pesniškem koticčku? največ možnosti za visoko priznanje imajo trije mojstri besede: viktorijanski pisatelj Anthony Trollope, dramatik Oscar Wilde in škotski biograf James Boswell.

Pristaši Trollobove družbe se neutrudno zavzemajo za svojega kandidata in ne pozabijo poudariti, da jim daje prednost velika politična podpora. Med člani Trolloповih navdušencev je tudi gospa Norma Major, žena britanskega premiera, čeprav je pravi Trollopov zasvojenec predvsem njen mož. V Trolloповi družbi hitijo naštevati tudi pisateljeve verske kvalitete in ra-

Piše Mojca Belak

zlagajo, -da je pisal o cerkvi na zelo resen način.

Oscarja Wilda podpira galaksija literarnih in gledaliških osebnosti: na njihovi strani je tudi Wildov vnuk Merlin Holland, ki je prepričan, da dramatikovo nagrade k istemu spolu ne bo negativno vplivalo na izbor.

Tretji književnik, katerega ime se utegne svetiti na vrhu novega spominskega okna v Westminsterški opatiji, je škotski biograf iz osemnajstega stoletja James Boswell.

Kako dolgo še?

V Westminsterški opatiji bi nadvse radi nadaljevali tradicijo Pesniškega koticčka in so prepričani, da bosta visoki stekleni okni nudili dovolj prostora za še trideset novih obeležij, kar bi zadostovalo za nekaj desetletij, če bodo imena literatov vnašali v katedralo z običajno hitrostjo enega književnika na leto ali dve.

Bodice

V politiki je največ krivcev tam kjer ni nič kriv.

Kjer se dolgo uporablja komolce, je težje začeti uporabljati pamet.

Najnevarneje je, če človeku nasilje »pisano na kožo« - v čisti.

Srbija in Črna gora zatrjujeta, da niso v vojni - čudno, da kdo ne izjavi, kako bombe letijo iz NLP.

Kadar vojaška in politična roka umiva druga drugo, se sprava - »Internacionalna umazanija«.

Očitno je Blizna vzhod prepustil svoj vojni monopol - Balkanu.

Pravijo, da je usoda zapisana v zvezdah - toda vse pogostejso te »zvezde« na političnem nebu.

MARJAN BRADAC

KITAJSKA

Piše JANEZ JAKLIČ

4. nadaljevanje

Kakih sto kilometrov od svete gore se nahaja mesteca, ki je še pomembnejše kot gora in to ne samo za Kitajce, temveč za celotni človeški rod. To je Qufu, rojstni kraj filozofa Konfucija. Njegov nauk temelji na tradiciji in posnemanju starih izročil. Strogo poudarja in upošteva hierarhično lestvico, tako družinsko, kot tudi državno. Konfucij je bil mnenja, da je moralno moč živeti le v družini in družbi. Po njegovem mora človek težiti k popolnosti zaradi trajnosti in naradka družine in države. Ker močno poudarja državniške kreposti, je konfucijem sam po sebi postal državna religija. Vendar taka religija, ki ji manjka mistični element in ni mogla zadovoljiti ljudskih množic. Na Kitajskem so se pravzaprav spojile tri religije in se strnile v celoto, ki je ni moč razvozlati.

Kaj je pravzaprav Kitajec? Ali je konfucionist, taoist, ali budist? Vprašanje, na katerega se ne da odgovoriti.

Taoizem je zelo različen od konfucionizma. Uči namreč, da biva prvotno počelo brez oblike imenovano Tao, ki je stalni vzrok vsega dogajanja in pojavnega sveta. Tao je v bistvu pokoj. Preko pokoja, premišljevanja, najde svetnik pot do prvotne biti. Da pride do te enotnosti, se mora odpovedati vsemu, tudi sebi, vsaki želji in stremljenju. Ker pokoj pomeni enako, kot sprejeti usodo in se ji podvreči, svetnik ne posega v življenje drugega človeka, da ne bi izkrivil njegove usode. Očitno je, da sta si taoizem in budizem precej podobna. Taoizem je budizmu, ki je prišel na Kitajsko po ustaljenih trgovskih poteh na nek način pripravil pot, saj jima je skupna želja ubežati praktičnemu življe-

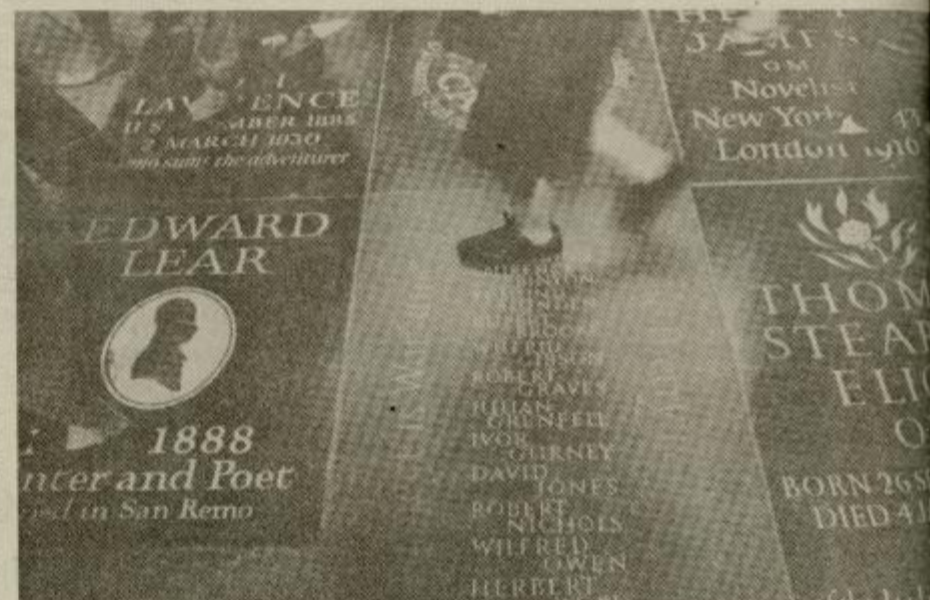
nju. Ta spoj dveh misli, ki se med seboj dopolnjujeta, je povzročil izreden vzpon kitajskega budizma v prvem tisočletju. Ko pa je kitajska misel izgubila stik z indijsko in je bil tu budizem prepuščen samemu sebi, je polagoma zapadel v nekakšen primitiven taoizem. Prevlada določene religije nad drugimi je bila skozi zgodovino odvisna od trenutnih potreb in naklonjenosti vladajoče dinastije. Vzrok za religiozno sliko Kitajske danes pa je treba iskati tudi v obstoječem socialističnem režimu.

V mestu Qufu še vedno obstajajo vrtovi in stare zgradbe povezane z imenom Konfucij. Konfucijev tempelj predstavlja skupina starih zgradb, ki po velikosti in lepoti zaostajajo le za zgradbami prepovedanega mesta. Sledi hiša Konfucijeve družine, katere del je preurejen v precej drag hotel. In potem so tu še Konfucijevi vrtovi, kjer je pokopan ta veliki kitajski filozof. Z dvesto hektarji je to območje, polno starega drevja, najstarejše in največje še delujoče grobišče na svetu.

Odhod iz Yanzhoua, ki je pravzaprav železniška postaja za Qufu, je bil za naju precej problematična zadeva. Od simpatične pekingške študentke sva izvedela, da gre vlak za Shanghai šele ob enih zjutraj. Ko se v večernih urah prodajalka vozovnic ni in ni hotela zmeniti za najine povratne vozovnice, kupljene v Budimpešti, v katere je bila vključena tudi relacija do Shanghaja, sva se rahlo ogorčena namestila v razdrapani čakalnici. Trdno sva bila odločena, da bova z najino vozovnico, ki je tu nihče ni hotel priznati in še manj razumeti, sedela na prvem vlaku za Shanghai. Vlaki so vozili in množica ljudi je prihajala in odhajala. Ljudje so se menjali, sedeli v čakalnici in čepeli pred njo. Jedli so, hrkali in pljuvali, kot da pro-

stor že sam po sebi ne bi bil dovolj umazan. In končno je nastopila ura, mislim da je bilo enajst zvečer, ko se je železniškim uslužbencem zazdelo, da je čakalnico potrebno izprazniti. In nastal je problem, kajti midva nisva in nisva hotela zapustiti tega »posvečenega« prostora. Mahala sva s svojimi kartami za vlak, ter se prerekala z železniškimi uslužbenci, ki so kar po vrsti prihajali k nama, gledali najine nerazumljive papirje, ter krilili z rokami. Minilo je dobre pol ure premirja. Preživela sva ga, dremaje, na klopih izpraznjene čakalnice. Nato je prišla delegacija železničarjev, med njimi pa je bila tudi policajka. Poleg karte je bilo potrebno pokazati tudi potni list. Zopet smo govorili, krilili z rokami, ter se prepirali ne da bi drug za drugega sploh vedeli, kaj govorimo. Zopet je sledilo premirje, nato pa so pripeljali nekoga, ki je znal pisati angleško v latinici, samo pisati, ne pa tudi govoriti! To je bil brezupen poizkus, kajti očitno niso vedeli, da je moja slaba šolska ocena jezika temeljila predvsem na pomanjkljivem poznavanju angleške pisave. Končno so našli nekega študenta, ki je za silo govoril angleško. Sledilo je prevajanje, dokazovanje, gledanje papirjev, pa zopet ponavljanje in končno sva lahko, v skupno zadovoljstvo, vstopila na najin vlak. Na mali postaji, ki skoraj nikoli nima opravka s tujci, je ponovno zavladal mir, tako da so uslužbenci ponovno utonili v svoj običajni lenobni dremež. Vztrajati in pokazati Kitajcu, da je tvoj čas še bolj raztegljiv od njegovega, je postala najina deviza v primerih, ko so že vsi drugi načini prepričevanja odpovedali.

Nadaljevanje prihodnjije

Tla v Pesniškem koticčku.

Sajenje sadnega drevja in podtaknjenci

V oktobru moramo opraviti nekaj reči, da bomo prihodnje leto lažje kmetovali in vrtnarili.

Na zavetnih legah bomo sadili še ta mesec sadno drevje. Tudi tisti, ki namerava šele prihodnje leto posaditi drevo, si naj jama naredi v tem mesecu.

Za drevo naredimo jama v obliki pravokotnika, kvadrata ali kroga. Oblika jame ni pomembna. Važno pa je, da je jama dovolj široka in dovolj globoka. Široka naj bo en meter in globoka vsaj pol metra. Ena stranica naj torej meri vsaj en meter, če je jama oglete oblike. Če je okrogla, mora biti

premer jame malo več kakor en meter.

Jama je za drevo to, kar je za človeka dom. V tesnem stanovanju večnadstropnice se človek počuti utujenega. V prostorni hiši na deželi, kjer je dovolj prostora, je bolj sproščen. Za vsa živa bitja tega sveta velja, da potrebujejo ustrezno velik življenjski prostor. Tudi drevesu moramo dati primeren prostor pod soncem.

Morda boste letos izkopalih staro višnjo. Pametno je, da prihodnje leto na to mesto posadite ja^o ano ali hrusko. Ne sadite na izpraznjeno mesto drevesa, ki ima koščice! Tudi

v sadovnjaku je treba kolobari.

Ko kopamo jama, mečemo zemljo, ki je temne barve na poseben kup, zemljo iz nižjih plasti, ki je svetlejše, rjave barve pa na drug kup. Jama skoplamo najmanj do globine

Prilavljata dipl. ing. Ida Tepej

50 cm, bolje pa je, če je globoka 60 cm.

Marsikom se zdi to neumno češ, saj drevo raste tudi v manjši jami. Res je. Raste, vendar slabó. Zato začne pozno roditi. Mi pa želimo iz tega drevesa še sami pobirati plodove; ne sadimo ga le za svoje vnuke.

Nekateri vrtničarji naredijo jama, ki je komaj kaj večja kot klobuk. Vanjo potlačijo korenine drevesa, nanje namečejo zemljo in jo zahódiijo, da s tem drevo pritrdijo v tla. Táko ravnanje je napačno.

Kadar pripravljamo jama za drevo na svojem vrtu, se mi vselej dogaja enako. Ko prihajajo mimo sosedje, me sprašujejo:

«Kopljete bazen?» Tisti bolj nagajivi pa: «Grob kopljete, ali ne?» S tem hočejo reči, da je jama prevelika. Mene pa so izkušnje naučile, da zaródi drevo eno leto prej, če mu dobro posteljem. Če pa ne, čakam pač leto ali dve dalje na plodove.

Ko je jama narejena, zmečemo na dno zemljo temnejše barve. Naredimo kup. Okrog kupa potrosimo par kilogramov mineralnega gnojila NPK. Pripeljemo samokolnico hlevskega gnojila, da ga namečemo ob rob jame. Rabimo še vedno komposta, ki ga nasujemo na vrh kupa. Na táko pripravljeno kup razprostremo korenine drevesa. Po tem nasujemo dobre zemlje še par centimetrov čez korenine, nato pa namečemo v jama še svetlo rjavo zemljo. Postavimo kol, ob katerem bomo privezali drevesce in drevo zalijemo.

Pred sajenjem drevo pripravimo za sajenje. Porežemo mu korenine vse do tja, kjer se kaže na prerezanem mestu svetla točka. Režemo tako dolgo, dokler ni prerezan del več rjav. Rjava barva pomeni, da so korenine odmrle.

Belkasta, svetla barva je barva zdravega lesa. Vse do zdravega lesa je treba obrezati korenine. Nato jih pomočimo v brozgo ilovice, hlevskega gnojila in vode. Šele táko pripravljeno drevo posadimo. Med kolom in drevesom naredimo zanko, da se drevo v vetru ne bi drgnilo ob kol.

Naj zberem vse, kar sem povedala o sajenju drevja v kratke seznam. Kaj torej rabimo, če želimo posaditi drevo:

- jama, ki meri najmanj en meter v širino in dolžino ter pol metra v globino,
- sadno sadiko, torej drevesce, ki ga kupimo v drevnici,
- vrtno orodje: lopato, motiko, gnojne vile, samokolnico, vedro,
- dva do tri kilograme mineralnega gnojila NPK,
- eno samokolnico hlevskega gnojila,
- eno vedro komposta,
- kol in vrstico,
- vedro mešanice ilovice, vode in hlevskega gnojila,
- vedro vode za zalivanje.

Če imamo na vrtu dobre sorte ribeza, kosmulje, joste, robide ali križancev med robido in malino, ki se mu pravi tájber, naredimo sedaj potaknjence.

Izberemo prostor v vrtu, ki ni preveč na hladnem in prepišnem mestu. Na táko zavetno mesto prinesemo par veder dobre vrtnje zemlje pomešane s kompostom. Naredimo manjši kup in v ta kup potaknemo reznike, ki smo jih narézali iz prej omenjenih rastlin. Z dobrimi vrtnimi škarjami odrežemo enoletno šibo kakih trideset centimetrov pod vrhom. Po tem odščipnemo vrh kakih pet centimetrov pod zgornjim brstom. Rez naj bo tik nad zgornjim brstom.

Spodnji del pa odrežemo tik pod spodnjim brstom. Po tem potaknemo šibo v pripravljeno kup. Ribez razmnožujemo na ta način.

Enako kot z ribezom lahko naredimo z vsemi lésnatimi rastlinami, ki rodijo jagodičasto sadje torej s kosmuljo, tájber, robido, jósto.

Táko pripravljene enoletne šibe se prav rade ukoreninijo. Le to se moramo prisiliti, da jih célo leto pustimo pri miru. Ne razkopavamo kupa in ne glejmo, ali se bo kaj ukoreninilo ali ne. Marsikdaj si s to radevednostjo pokvarimo uspeh svojega dela. Včasih že izgleda, da se iz nobene šibe ne bo nič izcimilo. Nenanadoma pa z veseljem ugotovimo, da so skoraj vse pognale liste. To pa je že skoraj zanesljiv znak, da so se tudi ukoreninile.

Prihodnjo jesen, ko bo listje odpadlo, bomo te potaknjence že lahko presadili. Bolje pa je, da jih še čez zimo pustimo pri miru in jih pokrijemo s preprelim hlevskim gnojem. Če ga nimamo, pa jih zavarujemo pred mrazom z odpadki rastlin. Presadimo pa jih naslednjo pomlad.

Zavod za živinorejo in veterinarstvo Celje

BIOENERGETIK ODGOVARJA

Težave s sluhom

V levem ušesu mi neprestano šumi in nanj tudi slabo slišim. Težave so se pričele okoli Božička leta 1982 v Libiji, kjer sem začasnó delal. Ko sem prispel tja, sem bil dva tedna močno prehlajen, bolela me je glava. Prehlad je minil, z levim ušesom pa nekaj ni bilo prav. Pojavilo se je šumenje. Po vrnitvi domov, čez dobrega pol leta, sem obiskal zdravnika, toda stanje je ostalo nespremenjeno. Čez dve leti sem bil tudi v bolnici zaradi vrtoglavice in občasnega bruhanja. Bil sem na številnih pregledih,

Marjan Knez

vendar ne morejo zdravniki nič določenega ugotoviti, pravijo le, da gre za poklicno bolezen. Ali mi lahko pomagata?

K.S. iz Šentjurja

Mnogi ljudje občutljivejšje reagirajo na spremembe klimatskega področja, čemur botruje tudi spremenjeno magnetno področje zemlje. Zaradi tega ste se tudi prehladili. Pogosto mi je uspelo v telesu vzpostaviti ravnovesje energij, zato vas prosim, da me pokličete. Pomagam vam lahko tudi pri težavah v zvezi z vrtoglavico in bruhanjem.

MODNI KLEPET

Pripravljata

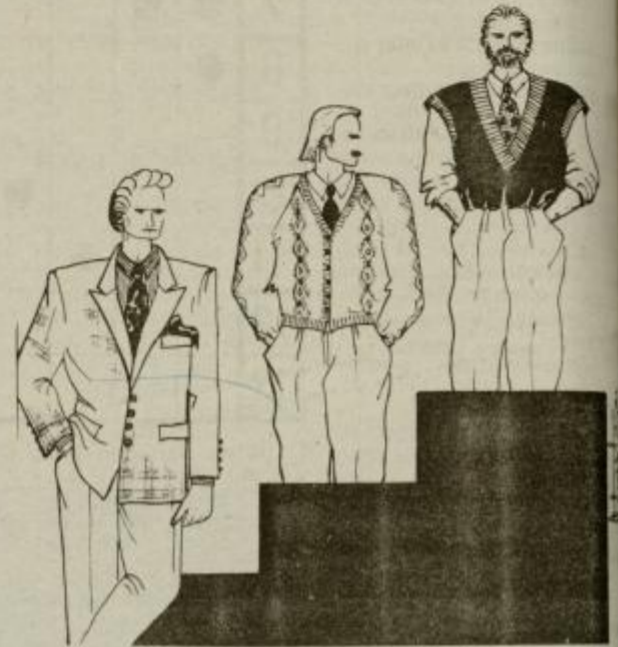
VLASTA CAH-ZEROVNIK

V našem uredništvu Novi tednik-Radio Celje, Trg V. kongresa 3a, Celje, čakata unikatni, ročno pleteni pulover in poslikan svileni šal na nagrajenki meseca septembra. V tajništvo torej vabimo Nado Čerenak, Kersnikova 28, Celje in Ksenijo Koštomaj, Ulica Frankolovskih žrtev 15, Celje, ki sta si prislužili nagradi Modnega klepeta meseca septembra.

V soboto, 26. oktobra, pa bomo v Opoldanski mavrici Radia Celje ponovno gostili Modni klepet. Vse hladnejša

jutra in večeri, pa tudi za kaj stopinj nižje temperature preko dneva, nam kar samó po sebi narekujejo temno oblečilih za hladnejše dneve, predvsem pleteninah, bi skupaj z Vlasto Cah-Zerovnik nanižali nekaj nasvetov in zanimivosti. Seveda pa bomo tudi vas, da se nam oglasite z vprašanji in predlogi, saj bo naše klepetanje o modi le s tem takšno, kakršnega si želite tudi vi.

Uredništvo

Jesen in »on«

Zadnjič smo se lotili močnejšega spola, oziroma nove mode, ki so jo modni stilisti letos pripravili za naše moške. Ostali smo pri puloverju, ki ga je moda tokrat okrasila z zapletenimi reliefnimi in žakardnimi vzorci, za družbo pa mu je pripeljala že nekaj let nekoliko odrinjeno jopico. Moška jopica z letnico 91/92 je silno podobna tisti iz 60. let, kar pomeni, da ni več pretirano opletajoča, gumbi se pomikajo navzgor, torej je tudi vratni izrez manjši. Iz iste družine bi vlezljo omeniti še volneni bluzon ali montgomery, ki lahko športnemu fantu uspešno nadomesti blazer.

No, pa smo že pri oblačilu, ki je v letošnji jesensko-zimski modi med glavnimi protagonisti. Njegove linije so tokrat prečiščene, ramena rahlo poudarjena, zapenjanje enovrstno, barve pa intenzivnejše kot lani in predlani. Sešit je iz tradicionalnih moških tkanin – tweeda, volnenega krpan ali chambraya, v letos tako oboževanih vzorcih pepita in Principe di Galles. Seveda je lahko tudi eno-

barven, pazite le, da boš zraven izbrali odgovarjajočo srajco! Letošnja moda predlaga, da je nekaj odtenuk svetlejše, vendar iz iste barvne skupine, kot blazer. Če že verjetno veste, se je njena ovratnik nekoliko podaljšala, manšeti pa nikakor ne smejo gledati izpod vrhnjega oblačila več kot centimeter dva!

Ker pa nobena prava modna moda še vedno ne obstaja brez karakterističnega modnega dodatka – kravate, se za hipec pomudimo še pri njej. Naj vam bo prav ali ne, letošnja kravata je precej širša, njena linija sledi obliki steklenice, volzel je majhen, zato pa so vzorci večji in živahnější. Kašmirski motivi geometrija, črte in cvetje se poigravajo na svetlih, včasih celo »zlato-srebrnih« svilenih osnovah. Vendar, predvidno! Kravata brez zadetkov razkriva vaš okus, znanost in vaše modno znanje. Če slednje ni »na nivoju«, je bolje, da eksperimentirate s cvetlično kravato in kockasto srajco raje prepustite bolj poučenim!

ZDRAVILNE RASTLINE

Žafran

V družino perunikovk spada tudi rod žafranov, ki zajema kakih 80 vrst in vse so doma v Prednji Aziji in v Sredozemlju. Iz podzemskega gomolja požene šest listov cvetnega odevala, v katerem razlikujemo zunanje liste od notranjih. Zunanjim listom nasproti stojijo trije prašniki, sredi med njimi pa je vrat pestiča s trodelno brazdo.

Pravi žafran (*Crocus sativus* L.) je starodavna zdravilna rastlina in in so jo že uporabljali v starem veku. Še danes ga gojijo predvsem v južni Franciji in Španiji, pa tudi v Turčiji, Italiji, v Indiji in na Kitajskem. Kot pri mnogih drugih starodavnih kulturnih rastlinah tudi tukaj ne poznamo divje rastočih rastlin, pa tudi njegova domovina ni zanesljivo znana, čeprav domnevamo, da izhaja iz Grčije ali Turčije.

Pravi žafran cvete v jeseni. Veliki vijoličast cvet se pojavi sredi ozkih togih listov, ki so malo daljši kot cvet. Iz cveta nekoliko izstopa oranžni vrat pestiča, ki je globoko razcepjen v tri brazde. Pravi žafran nima nikoli plodov in semen, ker ima triploidno število kromosomov in nima zato niti normalnih pelodnih zrn, niti normalnih jajčnih celic.

Med cvetenjem se gomolj v zemlji izčrpa, nad stari gomolj se po odcvetanju razvije nov gomolj. Nekdaj je bil žafran dragocena začimba in barvilo za pecivo in razne druge jedi. V ta namen so uporabne samo kaka 2 cm dolge brazde. Za 1 kg začimbe je potrebno nabrati in predelati kakih 100 tisoč cvetov. Če pomislimo, kolikor časa in truda je za to potrebno, je umesten pregovor »drag kot žafran«.

Žafran ima nekoliko pekoč okus ter lahen in prijeten vonj. Brazde vsebujejo zelo zapletene zdravilne snovi: rumeno, vodotopno barvilo, ki ima diterpensko strukturo in spada med karotinoide, potem grenko snov pikrokrocín, ki s hidrolizo razpade na aglikon in na specifično dišečo snov zafranól. Ta je tudi glavna sestavina eteričnega olja, ki ga je pri žafranu odstotek. Potem so še tukaj razni sladkorji, voskasta maščoba in v sledovih še malo poznan alkaloid.

Vse te snovi delujejo kompleksno in imajo rahel pomirjevalni in analgetični učinek. Pomirja krče in bolečine kot opij in se uspešno uporablja pri oslovskemu kašlju, krčevitemu napadu kašlja, in napetemu trebuhu zaradi plinov. Rumeno barvilo crocetin ima protilipidni učinek, kar so dokazali tudi na poizkusnih živalih.

Danes žafranove brazde uporabljajo le še ljudsko zdravilstvo in sicer kot tinkturo in kot čaj. Brazde so v večji količini strupene. Za čaj lahko vzamemo le 5 do 10 brazd in jih poparimo z škodljivo vrele vode. Pokrijemo in pustimo, da se čaj ohladi. Nato precedimo in popijemo večkrat na dan požirek čaja pri bolečem napihovanju, ali trdovratnemu kašlju. Prevelika količina zaužitih žafranovih brazd povzroči hudo zastrupitev. Srce začne razbijati, nastopi hud glavobol, ki ga spremlja bruhanje in omotičnost. Pride do ohromitve osrednjega živčevja, ki se sprevrže v kolaps z uremijo. To spremlja še krvavitev iz nosu, maternice, ust, vek in krvava driska. Koža in sluznice zastrupljenca postanejo rumene. Zato velja za žafran, da ga lahko uporabljamo le v malih količinah kot barvilo v kulinariki, če pa ga uporabljamo v zdravilne namene, ne smemo dnevno zaužiti več kot 1,5 g žafranovih brazd.

BORIS JAGODIČ

S prispevkem o žafranu naš dolgoletni sodelavec Boris Jagodič zaključuje serijo o zdravilnih rastlinah. V prihodnjih številkah Novega tednika bo odgovarjal na vprašanja bralcev o tem, kako olajšati različne težave ali ozdraviti bolezni z zdravilnimi zelišči.

KUPON za nasvet o zdravilnih zeliščih

Ime in priimek:
Točen naslov:

Kupon pošljite skupaj z vašim vprašanjem na naslov: NT-RC, Trg V. kongresa 3a, 63000 Celje z oznako »Zdravilna zelišča«.

KUPON za nasvet bioenergetika

NT&RC

Kupon za modni nasvet

Ime in priimek:
Točen naslov:
Starost: Višina:
Teža: Konfekcijska št.:
Barva las: Barva oči:
Najljubše barve:

TV SPORED od 26. oktobra do 1. novembra

11.00 LEV POZIMI (The Lion in Winter - britanski film, 1968)

12.05 PLODOVI ZEMLJE (Kmetijska oddaja)

17.05 JESENSKI 3x3, ponovitev

18.30 TROJICA S STIRIMI PESTMI, Napačna žrtve

Sobota, 26. oktober

SLOVENIJA I

9.00 POROČILA
9.05 ŠOLSKI PROGRAM
10.00 POROČILA

Nedelja, 27. oktober

SLOVENIJA I

7.55-0.40 TELETEKST TV SLOVENIJA
8.10 VIDEO STRANI
8.20 ŽIV ŽAV

AVSTRIJA I

9.00 ČAS V SLIKI
9.05 FREUD (Ameriški film, 1961) ČB

HRVAŠKA I

7.30 DOBRO JUTRO HRVAŠKA, POROČILA, TV KOLEDAR

SLOVENIJA II

17.10 EURORITEM
17.30 REGIONALNI PROGRAMI TV SLOVENIJA: STUDIO 2 KOPER

SLOVENIJA II

9.00 PROGRAM HTV I
9.05 VIDEO NOC, ponovitev

HRVAŠKA II

16.55 SNOOPY SE VRAČA DOMOV (Risani film)

SLOVENIJA II

14.00 PROGRAM HTV I
18.30 EX LIBRIS: IZ ZGODOVINE SLOVENSKEGA SADJARSTVA

AVSTRIJA II

9.00 ČAS V SLIKI
9.05 KULTURNI TEDNIK
9.30 KULTURA ZA ZAJTRK

HRVAŠKA II

17.00 MALAVIZIJA: SKRIVNO ŽIVLJENJE STROJEV

KOPER

13.00 ŠPORTNE ODDAJE
14.30 ČAROBNA SVETILKA, otroški program, ponovitev SUPER CLASSIC SHOW

KOPER

13.00 ŠPORTNE ODDAJE
14.30 ČAROBNA SVETILKA, ponovitev SUPER CLASSIC SHOW

AVSTRIJA II

9.00 ČAS V SLIKI
9.05 V SAUWALDU, portret Karin Brاندauer

KOPER

13.00 ŠPORTNE ODDAJE, ponovitev
14.30 ČAROBNA SVETILKA, ponovitev ODISEJ IN PENELOPA

Ponedeljek, 28. oktober

SLOVENIJA I

8.35-11.15 IN 13.15-0.55 TELETEKST TV SLOVENIJA

AVSTRIJA I

9.00 JUTRANJI PROGRAM: Čas v sliki
9.05 Rabi živali, Stepski komedijant gnu

HRVAŠKA I

7.30 DOBRO JUTRO HRVAŠKA, POROČILA, TV KOLEDAR

HRVAŠKA I

8.00 DOBRO JUTRO HRVAŠKA, POROČILA, TV KOLEDAR

**BLAGOVNI CENTER
CELJE** p.o.

PRODAJNI CENTER GALA

PRODAJNI CENTER GALA →

- 4l mehčalec – uvoženi
- sveče
- kolesa MOUNT BIKE že od 8.600 SLT
- otroški BMX-i za samo 3.400 SLT
- vrtno orodje za jesenska opravila
 - osvežilne pijače 1,5l – uvožene 41.90 SLT
 - in pločevinke po 17,40 SLT

← **PRODAJNI CENTER GALA**

**Za nakup nad 2.500 SLT priznamo
10% blagovnega popusta.**

**NOVO NOVO
PREVOLNIK
ROSANDO**

63221 TEHARJE 4

**POLEG DOSEDANJIH
VULKANIZERSKIH STORITEV:**

- montaže gum,
- centriranja gum z najsodobnejšimi stroji,
- popravila vseh vrst gum in
- prodaje gum

**VAS OBVEŠČAMO, DA SMO ODPRLI
TUDI**

AVTOPRALNICO,

KJER NUDIMO:

- predpranje,
- strojno pranje z voskanjem,
- ročno brisanje in
- notranje čiščenje.

ŠTAJERSKA BANKA

OBRTI IN PODJETNIŠTVA d.d. CELJE
Trg V. kongresa 7, 63000 Celje
Telefon: 063/21-300, 27-429, 27-529
Telefax: 063/27-529
Žiro račun: 50700-620-37

Spoštovani partnerji Štajerske banke.

Mnogi nas že poznate, mnogi nas še boste. Za ene in druge posredujemo informacijo o obrestnih merah in nekaterih pogojih poslovanja za čas od 16. 10. 1991 do 31. 10. 1991.

- Tekoči računi in žiro računi – 13% letno
- Hranilne vloge – 15% letno.
V primeru, da je Vaše povprečno stanje na tekočem računu, žiro računu ali hranilni knjigi višje od 30.000 SLT, se obrestna mera poveča za 12,5%.
- Dovoljeni limit na tekočem računu je R+15% letno, kar znaša 42,51% letno.

Smo trenutno edina banka, ki ponuja vezavo Vaših sredstev v valutni klavzuli.

Odločite se lahko za vezavo v DEM ali evropski obračunski enoti – ECU-ju.

Realna obrestna mera je

- pri vezavah nad 3 meseci od 6–8%, glede na višino vezanih sredstev,
- pri vezavi nad 6 mesecev od 9–11%.

Prav tako imate možnost nakupa blagajniških zapisov v devizni klavzuli z rokom 6 mesecev in z obrestno mero 10,5% letno. Te zapise lahko pretvorite v delnice Štajerske banke ob drugi izdaji le-teh, če Vi tako želite.

Če pri nas odprete tekoči račun s stalnim prilivom (plača ali pokojnina), Vam odobrimo limit v višini povprečnega mesečnega priliva.

Spoštovani upokojnenci, za Vas nudimo posebno ugodnost. Odrezek od pokojnine boste dobili na dan izplačila pokojnine po pošti na dom.

Ne verjemite na besedo: kot ljudje, ki cenite svoj denar se sami prepričajte v to, da je naložba v Štajerski banki tisto, kar denar ne le ohrani, temveč prinese še več. Vsak dan, razen sobote, so Vam odprta naša vrata med 8. in 12. uro ter od 14. do 16 ure na Trgu V. kongresa 7 – bivši SDK.

Društvo za ureditev spominskega muzeja Rogatec

razpisuje

NATEČAJ

za dobrega gospodarja, ki bi prevzel v upravljanje manjši gostinski objekt v sklopu muzeja.

- Pogoji: - ljubitelj domačih običajev in šeg;
- smisel za pripravo tradicionalnih kmečkih jedi (kmečki turizem);
- zaželen mlajši zakonski par iz okolice.

Resno zainteresirane prosimo, da pošljejo svojo ponudbo v 8 dneh na gornji naslov! Ogled objekta je možen vsak dan, razen ponedeljka od 10.-12. ali od 16.-18. ure.

Delavski svet podjetja

KOVINTRADE, zunanja trgovina p.o. CELJE, Mariborska 7

razpisuje delovno mesto s posebnimi pooblastili in odgovornostmi:

pomočnik direktorja za organizacijo in splošne zadeve

Kandidati morajo poleg splošnih pogojev izpolnjevati še naslednje:

- visoka strokovna izobrazba ekonomske ali pravne smeri
 - 5 let delovnih izkušenj na podobnem delovnem mestu
 - aktivno znanje enega svetovnega jezika
 - usposobljeni morajo biti za vodenje, organiziranje in razvijanje delovnega procesa
 - predložiti morajo program dela za mandatno obdobje. Delovno mesto se razpisuje za dobo 4 let.
- Kandidati, ki izpolnjujejo pogoje razpisa, naj pošljejo ponudbe z dokazili o izpolnjevanju pogojev v 8 dneh po objavi na naslov: KOVINTRADE, Zunanja trgovina p.o. CELJE, Mariborska 7 - za razpisno komisijo. Kandidati bodo obveščeni o izbiri v roku 30 dni po preteku razpisa.

zavarovalnica triglav d.d.

OBMOČNA ENOTA CELJE

obvešča zavarovance,

da ima od 25. 10. 1991 spremenjeno telefonsko številko h.c. - številka 29-211 je zamenjana s številko 441-321.

GARANT

pohištvena industrija polzela p.o.

INDUSTRIJSKA PRODAJALNA POLZELA

UGODNO V OKTOBRU!

30% GOTOVINSKI POPUST PROGRAMA VEGA IN COMPO

30% GOTOVINSKI POPUST pri izvoznem programu, primeren tudi za opremo raznih lokalov, ugodno tudi zakonske spalnice.

STARE CENE:

sedelna gar. T + 2F + M	19.348,00
sed. gar. - umetno usnje T + K + D	31.726,00
jedilnica: miza + kotna klop + 2 stola	10.834,00
jedilnica: miza + 4 stoli	10.530,00
jogi vzmetnice 190 x 90	2.408,00

Informacije: tel. (063) 721-122
FAX (063) 721-287

NOVO

V

GOTOVLJAH

NOVAK

27. 10. 1991
ob 17. uri

DNEVI UGODNEGA NAKUPA!

NIŽJE REKLAMNE CENE!

BOGATA PONUDBA!

Kupujte boljše kot sosed!

POTROŠNIK

- peciva Kraš	- ribje konzerve
- riž uvoz 2/1	- pivo Talis 1/2
- kompoti	- kava Golas 500g
- kumare 720 g	- toaletni papir 10m
- sokovi - Fructal	- pralni prašek Persil 3/1
- sadni sirupi Dana	

ZAVAROVANJE AVTOMOBILSKEGA KASKA

Nihče ne uporablja svojega vozila le za kratek čas, potrebujemo ga za opravljanje svojega dela in za mnoge druge opravke. Zato nam vsaka težava z vozilom navadno povzroči še številne druge neprijetnosti. Pri Zavarovalnici Triglav z več vrstami kasko zavarovanja poskušamo vaše zaplete ob morebitni avtomobilski nezgodi čim bolj omiliti. Polega klasičnega (polnega) kasko zavarovanja poskušamo vaše zaplete ob morebitni avtomobilski nezgodi čim bolj omiliti. Poleg klasičnega (polnega) kasko zavarovanja lahko pri naši zavarovalnici skle-

se vam vozilo pokvari, imate poleg nastale škode še stroške s prevozom sebe, sopotnikov in poškodovanega vozila domov. Za povračilo teh stroškov lahko sklenete zavarovanje. Takšno zavarovanje velja na območju vseh evropskih držav, enako kot vse vrste kasko zavarovanja pri naši zavarovalnici.

Nadomestno vozilo

Marsikdo si ne more privoščiti niti enega samega dneva brez avtomobila. Če tudi vi svoje vozilo nujno potrebujete, vam predlagamo, da sklenete delno kasko zavarovanje, pri kate-

v zavarovanje, pa naj gre za radijski sprejemnik, kasetofon, televizor, klimatske naprave, orodje ali instrumente, ki jih uporabljate pri opravljanju poklicne dejavnosti, za vzorce blaga, ki jih predstavljate kupcem, ali za prtljago, ki ste jo vzeli na potovanje. Prtljaga, vzorci in instrumenti so zavarovani ves čas potovanja, tudi če jih vmes odnesete v hotel oziroma tja, kjer prenočujete.

Kako sklenete zavarovanje avtomobilskega kaska?

Avtomobilsko zavarovanje je naložba. Preden se zanjo odločite, bi verjetno radi poznali čim več podrobnosti in potem izbrali kombinacijo, ki bi vam prinašala največjo korist. Z vsemi možnostmi vas z veseljem seznanijo naši zastopniki, ki vas, če želite, obiščejo na domu v času, ki si ga sami izberete. Lahko pa pridete v katerokoli enoto naše zavarovalnice.

Zakaj ravno pri Triglavu?

V zavarovalnici Triglav se poskušamo prilagoditi okoliščinam, v katerih vozilo uporabljate in nevarnostim, ki ste jim najbolj izpostavljeni. S kar najugodnejšimi zavarovalnimi pogoji si prizadevamo biti korak pred konkurenco. Zavarovanje pri naši zavarovalnici pa ima še eno prednost. Ne boste potrebovali nasvet, ko boste želeli zavarovanje obnoviti, ali če boste v primeru nesreče, urejali formalnosti v zvezi z njo, saj so naše poslovavnice povsod po Sloveniji. Na kratko smo vam predstavili nekaj vrst avtomobilskega kasko zavarovanja. Prepričani smo, da vam katera od njih ustreza, zato vas vabimo, da nas kmalu obiščete.

nete katerokoli od delnih kasko zavarovanj (npr. proti tatvini avtomobila), opremo ali prtljago pa zavarujete z dodatnim kasko zavarovanjem. Različne vrste zavarovanja lahko med seboj poljubno kombinirate.

Polno kasko zavarovanje

Majhna nepazljivost med vožnjo nas lahko veliko stane. Vsaj proti gmotni škodi se lahko zavarujemo in sicer s polnim kasko zavarovanjem. To pa ne pride v poštev le pri prometni nesreči, ampak tudi pri tatvini, vlomu, različnih poškodbah vozila, na primer ob toči, padcu kakšnega predmeta na vozilo, naravnih nesrečah, če vaše vozilo poškodujejo iz objestnosti in v drugih primerih. Ne glede na to, ali se odločite za polno kasko zavarovanje ali ne, lahko izbirate še med različnimi delnimi kasko zavarovanji.

Plačan prevoz domov

Če se vam na potovanju zgodi prometna nesreča ali

rem vam zavarovalnica povrne stroške najema nadomestnega vozila v času, ko svojega avtomobila ne morete uporabljati.

Druge oblike delnega kasko zavarovanja

Zavarujete se lahko proti posameznim nevarnostim, na primer proti tatvini, vlomu ali škodi, ki jo povzroči trčenje z divjadjo ali domačimi živalmi. Zavarovanje lahko sklenete za škodo, ki bi nastala na steklu vašega vozila. Če pogosto parkirate, vam morda ustreza zavarovanje pred škodo, ki bi jo povzročilo neznano vozilo, medtem ko bi bilo vaše vozilo parkirano.

Kaj pa radio in prtljaga?

Vlomi v avtomobile in tatvine avtomobilov so postali vsakdanja stvar. Če imate v avtomobilu kaj dragocene- ga, lahko tudi to vključite

TRGOVSKO IN SERVISNO REMONTNO PODJETJE

AVTO CELJE p.o.

63001 CELJE, LJUBLJANSKA C. 11

SEDAJ JE PRAVI ČAS ZA PRIPRAVO AVTOMOBILA ZA ZIMSKO OBDOBJE!

AVTO CELJE vam nudi v vseh svojih prodajalnah v Celju, Žalcu, Velenju, Slovenskih Konjicah in Šentjurju rezervne dele in vse druge potrebščine za vaš avtomobil.

Posebne ugodnosti:

- AVTO CELJE vam v servisu v Celju, Ipavčeva 21, brezplačno zamenja avtogume, kupljene v prodajalnah Avto Celje.
- Za vse rezervne dele, ki jih AVTO CELJE vgradi iz zaloge servisa pri popravilu vašega avtomobila, nudi 3% popusta pri ceni rezervnih delov v času od 16. oktobra do 30. novembra 1991.

Zaupajte popravilo vašega avtomobila AVTO Celju, popravilo bo opravljeno strokovno ob uporabi originalnih rezervnih delov in s sodobnimi napravami.

zavarovalnica triglav d.d.

KER ŽIVLJENJE POTREBUJE VARNOST

REMO V KINO

UNION
10.: ROSENCRANTZ IN
GULDENSTERN STA MR.
- ameriški film
23. 10.: PRIZORI IZ
KONSKEGA ŽIVLJE-
- ameriški film
28. 10.: ROSENCRANTZ
GULDENSTERN STA
- ameriški film
29. 10.: ROBIN HOOD
- ameriški film
MALI UNION
26. 10.: DOBRO JUTRO,
VIETNAM - ameriški film
28. 10.: PADLI ANGEL
- ameriški film
METROPOL
10.: ZGODBA IZ LOS
ANGELESA - ameriški film
25. do 28. 10.: SMRTNA
SODBA - ameriški film
24. do 28. 10.: NIKOLI NE
SAMA - ameriški film
29. 10.: SMRTNA OB-
- ameriški film
29. 10.: VSAKA ŽENSKA
FANTAZIJO - ameriški film

KINO VELENJE

24. in 25. 10.: ZA REŠETKA-
MI - ameriški film
26. in 27. 10.: TERMINATOR
II. del - ameriški film
26. in 27. 10.: KRVAVI
SPORT - ameriški film
Nočni kino:
od 24. do 26. 10.: KAKO JE
DOBRA - ameriški film
KINO DOM KULTURE
24. in 28. 10.: TERMINATOR
II. del - ameriški film
28. 10.: ZA REŠETKAMI
- ameriški film
KINO ŠOŠTANJ
27. 10.: KAKO JE DOBRA
- ameriški film
28. 10.: KRVAVI ŠPORT
- ameriški film
KINO ZDRAVILIŠČE
ROGAŠKA SLATINA
24. in 25. 10.: DELTA FORCE
II. del - ameriški film
26. in 27. 10.: NINDŽE ŽEL-
VE - ameriški film
Nočni kino:
25. in 26. 10.: VROČA ŽEN-
SKA - ameriški film

KLIC
V DUŠEVNI STISKI
vsak dan 15-22

OSTVA

genih je bilo 24 dečkov in
klic.

ROKE

ročilo se je 10 parov, od
Uroš MEZA z Velenja in
KOPUŠAR iz Šoštanja,
AUGUSTINCIC IN
PLANINC oba iz Celja,
GOBEC iz Spot in Mari-
PRČKAL iz Višnje vasi,
PETEK in Danica GO-
N, oba iz Celja, Dragan SI-
NOVIC in Gordana DJA-
NČ, oba iz Celja, Dušan
SUTTO in Snežana
LJ oba iz Celja, Mišo MA-
Ljubečne in Alenka ZU-
C iz Vojnika.

KONSKO ZVEZO

konjsko zvezo so sklenili:
VASLE iz Založ in Su-
PEČNIK iz Polzele, Bra-
PIKL iz Grajske vasi in
MASNEC iz Polzele,
KOLJIC iz Žalca in Ma-
TURKOVIČ iz Žalca, Mi-
SKOK iz Stopnika in Ber-
VASLE iz Matk, Roman
RUNC iz Zg. Grušovelj in
ZAGORICNIK iz Zalog
Sempetru.
Prje pri Jelšah
konjsko zvezo sta sklenila:
POZEK iz Črešnjecva pri
stici in Darja ZORENC iz
je.
Prje
ročili so se: Marjan KOZ-
in Irena SOJIC oba iz So-
Marko MAZEJ iz Belih
Marjeta ZALESNIK iz
Martin RESNIK iz Veter-
in Marija DEVELAK iz
nja, Bojan PIRNAT in Me-
BEZJAK oba iz Plešivca,
RAZGOR in Dušanka
KA oba iz Velenja.

MRTI

mrli so: Mirko ZUPANC,
iz Polzele, Franc RAZ-
NIK, 40 let iz Arnač, Jože
PRIVSEK, 82 let iz Celja,
NOVAK, 69 let iz Klak,
MAJČEN, 19 let iz Tržiš-
Martin ROZMAN, 69 let iz
je vasi, Rozalija TOVOR-
82 let iz Pavčeva, Anton
ARIN, 90 let iz Preserij,
POPOVIČ, 48 let iz Stor,
SEVSEK, 79 let iz Celja,
KAJBIC, 84 let iz La-
Antonija JELER, 75 let
odvrha, Jožefa SAMEC, 79
Celja, Ivan KROFLIČ, 65
Zadobrove, Martin ČA-
62 let iz Vojnika, Mojmir

BORZA DELA

Informacijo o prostih delovnih mestih, objavljenih na Republiškem zavodu za zaposlovanje območni enoti Celje, dne 21. 10. 1991.
Pojasnila o pogojih za sklenitev delovnega razmerja dobijo kandidati pri organizacijah ali delodajalcih.

DELOVNE ORGANIZACIJE	POKLIC	DELOVNO MESTO
«TOPER 200» Celje	dipl. ekonomist ali dipl. organiz. smer računal.	organizator AOP
«TOPER 200» Celje	ekonomist ali komercialist	komercialist
«TOPER 200» Celje	ekonomist ali komercialist	komercialist zunanje trgovine
Glasbena šola Radeče	učitelj ali prof. glasbe	učitelj trobil
Osnovna šola A. Aškerc R. Toplice	pred. učitelj ali prof. telesne vzgoje	učitelj telesne vzgoje
ZC TOZD Bolnišnica Celje	zdravstveni tehnik	pripravnik
«TOPER 200» Celje	modni oblikovalec	kreator + nabava
«TOPER 200» Celje	modni oblikovalec	tehnolog
«TOPER 200» Celje	konf. modni modelar	
Hmezad Tovarna krmil Žalec	strojni inženir energetik	strojni kotla
Komunalno podjetje Žalec	varilec	varilec
Zavod za živinorejo in veter. Celje	veterinarski higienik	veterinarski higienik

ZAHVALA
Ob bridki izgubi našega dragega in skrbnega moža, atija, dedija, brata, svaka in strica

JOŽETA VINTERJA - PEPIJA
iz Ivence pri Vojniku

se z bolečino v srcih zahvalujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izraze sožalja v naših težkih dneh. Hvala vsem za darovane vence, cvetje, sveče in sv. maše.

Najlepša hvala g. dr. Aužnerju, dr. Petričevi, dr. Aleksiču in osebju kirurškega oddelka bolnice Celje, za vso skrb ob njegovi bolezni.

Zahvaljujemo se g. Benu in Petri za ganljive besede, članom društva ZŠAM Slovenske Konjice in Celje in pevcem iz Vojnika za lepo pesem.

Zahvala g. župniku Tonetu Vrisku, g. dekanu Bohorču in g. Tončeku za opravljen cerkveni obred in tolažilne besede. Iskrena hvala vsem, ki ste bili z njim in z nami na njegovi zadnji poti.

Njegovi najdražji

ZAHVALA
Ob boleči izgubi dragega moža

FRANCIJA SENICE
iz Šentjurja

se iz srca zahvaljujem vsem sorodnikom, prijateljem, znancem, sosedom in nekdanjim sodelavcem za darovano cvetje, pomoč v težkih trenutkih in spremstvo na njegovi zadnji poti. Iskrena hvala dr. Čoloviču za njegovo požrtvovalnost ter govorniku iz podjetja Alpos, pevskemu zboru iz Šentjurja in g. duhovniku za opravljen pogrebni obred.

Žalujoča: žena Marija

TRŽNICA

Z jesenjo vse dražji pridelki

V zadnjih dneh so se cene nekaterim pridelkom na celjski tržnici močno dvignile, kar še posebej velja za mlečne izdelke in jajca. Tako je kilogram domačega masla že 120 tolarjev, skuta je po 80, smetana 90 in jajca 4,70 do 7 tolarjev. Toliko stanejo prava domača jajca.

Še vedno je dovolj kostonja, ki je po 20 do 40 tolarjev, merica bučnic je 15 tolarjev, boljše sveže gobe pa prodajajo po 500 tolarjev. Lisičk ni več, 10 dekagramov suhih gob pa je od 200 do 300 tolarjev. Izredno so se podražila tudi orehova jedra, ki so po 400 tolarjev, liter bučnega olja pa stane 200 tolarjev.

Celjska tržnica	kg/tolar	repa	30
cvetača	60	radič	30-50
čebula	25-40	glavnata solata	50
česen	180-220	endivija	25-40
stročji fižol svež	40-50	špinača	70
fižol v zrnju svež	50	presno zelje na drobno	10-15
fižol v zrnju suh	80-100	presno zelje za ozimnico	8
krompir na drobno	8-15	brstični ohrovt	100
krompir za ozimnico	6	kislo zelje in repa	50
korenje	30-40	banane	40-50
motovilec	100	grozdje	30-50
ohrovt	25-40	hruške	30-50
pesa	25-30	jabolka	25-35
por	50-60	limone in pomaranče	70
petersilj in zelena	60-100	mandarine	90-100
paradižnik	30	zaklane kokoši	108
paprika	16-30	zaklani piščanci	120

Utihnil je tvoj glas,
obstalo je tvoje srce
ostali so sledovi pridnih rok
in kruto spoznanje, da se ne vrneš.

ZAHVALA
Ob boleči izgubi ljubega moža,
očeta in starega ata

MARTINA ČATRA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste nam pomagali v teh težkih trenutkih, darovali cvetje sveče in svete maše.

Hvala gospodu kaplanu za opravljen obred, govorniku za poslovljne besede, pevcem za odpete žalostinke ter članom ZŠAM Celje. Zahvaljujemo se vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti.

Žalujoči: žena Fanci, sin Darko z družino in hči Lilijana

ZAHVALA
Ob boleči izgubi dragega ata, starega ata

JOŽETA SEVŠKA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znancem za izražena sožalja, darovano cvetje.

Iskrena hvala za častno slovo, GD Gaberje in pevskemu zboru CETIS. Zahvaljujemo se tudi g. duhovniku Tončku Rateju za opravljen obred. Vsem še enkrat iskrena hvala.

Žalujoči: vsi njegovi

Vem, stal ves sam na zemlji si domači,
kot meni sreče ni ti hotelo biti,
vem, v hiši tih nič te več ne tlači.

Privoščim večni mir ti blagoviti,
vendár, dokler ne bom se v grob položil,
bom, da, najdražji moj, si moral iti
tak zgodaj nam ugrabljen, bridko tožil.

Našemu nadvse dragemu

ZDENKU GOLAVŠKU
12. 11. 1935-15. 10. 1991)

V prerano slovo.

Vsi njegovi
Celje, 15. 10. 1991

Veterinarska dežurstva

VETERINARSKA POSTAJA CELJE: Delovni čas veterinarjev na veterinarski postaji v Celju je od 7.00 do 14.30. Ambulanta za male živali je vsak dan dopoldan (razen ob nedeljah in praznikih) od 8. do 10. ure, ob torkih in četrkih pa tudi popoldan od 16. do 17. ure, sicer pa je dežurna služba za nujne primere organizirana v popoldanskem in nočnem času. Tel.: 34-233.

VETERINARSKA POSTAJA LAŠKO: Veterinarska postaja v občini Laško je v rednem delovnem času od 7. do 15. ure organizirana na veterinarskih postajah v Laškem in Radečah. Dežurstvo od 15. do 7. ure pa je za celo občino na veterinarski postaji Laško, telefon: 731-485. V primeru odsotnosti veterinarja v času dežurstva pa lahko sporočilo pustite pri vratarju Pivovarne, tel.: 731-121.

VETERINARSKA POSTAJA SLOVENSKE KONJICE: Na veterinarski postaji v Slovenskih Konjicah je redni delovni čas veterinarjev od 7. do 12. ure, od 15. do 7. ure zjutraj naslednjega dne je organizirano dežurstvo. Telefon na veterinarski postaji: 754-166.

VETERINARSKA POSTAJA ŽALEC: Na veterinarski postaji v Žalcu je redni delovni čas veterinarjev od 6. do 14. ure, neprekinjeno dežurstvo za celo občino pa je od 14. do 6. ure naslednjega dne. Dežurstvo je organizirano tudi ob koncu tedna in ob praznikih. Telefon: 714-144.

VETERINARSKA POSTAJA MOZIRJE: V Mozirju na veterinarski postaji je redni delovni čas veterinarjev vsak dan, razen ob nedeljah od 7. do 15. ure, redna dopoldanska ambulanta pa od 7. do 9. ure. Do 27. oktobra bo dežural Ciril Kraj, dipl. vet. iz Ljubnega, tel. 841-410, od 28. oktobra pa bo dežural Marjan Lešnik, dipl. vet. iz Ljubija, tel. 831-219.

VETERINARSKA POSTAJA ŠENTJUR: Na šentjurski veterinarski postaji je redni delovni čas veterinarjev od 7. do 15. ure vsak dan, od 15. ure do 7. ure naslednjega dne pa je organizirano dežurstvo. 24. oktobra bo dežural Jože Pangerl, dipl. vet. na Veterinarski postaji Šentjur, tel. 741-041, od 25. oktobra dalje pa bo dežural Gregor Bezenšek, dipl. vet., Ul. D. Kvedra 6/a, tel.: 741-264.

ZIPP d.o.o.

podjetje za posredovanje nepremičnin

Prodajate hišo, stanovanje, lokal, poslovni prostor...?
Kupujete hišo, stanovanje, poslovni prostor...?
Oddajate hišo, stanovanje, lokal...?

Najamemo več stanovanjskih hiš in poslovnih prostorov v Celju in okolici
Nudimo najboljše plačilne pogoje - možen kasnejši odkup

Svetujemo vam pri oblikovanju cene in uredimo vse pravne formalnosti,
kupcem provizije ne zaračunavamo.

- Prevozi blaga in potnikov
- Prevozi počitniških prikolic
- Prevozi poškodovanih vozil

Titov trg 4, CELJE (hotel EVROPA)

Tel. (063) 24-208, int. 321, od 8. do 12. in od 14. do 18. ure.

ROKRVNE nemške ovčarje, 14 m, 12 leti stare, brez labradorca brez rodovnika, prodam. Tel.: 723-685.
AVIO s teletom ali brez, prodam. Šabin Feldin, Tomaž 7 (Dobrono), Vojnik.
JE in kozličke, ugodno prodam. Šabin, Dobrova 49.
JE mladi kravi, breji, silmentalki, prodam. Karel Knez, Babno 19, Celje.
ŠIŠČA za zakol ali polovice, prodam. Karel Rataj, Šibenik 36, Senteur.
ŠIŠČA cca 150 kg, prodam. Jerič, Ruše 2, Petrovče. Tel.: 776-100.
VIDEO silmentalko, brejo tik pred mlitvijo, prodam. Ivan Žnidar, Golga gora - Ponikva, tel.: 748-177.
VIDEO silmentalko, staro 14 mesecev, primerno za nadaljno rejsko, prodam. Jerman, Vizore 9/a, Strmec.

KAFRA
LEKOVA DOMAČA LEKARNA
KAFRA
CELJE, Zidanškova 3
tel: 28-580

VIDEO IN CD KLUB SOVA

6000 filmov
1200 originalov
600 CD plošč

Odprto:
vsak dan od 9. do 12. in od 13. do 20.,
sobota od 8. do 14. ure

Vljudno vabljeni!

akustični aparati - glasbila
NER Technics ST-G 40 za 270 DEM, prodam. Tel. 32-800, popoldan.
ostalo
750 vse nove gume, sprednja blatnika, sprednje luči s 25% popustom, prodam. Telefon (063) 72-991, popoldan.
IZOLEC velikosti 7 x 8 m, prodam ali menjam za živino. Drago Zalokar, pri Slivnici, Vinski vrh.
ČKO količino krizantem pred 1. novembrom prodam po konkurenčni ceni. Marija Gračnar, Trnovec 22, Senteur.
POFAZNO črpalko grundfos SA 3PM 1, kompletno, s krmilno omarmo: 220 V, 50 Hz. Pretok vode 3-5 m³/h. Črpalka črpa 110 m višino. Cena 1000 DEM. Inf. na telefon (0608) 68-284, vsak dan od 20. do 21. ure.
NI video poker ugodno prodam. Bile Romih, Frankolovo.

NOVO cisterno 2000 l ugodno prodam. Telefon 29-340.
GARAŽO na Otoku prodam (Trubarjeva za Petrolom). Telefon 711-188.
PEČ Tobi plamen malo rabljeno in smrekove plohe 5 cm 2,5 m². Hrašovec, Arclin 4, Škofja vas.
FRIZERJI začetniki pozor! Zaradi obnovitve frizerskega salona poceni prodam tri kompletna ženska delovna mesta in dve haubi potrebni manjšega popravila. Informacije na telefon 701-256.
DIFERENCIAL z ohišjem za mercedes 508 prodam. Pavel Pogladič, Velika Raven 7 Strmec.
MOŠT rdeč in bel (30 SLT/l), prodam. Anderlič, Primož 5, Senteur.
OJAČEVALNIK Martzn PM 310 in termoakumulacijsko peč prodam. Informacije na telefon 36-909.
APARAT za kuhanje kave, mlinci za kavo, aparat za točenje piva, večje število majhnih okroglih stolov in šank deloma hlajen, prodam. Silvo Pevec, Prožinska vas 6, Štore.
TERMOAKUMULACIJSKO peč 2,5 KV in Singer pletilni stroj z motorjem, prodam. Telefon 26-043.
STANOVANJA
V **CELJU** prodam ali oddam dvoiposobno neopremljeno lastniško stanovanje. Predplačilo 1 leto. Telefon (063) 27-747.
SOBO dobi upokojenka, lahko brezplačno, v lepem kraju. Šifra POŠTENJE.
IZletnik Celje
daje pod ugodnimi pogoji v najem objekt
Celjska koča in Dom v Logarski dolini.
Informacije na telefon (063) 24-058.
ENOSOBNO centralno ogrevano komfortno stanovanje, 34 m², Na otoku 11, prodam. Inf. na telefon (061) 311-954.
BISTRO Roth išče stanovanje, po možnosti na Hudnji. Možnost plačila za leto vnaprej. Interesenti naj pokličejo na telefon 34-662.
ZAMENJAM družbeno stanovanje, 50 m², s centralno in telefonom za podobno s klasičnim ogrevanjem. Inf. na telefon 39-769.
MLAD moški išče v okolici Celja opremljeno sobo s kopalnico. Šifra: PLAČNIK.

V OKOLICI Celja oddam najboljšemu ponudniku takoj vseljivo stanovanje, 100 m², možnost obrtne dejavnosti. Inf. na telefon (063) 745-272, do 14. ali (063) 24-968, do 15. ure.
MLAD par najame dvosobno stanovanje s telefonom. Tel.: 28-137, popoldan.
BREZPLAČNO oddam sobo upokojenca ali ženski, ki bi mi tudi pomagala. Šifra MOŽNO DEDOVANJE.
ENOSOBNO stanovanje, centralno ogrevano s telefonom in v pritličju v Čopovi ulici, zamenjam za večje stanovanje. Tel.: 28-252.
ZAMENJAM 40 m² stanovanje za večje - Center. Tel.: 28-761.
ZAMENJAM dvo in pol sobno stanovanje za večje pod izredno ugodnimi pogoji na osnovi novega zakona. Telefon 26-692, po 19. uri.

IŠČEM osebo, ki ima trisobno družbeno stanovanje in ga ne misli odkupiti, v zameno nudim enosobno stanovanje. Tel.: 34-199.

HONORARNO zaposlitev ponujamo
UPOKOJENKI - UPOKOJENCU.
Tel. 29-215.

POSLOVNI PROSTOR v NOVI VASI
oddamo v večletni najem. Možnost kasnejšega odkupa. Informacije po telefonu 713-233.

ZAPOSILITEV
PRODORNE, komunikativne, ambiciozne akviziterje iščemo za ustanovitev prodajne mreže na Štajerskem. Zaželeno izkušnje in lasten prevoz. Interesenti se za podrobne informacije oglasi-te na telefonski številki (063) 32-001, vsak popoldan od 17. do 19. ure.

ZA STREŽBO v bistroju v Laškem zaposlim natakarico. Inf. na telefon 35-619 do 18. in 37-065, po 18. uri.
ZAPOSILIM dekletje za pomoč pri prodaji na terenu v dopoldanskem času. Šifra DOBER ZA-SLUŽEK.
BISTRO Roth na Hudnji išče natakarico za strežbo. Dobro plačilo, možnost stanovanja. Oglasite se osebno ali pokličite telefon 34-662.

V CELJU zaposlim dekletje z znanjem peke pizze in strežbe. Ponudbe pod GOSTINSKI LOKAL.
ZA strežbo v bistroju zaposlimo natakarico ali kuharico. Inf. na tel. 35-619, do 18. ure, ali na tel. 731-065, od 18. ure dalje.

RAZNO

IŠČEM varstvo za 19-mesečno hčerko v Celju. Telefon (062) 26-651, int. 42, do 15. ure ali popoldan (063) 24-543.
POZOR! Imetniku stanovanjske pravice nudim zaslужek do 50% od vrednosti stanovanja za prenos pravice od odkupa stanovanja. Šifra 50%.
GARAŽO dam v najem. Plačilo najemnine - 6 mesecev vnaprej. Ponudbe pod DEČKOVA C., CELJE.
OBRTNIKI! Nudim vam vodenje poslovnih knjig in ostalih knjigovodskih storitev. Inf. na telefon 723-413, od 15. do 18. ure.
INSTRUIRAM nemščino za osnovne in srednje šole ter špansščino za začetnike. Telefon (063) 745-255.
ŠIVANJE po naročilu izdelava: plašča 1200,00, podložena jakna 700,00, krilo, hlače, bluza 300,00, izdelek izdelan v roku 14 dni. Telefon 27-601 od 8. do 12. in od 16. do 18.

Trgovina ZOYA
Vida Medved
ŠKOFJA VAS

Posebna ponudba:
- lahke zimske bunde 699 tolarjev
- ženske kavbojke 314 tolarjev

Ob nakupu nad 1000 tolarjev priznamo 5% popusta (popust ne velja za akcijsko prodajo in cigarete). Na tekstilnem oddelku imate možnost nakupa na 3 čeke, na oddelku živil pa na 2 čeka, razen za akcijske prodaje. Blago vam po želji dostavimo na dom.

Trgovina ZOYA, Vida Medved, Škofja vas

KLINKER

PRODAJALNA KLINKER LJUBEČNA IKI CELJE

- odprta vsak dan od 7. do 18. ure
- ob sobotah od 7. do 12. ure
- široka ponudba gradbenega materiala

Spoštovani kupci STOPITE NA TRDNA TLA - stopite v prodajalno KLINKER NA LJUBEČNI.

Za vsakih 2000 SLT kupljenega blaga vam podarijo srečko jesenskega 3x3.

STOPITE NA TRDNA TLA, STOPITE NA KLINKER KERAMIČNE PLOŠČICE

Tel. (063) 33-421

Ljubečna Celje

ŽELITE igrati, pa nimate soigralcev. Pokličite na telefon (063) 29-951, vsak dan med 15. in 17. uro.
IZDELUJEM varnostne okrasne rešetke za različne dimenzije oken in vrat, primerne za vikend ali kletne prostore. Janko Mastnak, Grobleno, Bodrež 44.
INSTRUIRAM matematiko, fiziko, angleščino za vse stopnje. Prevajam angleško literaturo. Telefon 37-315.
ROLETE, žaluzije in lamelne zaveske izdelujemo, montiramo in popravljamo. Telefon 25-031, Jure.
ŽALUZIJE, rolete dobavljam in montiram ter popravljam. Tel.: (063) 39-612.

INVALIDKA srednjih let išče do-brosrčnega prijatelja, nealkoholika. Šifra JESEN.
SPREJMEM izdelavo oblačil za butike ter posamezna naročila po ugodni ceni. Telefon (063) 701-237.
ODDAM prostor ca. 13 m², ogrevan, telefon. Informacije na telefon 21-276.
STROJNO čistim odtočne cevi, površine in opremo s pritiskom 130 bar-ov. Telefon 38-116 po 20. uri.
GRADITELJI pozor! Po konkurenčnih cenah izdelujem peči in boilerje za centralno ogrevanje. Garancija za peči je 5 let. Telefon 39-878.

NT&RC

NAROČILNICA

Podpisani _____

kraj _____ ulica _____ št. _____

pošta _____ naročam časopis »NOVI TEDNIK«

Začnete mi ga pošiljati dne _____

Obvezujem se, da bom redno plačeval naročnino.

V _____ dne _____

podpis naročnika _____

NOVI TEDNIK 63000 CELJE
Trg V. kongresa 3a

NT&RC

Direktor in glavni urednik: Jože Cerovšek.
Odgovorni urednik Novega tednika: Branko Stamejčič.
Odgovorni urednik Radia Celje: Mitja Umnik.
Redaktorja: Tatjana Cvirn, Nada Kumer.
Redakcija: Marjela Agrež, Irena Baša, Nataša Gerkeš, Robert Gorjanc, Brane Jeranko, Edo Einspieler, Edi Masnec, Mateja Podjed, Milena Brečko-Poklič, Franček Pungercič, Urška Selišnik, Ivana Stamejčič, Zdenka Stopar, Tone Vrabl, Janez Vedenik, Željko Zule.
Tehnična urednika: Franjo Bogadi in Bojan Knavs.
Tajnica redakcije: Vera Orešnik.
Oddelek trženja in ekonomske propagande: Rado Pantelič, Vojko Grabar, Valter Leben, Vojko Zupane (telefon 29-431, fax 25-506).
Novi tednik izhaja vsak četrtek. Tisk: D.P. Delo, Tisk časopisov in revij p.o., Ljubljana, Titova 35.
Cena posameznega izvoda je 35 tolarjev (2.100 ITL). Mesečna naročnina je 130 tolarjev. Za tujino je letna naročnina 3.600 tolarjev. Številka žiro računa: 50700-603-31198 - Novi tednik. Trg V. kongresa 3 a, 63000 Celje, telefon: 29-431, telefax 25-506. Nenaročnih rokopisov in fotografij ne vračamo.

